

P.Z.E. br. 598

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/40

URBROJ: 65-19-09

Zagreb, 19. lipnja 2019.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 19. lipnja 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Dražena Opalića, pomoćnika ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 598

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/203
Urbroj: 50301-25/16-19-11

Zagreb, 19. lipnja 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/40*50-19-08**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
63 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	19-06-2019		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/19-01/40	Org. jed.	65
Uredbeni broj:	50-19-08	Pril.	100
		Vrij.	

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Dražena Opalića, pomoćnika ministra rada i mirovinskoga sustava.

REPUBLIKA HRVATSKA
2
PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković
VLADA ZAGREB
REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH
STRUČNIH KVALIFIKACIJA**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH
STRUČNIH KVALIFIKACIJA**

Članak 1.

U Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15), u članku 5. stavku 1. podstavku 1. iza riječi: „nazivom“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i korištenje profesionalnog naziva koji je posebnim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija te predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti“.

U podstavku 8. točki d) iza riječi: „iskustvom“ briše se zarez i riječi: “na temelju kojeg je nositelj stručne kvalifikacije stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi članici“.

U podstavku 15. iza riječi: „kvalifikacija“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i nadležno tijelo druge države članice“.

U podstavku 28. iza riječi: “EPC kartice“ briše se točka.

Iza podstavka 28. dodaju se podstavci 29. i 30. koji glase:

„29. *stručno osposobljavanje i usavršavanje* - osposobljavanje i usavršavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem, odnosno pripravničkom ili stručnom praksom

30. *odgovorna osoba u trgovačkom društvu* - osoba koja se sukladno posebnom propisu o trgovačkim društvima smatra odgovornom.“.

Članak 2.

U članku 6. stavku 5. riječi: „kojima se utvrđuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija“ zamjenjuju se riječima: „o stručnim kvalifikacijama“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Odredbe ove glave ne primjenjuju se na državljane trećih zemalja.“.

Članak 3.

U članku 7. stavku 3. točki f) riječi: „mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga sukladno članku 10. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „utječu na sigurnost pacijenata“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Nadležno tijelo, osim dokumenata iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, može zatražiti i druge dokumente u slučajevima kada:

- a) se takvi dokumenti zahtijevaju i od državljana Republike Hrvatske
- b) ih nije moguće pribaviti na drugi način
- c) je profesija različito regulirana u nekim dijelovima državnog područja ili
- d) su razlike u takvoj regulativi opravdane zbog prevladavajućih razloga općeg interesa koji se odnose na javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga.“

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

„(8) Nadležno tijelo dužno je ministarstvu nadležnom za rad dostavljati podatke o ukupnom broju zaprimljenih izjava i državama članicama poslovnog nastana osoba koje su podnijele izjavu iz stavka 2. ovoga članka.

(9) Nadležno tijelo dužno je dostavljati podatke iz stavka 8. ovoga članka jedanput godišnje, a najkasnije do 30. travnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.“

Članak 4.

U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, osim profesija na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije osobe prije prvog pružanja usluga.“

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ako nadležno tijelo zbog opravdanih razloga ne može donijeti rješenje u roku iz stavka 3. ovoga članka, o tome će bez odgode obavijestiti osobu, vodeći pritom računa da se razlozi koji su doveli do kašnjenja odluke otklone u roku od mjesec dana od dana obavijesti o razlozima kašnjenja.“

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Nadležno tijelo mora omogućiti osobi pružanje usluga u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja o obvezi provjere kompetentnosti iz stavka 4. ovoga članka.“

U stavku 9. riječi: „3., 4., 6. i 8.“ zamjenjuju se riječima: „3., 4. i 6.“

Članak 5.

U članku 17. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Nadležno tijelo dužno je u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka potvrditi njegov primitak.“

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

U dosadašnjim stavcima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Potvrdu o autentičnosti iz stavka 6. ovoga članka nadležno tijelo dužno je dostaviti na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 10. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“, a broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 11. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.

Iza dosadašnjeg stavka 10. koji postaje stavak 12. dodaje se stavak 13. koji glasi:

„(13) Nadležno tijelo dužno je na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina u roku od dva mjeseca dostaviti dokaze iz točaka 1. d) i e) Priloga VII. Direktive.“.

Članak 6.

U članku 18. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj osposobljavanja odnosno stečene kompetencije odlučujuće za obavljanje profesije, a osposobljavanje kandidata pokazuje značajne sadržajne razlike od osposobljavanja koja su propisana u Republici Hrvatskoj.“.

U stavku 12. iza riječi: „ponovljenom roku“ dodaju se riječi: „od šest mjeseci“.

Članak 7.

U članku 19. stavku 2. iza riječi: „razlozi“ umjesto točke stavlja se zarez te dodaju riječi: „osim u slučaju automatskog priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja iz poglavlja I. glave IV. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Nadležno tijelo dužno je odlučiti o zahtjevu kandidata iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona u roku od mjesec dana od dana provedene dopunske mjere iz članka 18. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 8.

U članku 20. stavku 3. riječi: „se može“ zamjenjuju se riječima: „će se“.

Članak 9.

U članku 21. stavku 2. riječi: „primatelja usluga“ zamjenjuju se riječju: „pacijenata“.

Članak 10.

U članku 22. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Nadležno tijelo dužno je na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina izdati potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja iz stavka 4. ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

U stavku 6. koji postaje stavak 7. iza riječi: „zdravstvene zaštite“ dodaju se riječi: „u mreži javne zdravstvene službe“.

Dosadašnji stavci 7., 8., 9. i 10. postaju stavci 8., 9., 10. i 11.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. broj: „9.“ zamjenjuje se brojem: „10.“.

Dosadašnji stavci 12. i 13. postaju stavci 13. i 14.

Članak 11.

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti opće/obiteljske medicine u mreži javne zdravstvene službe, osim za specijalizante obiteljske medicine, uz posjedovanje dokaza o:

a) završenom i priznatom programu sveučilišnog studija medicine iz članka 23. stavka 2. ovoga Zakona u kojem je polaznik stekao potrebna znanja za obavljanje profesije doktora medicine i

b) završenom posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.“.

U stavku 2. iza riječi: „obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine“ dodaju se riječi: „u mreži javne zdravstvene službe“.

U stavku 4. riječi: „na dan pristupanja“ zamjenjuju se riječima: „do dana pristupanja“.

Članak 12.

U članku 35. stavku 6. iza četvrte rečenice dodaje se peta rečenica koja glasi:

„Polaznici sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela primjerenima njihovom obrazovanju, što im omogućuje da nauče preuzeti odgovornost zdravstvene njege.“.

Članak 13.

U članku 36. stavku 2. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:

„Obrazovna ustanova, odnosno visoko učilište koje provodi osposobljavanje za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege odgovorno je za usklađivanje teorijskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cijelog obrazovnog, odnosno studijskog programa.“.

Članak 14.

U članku 37. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Nadležno tijelo izdaje potvrdu da je primalja nakon stjecanja stručne kvalifikacije iz točke 5.5.2. Priloga V. Direktive tijekom odgovarajućeg razdoblja uspješno obavljala sve stručne poslove primalje u zdravstvenoj ustanovi, koja ima odobrenje za obavljanje djelatnosti.“.

Članak 15.

U članku 38. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Teorijsku i tehničku nastavu iz stavka 1. točke a) ovoga članka visoko učilište usklađuje tijekom cijelog studijskog programa s kliničkim osposobljavanjem iz stavka 1. točke b) ovoga članka, na način da se stečena znanja i vještine mogu usvojiti na odgovarajući način.“.

Članak 16.

U članku 43. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Pripravnički staž iz stavka 1. točke b) ovoga članka obavlja se nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana pripravničkog staža nadopunjuje kompetencije stečene tijekom studija iz stavka 2. ovoga članka. Pripravnički staž odvija se u bilo kojoj državi pod nadzorom ovlaštenog kvalificiranog stručnjaka ili tijela koje su nadležna tijela matične države članice za to ovlastila, a ocjenjuje ga nadležno tijelo matične države članice.“.

Članak 17.

U članku 49. stavku 1. iza riječi: „čije je specijalističko usavršavanje“ dodaju se riječi: „skraćene satnice“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Nadležno tijelo priznaje državljanima Republike Hrvatske i državljanima drugih država članica stečeno pravo u vezi sa stručnom kvalifikacijom doktora medicine specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. Direktive, kad je stručna kvalifikacija stečena temeljem zakonskih i drugih propisa u državi članici koji više nisu na snazi, ako je dokaz o stručnoj

kvalifikaciji doktora medicine specijalista izdan prije datuma od kojeg je država članica domaćin prestala izdavati navedeni dokaz o stručnoj kvalifikaciji doktora medicine specijalista.“.

Članak 18.

U članku 52. stavku 1. riječ: „završili“ zamjenjuje se s riječi: „započeli“.

U stavku 2. točki a) iza riječi: „tri godine“ dodaje se riječ: „uzastopno“.

Članak 19.

U članku 56. stavku 1. riječi: „stavkom 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavkom 8.“.

Članak 20.

U članku 67. stavku 1. riječi: „te koja nije pod automatskim sustavom priznavanja u skladu s glavom IV. ovoga Zakona“ brišu se.

Članak 21.

U članku 68. stavku 2. iza riječi: „ne pruža“ dodaju se riječi: „inozemnom nositelju stručne kvalifikacije koji se namjerava poslovno nastaniti u Republici Hrvatskoj“.

Članak 22.

U članku 69. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Korištenje profesionalnog naziva ili odgovarajuće kratice te profesija koju obavljaju članovi strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije s popisa iz Priloga I. Direktive smatra se reguliranom profesijom.“.

Članak 23.

U članku 71. stavku 1. riječi: „može odobriti“ zamjenjuju se riječima: „odobrit će“.

Članak 24.

U članku 74. stavku 2. točki d) riječi: „12. i 13.“ zamjenjuju se riječima: „13. i 14.“.

Članak 25.

U članku 76. stavku 1. točki f) broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

Članak 26.

U članku 78. stavku 2. točki f) iza riječi: „pravnih akata proizašlih na temelju ovoga Zakona“ stavlja se točka i briše riječ: „i“.

Točka g) briše se.

Članak 27.

U članku 80. stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Popis iz stavka 1. ovoga članka dostupan je na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za rad te Jedinственe kontaktne točke za usluge sukladno članku 78. stavku 2. ovoga Zakona.“.

Članak 28.

U članku 81. stavku 4. riječi: „12. i 13.“ zamjenjuju se riječima: „13. i 14.“.

Članak 29.

U članku 82. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Nositelj stručnih kvalifikacija o kojemu se šalje upozorenje unutar IMI sustava obavještava se bez odgode pisanim putem o upozorenju odlukom.“.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. i stavci 8. i 9. koji glase:

„(7) U svrhu sprječavanja štetnih posljedica mogućeg neosnovano objavljenog upozorenja, nositelj stručne kvalifikacije ima pravo prigovora na odluku o upozorenju iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Ako nositelj stručne kvalifikacije izjavi prigovor na odluku o upozorenju iz stavka 6. ovoga članka odnosno žalbu protiv odluke o ograničenju ili potpunoj ili djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti, nadležno tijelo dužno je o prigovoru odnosno žalbi obavijestiti nadležna tijela drugih država članica putem IMI sustava.

(9) U slučaju štete uzrokovane neosnovano objavljenim upozorenjem iz stavka 2. ovoga članka, nositelj stručnih kvalifikacija ima pravo na naknadu štete prema općim propisima obveznog prava.“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 10.

Članak 30.

Članak 84. mijenja se i glasi:

„(1) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave III. ovoga Zakona, osim članka 19. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo može zatražiti provjeru kompetentnosti i to bez:

a) prethodne usporedbe programa obrazovanja ustanove na kojoj je kandidat stekao svoje obrazovne kvalifikacije u trećoj zemlji i programa obrazovanja koje se pohađa za istu profesiju na istoj razini obrazovanja u Republici Hrvatskoj i

b) utvrđivanja dopunskih mjera iz članka 18. ovoga Zakona.

(3) Na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama ne primjenjuju se odredbe glava IV. i V. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka na profesije stečene u trećim zemljama za koje se provodi automatsko priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja iz poglavlja I. glave IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo dužno je utvrditi minimalne uvjete osposobljavanja iz odjeljka 1.2, 1.3 i 1.4. ovoga Zakona.

(5) Dodatni i posebni uvjeti za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama te način ispunjavanja tih uvjeta, kao i detaljniji postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama mogu se regulirati posebnim zakonom ili pravilnikom iz djelokruga nadležnih središnjih tijela državne uprave, odnosno općim aktima nadležnih tijela iz članka 5. stavka 1. podstavka 15. ovoga Zakona koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(6) Priznavanje inozemne stručne kvalifikacije može zatražiti azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom u Republici Hrvatskoj koji su u pravima i dužnostima izjednačeni s hrvatskim državljanima, a u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija primjenjuju se odredbe glave III. ovoga Zakona, osim članka 19. stavka 7. ovoga Zakona.“.

Članak 31.

Članak 85. mijenja se i glasi:

„Nadležno tijelo dopustit će pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane Republike Hrvatske, i to kandidatu koji:

a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj zemlji i

b) ima tri godine stručnog iskustva u istoj profesiji na području države članice koja je priznala stručnu kvalifikaciju stečenu u trećoj zemlji, a što dokazuje potvrdom izdanom u toj državi članici.“.

Članak 32.

U članku 86. stavku 1. iza riječi: „priznavanja“ dodaje se riječ: „stručnih“.

Iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Nadležno tijelo dužno je prije traženja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka zatražiti od centra za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona provjeru akreditacije studijskog programa odnosno akreditacije visokog učilišta na kojem je kandidat stekao obrazovnu kvalifikaciju u trećoj zemlji.

(5) U slučaju kada je kandidat studijski program završio na više visokih učilišta u trećoj zemlji akreditacija se provjerava za svako visoko učilište i to za svaku godinu provedenog obrazovanja.

(6) Ako studijski program odnosno visoko učilište nije akreditirano nadležno tijelo odbit će zahtjev za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 7.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 8. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „7.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 9. i 10.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 11. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“, a broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 12. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Postupci priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15).

Članak 34.

Ministar nadležan za rad uskladit će Pravilnik o izdavanju Europske profesionalne kartice (Narodne novine, broj 123/15) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 35.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija donesen je u Hrvatskome saboru na sjednici održanoj 10. srpnja 2015. godine te je objavljen u Narodnim novinama, br. 82/15. Zakon je donesen u cilju usklađivanja s Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta ("Uredba IMI") (u daljnjem tekstu: Direktiva).

Zakonom se uređuje postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za pristup i obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu poslovnog nastana te uvjeti za slobodno pružanje usluga na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje sedam profesija koje se priznaju u automatskom sustavu priznavanja te opći postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Europska komisija provela je evaluaciju prenošenja Direktive u nacionalno zakonodavstvo pa je putem Službene opomene – povreda br. 2018/2164 obavijestila Republiku Hrvatsku o rezultatima evaluacije te izrazila svoje nedoumice i pitanja koja su se nametnula prilikom provjere usklađenosti. Republika Hrvatska poslala je odgovor u zadanom roku, a budući da je u pojedinim segmentima zaista riječ o neodgovarajućem prenošenju odredbi Direktive, pristupilo se izradi ovoga Zakona.

U Službenoj opomeni utvrđeno je neodgovarajuće prenošenje odredbi Direktive u području prethodne provjere kvalifikacija prije prvog pružanja usluga. Važećim je Zakonom propisano da nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije osobe prije prvog pružanja usluge u slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, ali su neopravdano uključene i profesije na koje se primjenjuje automatsko priznavanje. Naime, pogrešno je korišten pojam „uključujući“ umjesto pojma „isključujući“ kojeg nalaže Direktiva, a to se ovim Zakonom predlaže ispraviti. Usprkos pogrešci u važećem Zakonu, u praksi nije bilo negativnih posljedica.

Također, uočeno je da je važećim Zakonom ograničenje za EPC karticu izdanu u svrhu poslovnog nastana prošireno i na EPC karticu izdanu u svrhu privremenog i povremenog pružanja usluga, što se ovim Zakonom predlaže ispraviti radi usklađivanja s Direktivom. Naime, EPC kartica izdana za privremeno i povremeno pružanje usluga daje izravnu mogućnost rada u toj profesiji, dok EPC kartica izdana za poslovni nastan ne pruža inozemnom nositelju stručne kvalifikacije automatski pravo na obavljanje profesije ako

postoje još neki dodatni uvjeti, primjerice prijava nadležnoj strukovnoj organizaciji. Takva iznimka odnosno ograničenje dopušteno je samo u slučaju poslovnog nastana.

U cilju usklađivanja s Direktivom, ovim se Zakonom predlažu dodatno urediti prava nositelja stručne kvalifikacije u slučaju primjene mehanizma upozoravanja putem IMI sustava. Naime, u Službenoj je opomeni istaknuto da je u slučaju primjene mehanizma upozoravanja potrebno osigurati da nositelji stručne kvalifikacije budu istovremeno obaviješteni o poslanom upozorenju putem pisane odluke. Također, potrebno im je osigurati da mogu podnijeti prigovor kao pravni lijek na odluku o primjeni mehanizma upozoravanja putem IMI sustava ili podnijeti zahtjev za ispravljanje odluke te da imaju pravo na naknadu štete koju su prouzročila lažna upozorenja poslana nadležnim tijelima drugih država članica.

Nadalje, u Službenoj opomeni navedeno je da važećim Zakonom nije istaknuta obveza, već je predviđena mogućnost nadležnog tijela da odobri djelomičan pristup reguliranoj profesiji ako su kumulativno ispunjeni svi propisani uvjeti pa se radi usklađivanja s Direktivom to predlaže ispraviti ovim Zakonom. U tom su smislu ovim Zakonom izvršene odgovarajuće izmjene radi propisivanja obveze nadležnog tijela u postupanju.

Također, kad je riječ o provjeri poznavanja hrvatskog jezika, važećim Zakonom propisano je da je nadležno tijelo dužno osigurati da je provjera znanja hrvatskog jezika dopuštena u slučaju profesija koje utječu na sigurnost primatelja usluga, dok Direktiva nalaže da se provjere poznavanja jezika trebaju ograničiti na profesije koje utječu na sigurnost pacijenata. Navedeno se predlaže ispraviti ovim Zakonom radi usklađivanja s Direktivom.

Osim navedenih izmjena i dopuna Zakona, radi jasnoće i preciznosti izričaja vrši se korekcija pojedinih odredbi koje su se tijekom primjene Zakona pokazale neodgovarajućima. Primjerice, objavljivanje pojedinačnih popisa od strane ministarstva nadležnog za rad koji se odnose na popis strukovnih udruga, djelatnosti i potrebnih dokumenata nije svrsishodno u odnosu na postojeću dostupnost podataka na internetskim stranicama nadležnih tijela, ali i na uspostavljenu koordinaciju suradnje između nadležnih tijela i zainteresiranih građana. Dakle, ovim se Zakonom predlaže brisanje odredbe koja propisuje objedinjavanje tri popisa. Tome u prilog ide i provedba projekta Ministarstva rada i mirovinskoga sustava „Implementacija Hrvatskog kvalifikacijskog okvira i razvoj alata u povezivanju obrazovanja i tržišta rada“ kroz koji je predviđena izrada računalnog programa, odnosno aplikacije koja će na jednom mjestu sadržavati potpun prikaz svih reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj. Aplikacija će obuhvatiti sve potrebne informacije te učiniti nepotrebnim pojedinačno donošenje i objavljivanje popisa, a nositeljima stručnih kvalifikacija znatno će olakšati traženje relevantnih podataka o pojedinoj reguliranoj profesiji, postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, nadležnim tijelima, dokumentaciji koju je potrebno priložiti za pokretanje postupka i slično.

Ovim se Zakonom predlaže uvesti obveza nadležnim tijelima da ministarstvu nadležnom za rad jedanput godišnje dostavljaju podatke o ukupnom broju zaprimljenih izjava o namjeri pružanja usluga na području Republike Hrvatske. S obzirom da su ti podaci potrebni radi obrade statističkih podataka i unosa u Bazu podataka reguliranih profesija koju vodi Europska komisija, predlaže se propisati obveza dostavljanja podataka jer prema važećem Zakonu takva obveza ne postoji.

Nadalje, važećim Zakonom propisani su rokovi za donošenje rješenja o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije, dok se ovim Zakonom predlaže urediti rok u kojem je

nadležno tijelo dužno odlučiti o zahtjevu kandidata nakon provedene dopunske mjere. Predlaže se rok od mjesec dana za donošenje rješenja, i to od dana provedene dopunske mjere.

Tijekom primjene važećeg Zakona uočene su poteškoće u postupcima priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama, odnosno u državama koje nisu države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije. Rokovi za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija propisani Zakonom u skladu su s Direktivom i određeni su za europske kvalifikacije. Direktiva dopušta svakoj državi članici da samostalno uredi postupke priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama, a Republika Hrvatska odlučila je uvesti jednake rokove za sve zbog jednakog postupanja. Ipak, u praksi se primjećuje da nadležna tijela često nisu u mogućnosti provesti postupak priznavanja kvalifikacija stečenih u trećim zemljama u zadanom roku, i to usprkos potpunoj i urednoj dokumentaciji jer često ne mogu sa sigurnošću prepoznati vrstu, razinu ili kvalitetu stečene kvalifikacije. Uzimajući u obzir da se mora provesti provjera i usporedba obrazovnog programa iz treće zemlje, ovim se Zakonom predlaže isključiti odnosno ukinuti predmnijeva usvajanja zahtjeva u postupcima priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija iz trećih zemalja. Navedeno se predlaže u cilju zaštite krajnjih korisnika usluga jer može doći do stvarnih štetnih posljedica ako im se bez provedenog postupka priznavanja dopusti pristup i obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Uvedene su definicije pojmova stručnog osposobljavanja i usavršavanja i odgovorne osobe u trgovačkom društvu te su pojedina obrazloženja pojmova korigirana u skladu s odredbama Direktive.

Uz članak 2.

Precizirano je da osobe koje u Republici Hrvatskoj žele pružati usluge na privremenoj i povremenoj osnovi podliježu posebnim propisima o stručnim kvalifikacijama. Isto tako, državljane trećih zemalja izuzima se od mogućnosti pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi s obzirom da sukladno Direktivi na to imaju pravo samo državljani Europske Unije.

Uz članak 3.

Precizirano je da se dokaz o poznavanju hrvatskog jezika može zatražiti samo za obavljanje profesije koje utječe na sigurnost pacijenata. Člankom se propisuje da je uz dokaze iz članka 7. stavaka 2. i 3. dodatnu dokumentaciju moguće zatražiti samo u slučaju regionalnih razlika koje se odnose na regulirane profesije.

Također, radi vođenja evidencije podnesenih izvjava o pružanju usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi, propisuje se obveza nadležnog tijela da ministarstvu nadležnom za rad dostavlja podatke o ukupnom broju zaprimljenih izvjava, kao i podatke o državama članicama poslovnog nastana osoba koje su podnijele izvjavu u okviru slobode pružanja usluga.

Uz članak 4.

Članak propisuje da prethodna provjera stručnih kvalifikacija nije primjenjiva u slučaju profesija iz glave IV. ovoga Zakona, odnosno profesija na koje se primjenjuje automatsko priznavanje, radi usklađivanja s Direktivom.

Također, u skladu s Direktivom precizirana je obveza nadležnih tijela da osobi moraju omogućiti pružanje usluga u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja o provjeri kompetentnosti.

Uz članak 5.

U skladu s Direktivom propisuje se obveza nadležnog tijela da potvrdi primitak zahtjeva kandidata za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije kao i obveza nadležnog tijela da u roku od dva mjeseca od zahtjeva države članice domaćina dostave dokaze iz točaka l.d) i e) Priloga VII. Direktive. Također, propisuje se da je nadležno tijelo, kad je u ulozi matične države članice, dužno dostaviti potvrdu o autentičnosti dokaza o ispunjavanju uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina.

Uz članak 6.

Preciznije se pojašnjava pojam bitno različitog sadržaja osposobljavanja kandidata. Također, radi jasnijeg tumačenja odredbe ističe se rok od šest mjeseci u kojem kandidat, u slučaju nepoloženog ispita provjere kompetentnosti, ima pravo ponoviti ispit.

Uz članak 7.

Radi jasnijeg tumačenja, od mogućnosti produljenja roka za odlučivanje o zahtjevu kandidata izuzimaju se postupci automatskog priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija na temelju minimalnih uvjeta osposobljavanja.

Također, budući da važećim Zakonom nije propisan rok za odlučivanje o zahtjevu kandidata u slučaju provedbe dopunske mjere, predlaže se rok od mjesec dana za odlučivanje o zahtjevu kandidata od provedene dopunske mjere.

Uz članak 8.

S obzirom da je za odobrenje djelomičnog pristupa reguliranoj profesiji potrebno kumulativno ispunjenje Zakonom propisanih uvjeta, radi jasnijeg tumačenja valjalo je izričito propisati obvezu nadležnog tijela da po kumulativnom ispunjenju uvjeta donosi rješenje o odobrenju djelomičnog pristupa profesiji.

Uz članak 9.

Radi usklađivanja s Direktivom precizira se da je prethodna provjera poznavanja hrvatskog jezika moguća jedino za profesije koje utječu na sigurnost pacijenata.

Uz članak 10.

Naglašava se da je riječ o pristupu djelatnosti primarne zdravstvene zaštite u mreži javne zdravstvene službe. Također se propisuje da je nadležno tijelo, kad je u ulozi matične države članice, dužno izdati potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina.

Uz članak 11.

Točka 5.1.4. Priloga V. Direktive propisuje dokaze o stručnoj kvalifikaciji koji su potrebni za obavljanje djelatnosti opće/obiteljske medicine u mreži javne zdravstvene službe za automatsko priznavanje stručne kvalifikacije. Međutim, ovom odredbom izuzima se obveza dostave tih dokaza za specijalizante obiteljske medicine. Također, u odredbi se pojašnjava da je riječ o obavljanju djelatnosti opće/obiteljske medicine u mreži javne zdravstvene službe.

Uz članak 12.

Dodaje se da polaznici kliničkog osposobljavanja moraju sudjelovati u djelatnostima predmetnog odjela primjerenima njihovom obrazovanju, kako bi naučili preuzeti odgovornost zdravstvene njege.

Uz članak 13.

Propisuje se odgovornost institucija koje provode osposobljavanje za usklađivanje teorijskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cijelog njihovog trajanja.

Uz članak 14.

Točka 5.5.2. Priloga V. Direktive propisuje dokaze o formalnoj osposobljenosti primalja. Ovom odredbom propisuje se obveza nadležnog tijela da izda potvrdu da je primalja nakon stjecanja stručne kvalifikacije iz točke 5.5.2. Priloga V. Direktive tijekom odgovarajućeg razdoblja uspješno obavljala sve stručne poslove primalje u zdravstvenoj ustanovi, koja ima odobrenje za obavljanje djelatnosti.

Uz članak 15.

Propisuje se odgovornost institucija koje provode osposobljavanje za usklađivanje programa osposobljavanja tijekom cijelog njegovog trajanja.

Uz članak 16.

Radi usklađivanja s Direktivom, određuje se da se pripravnički staž arhitekata obavlja nakon tri godine studija, i to u bilo kojoj državi te pod nadzorom osobe ili tijela ovlaštene od matične države koje ga i ocjenjuje.

Uz članak 17.

Točke 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. Direktive propisuju dokaze o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista te nazive tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini. U skladu s Direktivom, propisuje se obveza nadležnog tijela da prizna državljanima Republike Hrvatske i državljanima drugih država članica stečeno pravo o stručnoj kvalifikaciji doktora medicine specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. Direktive, koja je stečena temeljem zakonskih i drugih propisa u državi članici koji više nisu na snazi, ako je stručna kvalifikacija doktora medicine specijalista izdana prije datuma kada je država članica domaćin prestala izdavati navedenu stručnu kvalifikaciju.

Uz članak 18.

Jasnije se propisuje da jer riječ o priznavanju dokaza na temelju studija kojeg su doktori medicine započeli prije referentnog datuma navedenog u Prilogu V. Direktive, a koji je određen za svaku državu članicu. Također, propisuje se da nositelj stručne kvalifikacije mora biti zaposlen na poslovima doktora dentalne medicine najmanje tri godine uzastopno tijekom zadnjih pet godina prije izdavanja potvrde.

Uz članak 19.

Vrši se ispravak numeracije.

Uz članak 20.

Propisuje se da će nadležno tijelo izdati EPC karticu za privremeno i povremeno pružanje usluga kad je riječ o profesiji koja ne utječe na javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, ali se radi usklađivanja s Direktivom isključuju profesije pod automatskim sustavom priznavanja u skladu s glavom IV. Zakona.

Uz članak 21.

Propisuje se da samo EPC kartica izdana u svrhu poslovnog nastana ne pruža automatski pravo na obavljanje profesije ako postoje dodatni zahtjevi u profesiji.

Uz članak 22.

U Prilogu I. Direktive naveden je popis strukovnih udruga ili organizacija čija je glavna svrha promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj osposobljenosti. Sukladno Direktivi ovom odredbom propisuje se da se korištenje profesionalnog naziva ili odgovarajuće kratice te profesija koju obavljaju članovi strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije s popisa iz Priloga I. Direktive smatra reguliranom profesijom.

Uz članak 23.

S obzirom da je za odobrenje djelomičnog pristupa reguliranoj profesiji potrebno kumulativno ispunjenje Zakonom propisanih uvjeta, radi jasnijeg tumačenja valjalo je izričito propisati obvezu nadležnog tijela da po kumulativnom ispunjenju uvjeta donosi rješenje o odobrenju djelomičnog pristupa profesiji.

Uz članak 24.

Vrši se ispravak numeracije.

Uz članak 25.

Vrši se ispravak numeracije.

Uz članak 26.

Vrši se usklađivanje zbog brisanja odredbe.

Uz članak 27.

Briše se članak 80. stavak 2. važećeg Zakona jer više ne postoji potreba za objedinjavanjem navedenih popisa te se ujedno vrši ispravak numeracije.

Uz članak 28.

Vrši se ispravak numeracije.

Uz članak 29.

Radi usklađivanja s Direktivom propisuje se obveza nadležnih tijela da nositelja stručne kvalifikacije, o kojem šalju upozorenje putem IMI sustava, obavijeste o tome bez odgode. U slučaju neosnovanog upozorenja propisuje se mogućnost nositelja stručne kvalifikacije da uloži prigovor, kao i da u slučaju štete nastale zbog neosnovano objavljenog upozorenja nositelj ima pravo na naknadu štete prema općem obveznom propisu.

Uz članak 30.

Propisuje se da se za državljane trećih zemalja primjenjuju propisi općeg postupka priznavanja iz Glave II. Zakona te je predviđena iznimka da nadležno tijelo može zatražiti provjeru kompetentnosti bez prethodne usporedbe programa obrazovanja ustanove iz članka 86. Zakona i utvrđivanja dopunskih mjera iz članka 18. Zakona. Isto tako, u odnosu na stručne kvalifikacije stečene u trećim zemljama izuzeta je predmnijeva usvajanja zahtjeva. Naime,

nadležno tijelo provodi usporedbu obrazovnog programa i stečene stručne kvalifikacije kandidata, a takav postupak često traje i duže od propisanog roka za rješavanje zahtjeva. Stoga, radi osiguravanja da će profesiju obavljati kvalificirani stručnjaci, ne predviđa se predmnijeva usvajanja zahtjeva za kvalifikacije stečene u trećim zemljama. Međutim kandidat i dalje ima pravo na zaštitni mehanizam „šutnje administracije“ u slučajevima nedonošenja rješenja u propisanom roku. Također isključuje se primjena odredbi Glave V., odnosno zbog preciznosti i nedvojbenog tumačenja odredbe isključuje se primjena EPC kartice na priznavanje stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama.

Uz članak 31.

Radi preciznosti i nedvojbenog tumačenja odredbe, člankom se izričito propisuje obveza nadležnog tijela da je dužno, u slučaju ispunjenja kumulativnih uvjeta propisanih istim člankom, dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom državljaninu treće zemlje.

Uz članak 32.

Radi ubrzanja postupaka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama uvedena je obveza nadležnih tijela da prethodno, prije traženja mišljenja odgovarajućih obrazovanih ustanova o stečenom obrazovanju i ishodima učenja kandidata, zatraže od centra za pomoć provjeru akreditacije studijskog programa odnosno visokog učilišta na kojem je kandidat stekao svoje obrazovne kvalifikacije u trećoj zemlji. U slučaju da akreditacija ne postoji, nadležno tijelo odbit će zahtjev kandidata.

Također se vrši ispravak numeracije.

Uz članak 33.

Propisuje se prijelazna i završna odredba kojom se uređuje pitanje primjene mjerodavnog materijalnog prava u postupcima koji su u tijeku.

Uz članak 34.

Propisuje se obveza usklađivanja pravilnika s odredbama Zakona.

Uz članak 35.

Propisuje se stupanje na snagu Zakona.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija prihvaćen je na 12. sjednici Hrvatskoga sabora, 9. svibnja 2019. godine, nakon što je razmotren na sjednicama radnih tijela te na sjednici Hrvatskoga sabora.

Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku podržao je donošenje ovih izmjena i dopuna Zakona, naročito u dijelu kojim se olakšava pristup tržištu rada. Ujedno je ukazano na dugotrajnost provedbe postupaka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama, posebice zbog utvrđivanja vjerodostojnosti isprava o stečenim inozemnim kvalifikacijama u slučajevima postojanja tzv. instant vikend studija, veleučilišta i visokih škola u trećim zemljama. Iz tog razloga, Nacrtom konačnog prijedloga zakona uvedena je obveza nadležnih tijela da po zaprimanju zahtjeva za priznavanje inozemne kvalifikacije stečenih u trećim zemljama provjere akreditaciju visokog učilišta odnosno studijskog programa visokog učilišta na kojem je kandidat stekao obrazovnu kvalifikaciju u trećoj zemlji. U slučaju nepostojanja akreditacije, zahtjev kandidata će se odbiti, što će ubrzati postupak priznavanja, a ujedno i postići vjerodostojniju provjeru kvalifikacija stečenih u trećim zemljama. Osim toga, Nacrtom konačnog prijedloga zakona predviđena je iznimka prema kojoj nadležno tijelo može zatražiti provjeru kompetentnosti bez prethodne provjere obrazovnog programa ustanove i utvrđivanja dopunskih mjera. Dakle, radi se o provjeri kompetentnosti koju je moguće nametnuti bez ulaska u opći postupak priznavanja.

U tijeku postupka prvog čitanja Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija zaprimljena je druga Službena opomena – Povreda br. 2018/2285 od 24. siječnja 2019. godine te su primjedbe i prijedlozi iz navedene opomene ugrađeni u Nacrt konačnog prijedloga zakona.

Sukladno navedenoj Službenoj opomeni uvedene su definicije pojmova stručnog osposobljavanja i usavršavanja i odgovorne osobe u trgovačkom društvu te su pojedine definicije korigirane u skladu sa zahtjevima iz opomene. Nadalje, izričito su navedeni dokumenti koje nadležno tijelo može zatražiti u slučaju privremenog i povremenog pružanja usluga te je posebno zatraženo da se propišu uvjeti pod kojima je moguće zatražiti dodatnu dokumentaciju, i to isključivo u slučaju regionalnih razlika koje se odnose na regulirane profesije.

U slučaju privremenog i povremenog pružanja usluga izričito je propisan rok u kojem je potrebno otkloniti poteškoću koja je dovela do nedonošenja rješenja u propisanom roku te je također propisana obveza nadležnog tijela da osigura osobi pružanje usluge u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja o obvezi provjere kompetentnosti. U odnosu na minimalne uvjete osposobljavanja za arhitekta propisano je da se pripravnički staž može obaviti u bilo kojoj državi te u odnosu na minimalne uvjete osposobljavanja za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i primalja izričito je naznačena odgovornost institucija koje provode njihovo osposobljavanje za usklađivanje teorijskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cijelog obrazovnog, odnosno studijskog programa.

Također, u skladu s primjedbama iz navedene Službene opomene pojedine odredbe su precizirane i pojašnjene na način da se profesije koje podliježu automatskom sustavu priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija izuzmu od pojedinih pravila postupanja. U tom smislu prethodna provjera stručnih kvalifikacija prije prvog pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi, za profesije koje mogu imati posljedice na javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, ne primjenjuje se na profesije koje podliježu automatskom postupku priznavanja. Osim toga, rok za donošenje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ne može se produžiti u slučaju automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija na temelju minimalnih uvjeta osposobljavanja.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Tijekom rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora, o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i radnim tijelima nisu istaknuti prijedlozi i mišljenja koje predlagatelj nije prihvatio.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 5.

Pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *regulirana profesija* – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih pravnih akata, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija te profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojima se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom
2. *države članice* – odnosi se na države članice Europske unije, države potpisnice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarsku Konfederaciju
3. *treće zemlje* – odnosi se na sve zemlje koje nisu članice Europske unije, potpisnice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru te dio Švicarske Konfederacije
4. *matična država* – država članica u kojoj je kandidat stekao svoje stručne kvalifikacije za bavljenje određenom profesijom, odnosno djelatnošću; može biti i država članica poslovnog nastana nositelja stručne kvalifikacije
5. *poslovni nastan* – pravo fizičke i pravne osobe na obavljanje profesije, odnosno djelatnosti, pod uvjetom da su ispunjeni svi propisani uvjeti za obavljanje istih u matičnoj državi članici te koja nema zabranu obavljanja, neovisno o tome je li u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, odnosno osobe koja trenutačno ne obavlja svoju profesiju
6. *profesionalni naziv* – naziv kojim se nositelju stručne kvalifikacije potvrđuje pravo na obavljanje određene regulirane profesije, a može biti različit od akademskog ili stručnog naziva ili stupnja koji se stječe posjedovanjem obrazovne kvalifikacije
7. *stručni i akademski naziv i akademski stupanj* – naziv i stupanj koji se stječe posjedovanjem obrazovne kvalifikacije u visokom obrazovanju
8. *stručna kvalifikacija* – kvalifikacija stečena:
 - a) po završetku formalnog obrazovanja kojim je obuhvaćeno i stručno usavršavanje te se dokazuje diplomom, svjedodžbom ili drugom javnom ispravom koju je izdala nadležna obrazovna ustanova
 - b) po završetku formalnog obrazovanja i nakon toga obavljenog stručnog usavršavanja, odnosno
 - c) ispunjavanjem uvjeta iz članka 13. ovoga Zakona, a dokazuje se potvrdom kompetentnosti ili
 - d) stručnim iskustvom, na temelju kojeg je nositelj stručne kvalifikacije stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi članici
9. *obrazovna kvalifikacija* – kvalifikacija koja se stječe po završetku formalnog obrazovanja, a koja se dokazuje diplomom, svjedodžbom ili drugom javnom ispravom koju je izdala nadležna obrazovna ustanova

10. *nositelj stručne kvalifikacije* – osoba koja ispunjava sve potrebne uvjete za bavljenje određenom reguliranom profesijom u državi članici; u postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije smatra se kandidatom

11. *stručno iskustvo* – stvarno i zakonito obavljanje profesije u punom ili nepunom radnom vremenu, a u skladu s odgovarajućim propisima za pojedinu profesiju

12. *razdoblje prilagodbe* – osposobljavanje radi stjecanja odgovarajućih kompetencija pod nadzorom kvalificiranog stručnjaka u Republici Hrvatskoj, koje može biti popraćeno zahtjevima za dodatnim obrazovanjem, stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju; kvalificiranim stručnjakom smatra se osoba s odgovarajućim kompetencijama, stručnim znanjem i iskustvom

13. *provjera kompetentnosti* – provjera primjene stručnog znanja i vještina kandidata, uz pripadajuću samostalnost i odgovornost, a koju provode nadležna tijela radi ocjene kompetentnosti kandidata za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj

14. *kompetencije* – prema propisima kojima se uređuje Hrvatski kvalifikacijski okvir, obuhvaćaju znanja i vještine te pripadajuću samostalnost i odgovornost

15. *nadležno tijelo* – nadležne strukovne organizacije, središnja tijela državne uprave u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su ovim Zakonom i posebnim propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija

16. *Direktiva* – Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL L 255, 30. 9. 2005.) kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP) (SL L 354, 28. 12. 2013.)

17. *automatsko priznavanje* – priznavanje inozemne stručne kvalifikacije iz glave IV. ovoga Zakona koje se odnosi isključivo na državljane država članica s dokazom o stručnoj kvalifikaciji izdanim u državi članici

18. *zajednički kompetencijski okvir* – zajednički skup kompetencija nužno potrebnih za obavljanje određene profesije; ne zamjenjuje nacionalne programe osposobljavanja, osim ako drugim pravnim propisima nije drukčije određeno

19. *zajednički ispit* – podrazumijeva standardiziranu provjeru kompetentnosti nositelja određenih stručnih kvalifikacija, a koja je dostupna u državama članicama koje su prihvatile zajednički kompetencijski okvir; uspješno polaganje ispita u jednoj državi članici omogućava nositelju stručnih kvalifikacija da obavlja profesiju u svakoj drugoj državi članici koja je prihvatila zajednički kompetencijski okvir pod istim uvjetima kao i nositelji stručnih kvalifikacija koji su svoje kvalifikacije stekli u toj državi

20. *potvrda za neometano pružanje usluga na unutarnjem tržištu Europske unije* – potvrda koja se izdaje pravnim i fizičkim osobama u svrhu neometanog obavljanja profesija i pružanja usluga na području drugih država članica, zapošljavanjem i obavljanjem gospodarske

djelatnosti, odnosno samozapošljavanjem, poslovnim nastanom, odnosno privremenim i povremenim pružanjem usluga (u daljnjem tekstu: EU potvrda)

21. *nadležno tijelo za izdavanje EU potvrde* – tijelo ili strukovna organizacija ili institucija koja je posebnim propisima ovlaštena za izdavanje potvrda, odnosno za vođenje odgovarajućeg registra i izdavanje potvrda

22. *pružanje usluga na privremenoj i povremenoj osnovi* – pružanje usluga kojem ne prethodi postupak priznavanja inozemne stručne kvalifikacije uz uvjet poslovnog nastana u drugoj državi članici, a koje se procjenjuje za svaki pojedinačni slučaj, uzimajući u obzir njezino trajanje, učestalost, redovitost i stalnost

23. *pripravnički staž* – razdoblje stručne prakse koja se obavlja pod nadzorom mentora ako predstavlja uvjet za pristup reguliranoj profesiji, a koji se može provoditi ili tijekom obrazovanja do stjecanja kvalifikacije ili nakon završetka obrazovanja

24. *cjeloživotno učenje* – svi oblici učenja tijekom života čija je svrha stjecanje i unapređivanje kompetencija za osobne, društvene i profesionalne potrebe, uključujući profesionalnu etiku

25. *europski sustav prikupljanja i prenošenja bodova u visokom obrazovanju ili ECTS bodovi* – sustav bodovanja za visoko obrazovanje koji se koristi u Europskom prostoru visokog obrazovanja

26. *europska profesionalna kartica* – elektronička potvrda u okviru IMI sustava kojom se dokazuje da je nositelj stručne kvalifikacije ispunio sve potrebne uvjete za pružanje usluga u Republici Hrvatskoj na privremenoj i povremenoj osnovi ili priznavanje stručnih kvalifikacija za poslovni nastan u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: EPC kartica)

27. *nositelj EPC kartice* – nositelj stručne kvalifikacije kojem je izdana EPC kartica sukladno glavi V. ovoga Zakona

28. *nadležno tijelo za EPC karticu* – nadležna strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, odnosno središnje tijelo državne uprave u čijem su djelokrugu regulirane profesije za koje je uvedena EPC kartica, a koje je posebnim provedbenim propisima ovlašteno za pripremu i obradu IMI dosjea te izdavanje EPC kartice.

Članak 6.

(1) Fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj želi pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije, bilo kao osoba zaposlena kod određenog poslodavca ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost može pružati takve usluge obavljanjem regulirane profesije ako je:

- a) stekla stručnu kvalifikaciju u državi članici ili u trećoj zemlji pod uvjetom da je država članica već priznala takvu kvalifikaciju i
- b) poslovno nastanjena u državi članici prema propisima za bavljenje istom reguliranom profesijom u toj državi.

(2) Ako profesija, stručno osposobljavanje i usavršavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi članici poslovnog nastana, osoba može pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka i ako je, u jednoj ili više država članica, obavljala istu reguliranu profesiju najmanje godinu dana tijekom zadnjih deset godina koje su prethodile pružanju usluga.

(3) Osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka izuzete su od obveze:

- a) odobrenja, registracije ili članstva u nadležnom tijelu i
- b) registracije pri tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika, ali su dužne prethodno, iznimno u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo nadležno za socijalnu sigurnost o uslugama koje su pružene.

(4) Sukladno odredbama ove glave Zakona, nadležno tijelo ne smije ni zbog jednog razloga vezanog uz stručne kvalifikacije ograničavati osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u pružanju usluga u Republici Hrvatskoj.

(5) Osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podliježu posebnim propisima kojima se utvrđuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija.

Članak 7.

(1) Osoba koja prvi put želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužna je o tome izvijestiti nadležno tijelo ili Jedinствену kontaktну točku za usluge iz članka 78. ovoga Zakona izjavom u pisanom obliku.

(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:

- a) podnosi se prije početka prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj
- b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost
- c) podnosi se za svaku godinu u kojoj osoba namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj.

(3) Prije početka prvog pružanja usluga, nadležno tijelo zahtijevat će da osoba uz izjavu iz stavka 2. ovoga članka priloži sljedeće dokumente:

- a) dokaz o državljanstvu
- b) potvrdu kojom se potvrđuje da je poslovno nastanjena u državi članici poslovnog nastana za bavljenje profesijom, odnosno djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu obavljanja profesije, odnosno djelatnosti
- c) dokaz o stručnim kvalifikacijama
- d) bilo koji dokaz da je osoba obavljala profesiju o kojoj je riječ najmanje godinu dana tijekom zadnjih deset godina, u slučaju da profesija, stručno osposobljavanje i usavršavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi članici poslovnog nastana
- e) dokaz o nekažnjavanju, odnosno dokaz da nije bilo privremenog ili trajnog oduzimanja prava na obavljanje profesije, u slučajevima profesija iz sigurnosnog sektora, zdravstvenog

sektora i za profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, kada to Republika Hrvatska traži za svoje državljane

f) odgovarajući dokaz da osoba posjeduje potrebnu razinu znanja hrvatskog jezika za potrebe obavljanja profesije u Republici Hrvatskoj, u slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga sukladno članku 10. ovoga Zakona

g) potvrdu o prirodi i trajanju djelatnosti koju je izdalo nadležno tijelo države članice poslovnog nastana za profesije koje su obuhvaćene automatskim sustavom priznavanja na temelju prethodnog stručnog iskustva iz članka 62. ovoga Zakona i koje su na popisu profesija za koje je potrebna prethodna provjera kvalifikacija u skladu s člankom 79. stavkom 2. točkom c) ovoga Zakona.

(4) Osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je nadležnom tijelu prijaviti svaku promjenu okolnosti iz stavka 3. ovoga članka, a na temelju koje joj je omogućeno pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

(5) Podnošenjem izjave iz stavka 2. ovoga članka osoba dobiva pravo pristupa profesiji, odnosno pružanju usluga na području Republike Hrvatske.

(6) Na zahtjev nadležnog tijela osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je, osim dokumenta iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, ako postoje opravdani razlozi, dostaviti i druge dokumente, ako se takvi dokumenti zahtijevaju i od državljana Republike Hrvatske i nije ih moguće pribaviti na drugi način.

(7) Na temelju izjave iz stavka 2. ovoga članka, nadležno tijelo može odobriti privremenu registraciju osobi iz stavka 1. ovoga članka, a postupak privremene registracije ne može utjecati na početak pružanja usluga niti na bilo koji način ograničiti pružanje usluga u Republici Hrvatskoj te ne može imati kao posljedicu dodatne troškove za osobu.

Članak 10.

(1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, uključujući i djelatnosti navedene u Prilogu IV. Direktive kada osoba ispunjava uvjete iz članaka 62., 63., 64. i 65. ovoga Zakona, kao i profesije na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz članka 22. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije osobe prije prvog pružanja usluga.

(2) Prethodna provjera iz stavka 1. ovoga članka moguća je samo kad je svrha provjere opravdana i u onoj mjeri u kojoj osigurava da ne dođe do ozbiljnog narušavanja zdravlja ili sigurnosti primatelja usluga zbog neodgovarajućih stručnih kvalifikacija osobe i kada ta provjera ne prekoračuje svrhu pružanja usluga.

(3) Nadležno tijelo će u roku od mjesec dana od primitka izjave i dokumenata iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona donijeti rješenje kojim će osobu osloboditi provjere stručne kvalifikacije ili je uputiti u postupak provjere stručne kvalifikacije.

(4) U roku iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo će, nakon završenog postupka provjere stručne kvalifikacije osobe, rješenjem utvrditi obvezu provjere kompetentnosti ili dozvoliti pružanje usluga na području Republike Hrvatske.

(5) Ako nadležno tijelo zbog opravdanih razloga ne može donijeti rješenje u roku iz stavka 3. ovoga članka, o tome će obavijestiti osobu.

(6) Rješenje iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, nadležno tijelo mora donijeti najkasnije u roku od dva mjeseca od dana kada je prestao opravdani razlog zbog kojeg rješenje nije doneseno u roku iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Nadležno tijelo utvrdit će osobi obvezu provjere kompetentnosti iz stavka 4. ovoga članka, ako se nakon završenog postupka provjere stručne kvalifikacije utvrdi da postoji značajna razlika između stručnih kvalifikacija osobe i stručnih kvalifikacija koje su preduvjet za pristup i obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj i da je ta značajna razlika takva da je štetna za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga te se ne može nadoknaditi postojećim kompetencijama i stručnim iskustvom osobe.

(8) Nadležno tijelo mora omogućiti osobi provjeru kompetentnosti iz stavka 4. ovoga članka u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja iz stavka 4. ovoga članka.

(9) Ako nadležno tijelo ne donese rješenja u roku iz stavaka 3., 4., 6. i 8. ovoga članka, osoba može pružati uslugu u Republici Hrvatskoj.

(10) Protiv rješenja nadležnog tijela osoba ima pravo žalbe nadležnom središnjem tijelu državne uprave. Protiv rješenja nadležnog središnjeg tijela državne uprave osoba nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(11) Nakon završenog postupka provjere stručne kvalifikacije, nadležno tijelo će dozvoliti osobi pružanje usluga za obavljanje regulirane profesije koja može imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, a osoba pruža uslugu pod profesionalnim nazivom koji se koristi u Republici Hrvatskoj.

Članak 17.

(1) Postupak priznavanja inozemne stručne kvalifikacije pokreće se na zahtjev kandidata koji se podnosi nadležnom tijelu iz članka 5. stavka 1. podstavka 15. ovoga Zakona.

(2) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka nepotpun, odnosno sadržava nedostatak koji onemogućuje postupanje po zahtjevu, nadležno tijelo će u roku od 15 dana od primitka takvog zahtjeva pozvati kandidata da ga dopuni u roku od 90 dana. Ako podnositelj zahtjeva ne udovolji pozivu, a po zahtjevu se ne može postupiti, nadležno tijelo će zahtjev odbaciti kao nepotpun.

(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati:

a) dokaz o državljanstvu kandidata i

b) dokaz o ispunjavanju uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (potvrda kompetentnosti, dokaz o obrazovnoj, odnosno stručnoj kvalifikaciji te stručnom iskustvu gdje je to primjereno).

(4) Uz dokaze iz stavka 3. ovoga članka nadležno tijelo može zatražiti od kandidata da dostavi i druge dokaze sukladno Prilogu VII. Direktive, a dokazi iz točaka 1. d), e) i f) Priloga VII. Direktive ne mogu biti stariji od tri mjeseca na dan njihova podnošenja.

(5) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice potvrdu o autentičnosti dokaza iz stavka 3. točke b) ovoga članka, izdanih u drugoj državi članici.

(6) U slučaju opravdane sumnje, kada je dokaz o formalnom obrazovanju izdala nadležna pravna osoba jedne države članice, a uključuje osposobljavanje provedeno u cijelosti ili djelomično u pravnoj osobi osnovanoj na području druge države članice, nadležno tijelo ima pravo od nadležne pravne osobe koja je izdala dokaz zatražiti potvrdu o tome:

- a) je li program osposobljavanja proveden u pravnoj osobi jedne države članice potvrdila nadležna pravna osoba druge države članice koja je izdala dokaz
- b) je li dokaz o formalnom obrazovanju jednak onome koji bi bio izdan da je osposobljavanje u cijelosti izvedeno u državi članici koja je izdala dokaz i
- c) dodjeljuju li se dokazom o formalnom obrazovanju jednaka prava na području države članice koja je izdala dokaz.

(7) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može od nadležnog tijela matične države članice putem IMI sustava zatražiti potvrdu da kandidat nema prekid ili zabranu obavljanja profesije zbog teže povrede pravila struke ili zbog osude za kazneno djelo povezano s obavljanjem profesionalnih djelatnosti.

(8) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i dokazi iz stavka 3. točke b) ovoga članka podnose se u ovjerenj preslici i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik. Ostali dokazi iz stavka 3. točke a) ovoga članka i stavka 4. ovoga članka podnose se u običnoj preslici i neovjerenom prijevodu.

(9) U slučaju reguliranih profesija iz glave IV. ovoga Zakona, dokaz iz stavka 3. točke b) ovoga članka podnosi se u ovjerenj preslici i u neovjerenom prijevodu. Ako kandidat nije u mogućnosti podnijeti ovjerenj presliku dokaza iz stavka 3. točke b) ovoga članka, nadležno tijelo provjerit će sadržaj i autentičnost dokaza u suradnji s nadležnim tijelima matične države članice kandidata, koristeći se IMI sustavom.

(10) Nadležno tijelo, ako je to opravdano, može zahtijevati napredni elektronički potpis, sukladno posebnim propisima kojima se regulira elektronički potpis, za provođenje svih postupaka koji se provode elektroničkim putem.

Članak 18.

(1) Nadležno tijelo može u postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije od kandidata koji ispunjava uvjete iz članka 15. ovoga Zakona zatražiti provedbu jedne od dopunskih mjera, i to:

- a) razdoblje prilagodbe do tri godine ili
- b) provjeru kompetentnosti.

(2) Provedbu dopunske mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo može zatražiti od kandidata ako:

- a) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća bitno različite sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o obrazovnoj, odnosno stručnoj kvalifikaciji koji su propisani u Republici Hrvatskoj ili
- b) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadržava jednu ili više aktivnosti koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj matičnoj državi članici, a osposobljavanje koje se traži u

Republici Hrvatskoj obuhvaća bitno različite sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda kompetentnosti ili dokaz o obrazovnoj, odnosno stručnoj kvalifikaciji.

(3) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje su u Republici Hrvatskoj propisane kao uvjet za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe nadležno tijelo ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje su propisane za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj poziva kandidata zaključkom da se u roku od 30 dana pismeno očituje o izboru jedne od dopunskih mjera iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nadležno tijelo donosi privremeno rješenje kojim se kandidatu utvrđuje dopunska mjera iz stavka 1. ovoga članka, a na temelju izbora kandidata iz stavka 3. ovoga članka, u roku od 60 dana od dana očitovanja kandidata o izboru dopunske mjere.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je poštovati načelo proporcionalnosti te utvrditi jesu li kompetencije koje je kandidat stekao u državi članici ili trećoj zemlji tijekom svojeg stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaćaju bitno različit sadržaj naveden u stavku 6. ovoga članka.

(6) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj osposobljavanja, odnosno stečene kompetencije odlučujuće za obavljanje profesije, a osposobljavanje kandidata pokazuje značajne razlike glede njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koja su propisana u Republici Hrvatskoj.

(7) Ako je kandidat izabrao dopunsku mjeru iz stavka 1. točke a) ovoga članka, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati kvalificiranog stručnjaka za nadzor te odrediti kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.

(8) Ako je kandidat izabrao dopunsku mjeru iz stavka 1. točke b) ovoga članka, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju utvrditi rok za polaganje (praktičnog i/ili teorijskog dijela) ispita provjere kompetentnosti kojim se kandidatu omogućava prvi izlazak na ispit provjere kompetentnosti unutar šest mjeseci od dana donošenja privremenog rješenja te popis obrazovnih sadržaja koji podliježu provjeri kompetentnosti, a nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o obrazovnoj, odnosno stručnoj kvalifikaciji, ali su bitni za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.

(9) Provjera kompetentnosti iz stavka 8. ovoga članka utvrđuje se usporedbom obrazovanja, odnosno stručnog usavršavanja i osposobljavanja koje je za obavljanje regulirane profesije propisano u Republici Hrvatskoj i onog koje se zahtijeva u državi članici u kojoj je kandidat stekao svoje kvalifikacije, odnosno iz koje dolazi. Provjera kompetentnosti može obuhvaćati obrazovne sadržaje koji su prijeko potrebni za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj te poznavanje pravila struke, gdje je to primjereno.

(10) Detaljna pravila kojima se uređuju dopunske mjere iz stavka 1. ovoga članka i visina naknade troškova provedbe dopunske mjere utvrđuju se pravilnikom nadležnog središnjeg

tijela državne uprave, uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat nositelj stručne kvalifikacije u matičnoj državi članici.

(11) Naknada troškova provedbe dopunske mjere iz stavka 10. ovoga članka, kao i način plaćanja te raspodjela naknade, uključuje troškove dodatnog obrazovanja ili stručnog usavršavanja i osposobljavanja u razdoblju prilagodbe i troškove provedbe provjere kompetentnosti. Naknadu troškova plaća kandidat prije početka obavljanja dopunske mjere, a naknada ne smije biti viša od naknade koja se za istu namjenu obavljanja profesije utvrđuje za državljane Republike Hrvatske te ne smije prelaziti stvarne troškove postupka.

(12) Ako kandidat ne zadovolji na ispitu provjere kompetentnosti iz stavka 1. točke b) ovoga članka, može podnijeti zahtjev za ponavljanje ispita provjere kompetentnosti u roku od 15 dana od dana od kada nije zadovoljio na ispitu provjere kompetentnosti. Ako kandidat ni u ponovljenom roku ne zadovolji na ispitu provjere kompetentnosti, nadležno tijelo će rješenjem odbiti zahtjev za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(13) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, kandidat nema pravo izbora dopunske mjere iz stavka 1. ovoga članka i nadležno tijelo određuje privremenim rješenjem dopunsku mjeru u slučaju:

a) kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć povezana s poznavanjem pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni sadržaj obavljanja regulirane profesije

b) kada kandidat posjeduje kvalifikaciju na razini iz članka 13. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, a za obavljanje navedene profesije u Republici Hrvatskoj zahtijeva se kvalifikacija na razini iz članka 13. stavka 1. točke c) ovoga Zakona ili

c) kada kandidat posjeduje kvalifikaciju na razini iz članka 13. stavka 1. točke b) ovoga Zakona, a za obavljanje navedene profesije u Republici Hrvatskoj zahtijeva se kvalifikacija na razini iz članka 13. stavka 1. točke d) ili e) ovoga Zakona.

(14) Nadležno tijelo može privremenim rješenjem odrediti provedbu obiju dopunskih mjera iz stavka 1. ovoga članka i kandidat nema pravo izbora dopunske mjere, u slučaju kada posjeduje kvalifikaciju na razini iz članka 13. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, a za obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj zahtijeva se kvalifikacija na razini iz članka 13. stavka 1. točke d) ovoga Zakona.

(15) Privremenim rješenjem detaljno će se obrazložiti zašto je određena dopunska mjera, a posebno će sadržavati informacije o razini stručne kvalifikacije koja je potrebna za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj i razini stručne kvalifikacije koju posjeduje kandidat prema članku 13. ovoga Zakona; pojedino bitno različitog sadržaja iz stavka 6. ovoga članka zbog kojih je dopunska mjera određena i razlozi zašto se te razlike ne mogu nadoknaditi kompetencijama stečenim u matičnoj državi članici.

(16) Protiv privremenog rješenja nadležnog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom središnjem tijelu državne uprave. Protiv privremenog rješenja nadležnog središnjeg tijela državne uprave kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

Članak 19.

(1) Nadležno tijelo dužno je donijeti rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije i dostaviti ga kandidatu najkasnije u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produžiti najviše za mjesec dana ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Iznimno, odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju provedbe dopunskih mjera iz članka 18. ovoga Zakona.

(4) U postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije nadležno tijelo može zatražiti mišljenje nadležne strukovne organizacije, odgovarajuće obrazovne ustanove ili centra za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona koji su dužni svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja takvog zahtjeva. U protivnom, nadležno tijelo može izdati rješenje bez takvog mišljenja.

(5) Mišljenje nadležne strukovne organizacije, odgovarajuće obrazovne ustanove ili centra za pomoć iz stavka 4. ovoga članka ne obvezuje nadležno tijelo.

(6) Ako nadležno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev kandidata, ne donese rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije i ne dostavi ga kandidatu u roku iz stavka 1. ovoga članka, odnosno u slučaju opravdanih razloga u roku iz stavka 2. ovoga članka, smatrat će se da je zahtjev kandidata usvojen. U tom slučaju kandidat ima pravo tražiti od nadležnog tijela donošenje rješenja kojim se utvrđuje da je zahtjev kandidata usvojen, a koje je nadležno tijelo obvezno izdati u roku od osam dana od dana traženja kandidata.

Članak 20.

(1) Nadležno tijelo izdaje rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj:

a) ako na temelju zahtjeva ocijeni da stručne kvalifikacije kandidata odgovaraju stručnim kvalifikacijama koje su za obavljanje određene regulirane profesije propisane u Republici Hrvatskoj ili

b) kada kandidat nadležnom tijelu podnese dokaz o obavljenoj dopunskoj mjeri iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije omogućava se nositelju stručne kvalifikacije pristup i obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj za koju je osposobljen u državi članici, pod jednakim uvjetima koji vrijede za državljane Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, kandidatu se može rješenjem odobriti djelomičan pristup reguliranoj profesiji pod uvjetima iz članaka 71. i 72. ovoga Zakona.

(4) U slučaju kad nadležno tijelo utvrdi da postoje bitne razlike u stručnim kvalifikacijama kandidata koje se ne mogu nadoknaditi ni provedbom dopunskih mjera iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona, a nisu ispunjeni uvjeti za djelomičan pristup profesiji iz članaka 71. i 72. ovoga Zakona, odbit će zahtjev za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(5) Protiv rješenja nadležnog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom središnjem tijelu državne uprave. Protiv rješenja nadležnog središnjeg tijela državne uprave kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(6) Za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu kandidat plaća pristojbu sukladno propisima kojima se uređuju upravne pristojbe.

Članak 21.

(1) Nositelj stručne kvalifikacije kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija mora poznavati hrvatski jezik potreban za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

(2) Nadležno tijelo dužno je osigurati da je provjera znanja hrvatskog jezika razmjerna djelatnosti koja će se obavljati, u slučaju profesija koje utječu na sigurnost primatelja usluga i drugih profesija kada postoji ozbiljna i osnovana sumnja o dovoljnom poznavanju hrvatskog jezika u odnosu na profesionalne djelatnosti koje se namjeravaju obavljati.

(3) Provjera znanja hrvatskog jezika iz stavka 2. ovoga članka može se provoditi samo nakon izdavanja EPC kartice u skladu s glavom V. ovoga Zakona ili nakon provedenog postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija u skladu s glavama III. i IV. ovoga Zakona, a način provjere znanja jezika propisat će nadležno tijelo pravilnikom, odnosno općim aktom.

Članak 22.

(1) Dokazi o stručnoj kvalifikaciji za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, doktore veterinarske medicine i arhitekta koji su izdani u državama članicama, a navedeni su u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o stručnoj kvalifikaciji koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o stručnoj kvalifikaciji iz stavaka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o stručnoj kvalifikaciji iz država članica te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o stručnoj kvalifikaciji iz stavaka 1., 6. i 7. ovoga članka, rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 17., 19. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 23. – 45. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovoga članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članka 46. ovoga Zakona i članaka 49. – 59. ovoga Zakona.

(6) Dokazi o stručnoj kvalifikaciji iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice izdale državljanima drugih država članica, istovrijedni su hrvatskim dokazima o stručnoj kvalifikaciji specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava za doktore medicine iz članka 26. ovoga Zakona.

(7) Dokazi o stručnoj kvalifikaciji za primalje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, bit će automatski priznati ako ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o stručnoj kvalifikaciji izdane u državama članicama za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, medicinskih sestara odgovornih za djelatnost opće njege, doktora dentalne medicine, magistara farmacije, primalja i doktora veterinarske medicine koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje stručnu kvalifikaciju iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je nositelj stručne kvalifikacije tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekao potrebne kompetencije iz članka 24., članka 29. stavka 3., članka 32. stavka 3., članka 36. stavka 3., članka 39., članka 41. stavka 3. ovoga Zakona.

(10) Nadležno tijelo izdat će potvrdu doktoru medicine, medicinskoj sestri odgovornoj za djelatnost opće njege, doktoru dentalne medicine, magistru farmacije i primalji koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje stručnu kvalifikaciju iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive, koja potvrđuje da je nositelj stručne kvalifikacije tijekom svog osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekao potrebne kompetencije iz članka 24., članka 29. stavka 3., članka 32. stavka 3., članka 36. stavka 3. i članka 39. ovoga Zakona.

(11) Ako dođe do izmjena kompetencija predviđenih odredbama pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, nadležno tijelo omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(12) Nadležno tijelo potiče trajni profesionalni razvoj nositelja stručnih kvalifikacija u reguliranim profesijama koje su obuhvaćene poglavljem 1. ove glave Zakona te im omogućuje da obnavljaju svoja znanja i vještine kako bi održali sigurnu i učinkovitu praksu i ostali u tijeku s razvojem u struci.

(13) Nositelji stručnih kvalifikacija imaju pravo i obvezu stručno se usavršavati, trajno pratiti razvoj struke i znanosti te stjecati nove kompetencije. Trajni profesionalni razvoj obuhvaća tehnički, znanstveni, regulatorni i etički razvoj te bi njime trebalo motivirati nositelje stručnih kvalifikacija da sudjeluju u cjeloživotnom učenju relevantnom za njihovu profesiju.

Članak 26.

(1) Dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine, uz posjedovanje dokaza o:

a) završenom i priznatom programu sveučilišnog studija medicine iz članka 23. stavka 2. ovoga Zakona u kojem je polaznik stekao potrebna znanja za obavljanje profesije doktora medicine i

b) završenom posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

(2) Nadležno tijelo, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji, u skladu s odredbama članka 22. ili članka 46. stavka 1. ovoga Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaje nadležno tijelo te države članice.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka potvrđuje sljedeće:

a) da je nositelj stručne kvalifikacije završio sveučilišni studij medicine

b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe i

c) da je imao poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.

(4) Nadležno tijelo, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad koje je izdala Hrvatska liječnička komora sukladno propisima kojima se uređuje zdravstvena zaštita i liječništvo, a koji ima poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(5) Ministarstvo nadležno za zdravlje izdat će potvrdu iz stavka 4. ovoga članka ako je podnositelj zatraži, a kojom će se potvrditi:

a) da je završio sveučilišni studij medicine

b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe i

c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 35.

(1) Pristup osposobljavanju za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege podliježe posjedovanju jednog od sljedećih dokaza:

a) dokaz o završenom općem obrazovanju u trajanju od najmanje 12 godina općeg obrazovanja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici; dokaz o stručnoj kvalifikaciji,

potvrdu ili drugi dokaz izdaje nadležna obrazovna ustanova, kojim se omogućuje pristup sveučilištu ili visokom učilištu za sestrinstvo

b) dokaz o završenom općem obrazovanju u trajanju od najmanje deset godina općeg obrazovanja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici; dokaz o stručnoj kvalifikaciji, potvrdu ili drugi dokaz izdaje nadležna obrazovna ustanova, kojim se omogućuje pristup strukovnoj školi za sestrinstvo.

(2) Osposobljavanje za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege sastoji se od najmanje 4600 sati teorijskog i kliničkog osposobljavanja u punoj satnici tijekom najmanje tri godine strukovnog obrazovanja ili stručnog studija, a koje može biti iskazano u odgovarajućim ECTS bodovima.

(3) Trajanje teorijskog osposobljavanja iz stavka 2. ovoga članka predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja i uključuje najmanje program iz članka 36. ovoga Zakona.

(4) Nadležno tijelo može priznati djelomično izuzeće od strukovnog obrazovanja ili stručnog studija iz stavka 2. ovoga članka, ako je nositelj stručne kvalifikacije dio svojeg osposobljavanja stekao na programu obrazovanja ili studija istovjetnog stupnja u Republici Hrvatskoj ili državi članici.

(5) Teorijsko osposobljavanje dio je obrazovanja za medicinske sestre tijekom kojeg polaznici osposobljavanja stječu stručno znanje i vještine potrebne u skladu s člankom 36. ovoga Zakona. Osposobljavanje provode nastavnici zdravstvene njege i drugi kvalificirani nastavnici zdravstvenog usmjerenja, na sveučilištima, visokim učilištima ili strukovnim školama.

(6) Kliničko osposobljavanje dio je obrazovanja za medicinske sestre tijekom kojeg polaznici osposobljavanja uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim i bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu sveobuhvatnu zdravstvenu njegu na temelju stečenih kompetencija. Polaznici uče kako raditi u timu, voditi tim i organizirati zdravstvenu njegu, što uključuje osposobljavanje polaznika kako organizirati izobrazbu o zdravstvenoj zaštiti za pojedinca i u malim skupinama i u zajednici. Kliničko osposobljavanje obavlja se u bolničkim i drugim zdravstvenim ustanovama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostali zdravstveni radnici mogu sudjelovati u nastavnom procesu.

(7) Strukovne škole za medicinske sestre, sveučilišta i visoka učilišta koja obrazuju medicinske sestre odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 36.

(1) Obrazovni program za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege iz članka 35. ovoga Zakona sadržava sljedeće:

a) teorijsko obrazovanje koje se sastoji od:

1. zdravstvene skrbi: priroda i etika struke, opća načela zdravlja i njege, načela njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu, opću i specijalističku kirurgiju, skrb o djeci i pedijatriju, skrb o roditeljima, mentalno zdravlje i psihijatriju, skrb o starijima i gerijatriju

2. osnovnih predmeta: anatomija i fiziologija, patologija, bakteriologija, virologija i parazitologija, biofizika, biokemija i radiologija, dijetetika, higijena (preventivna medicina, zdravstveno obrazovanje), farmakologija i

3. društvenih predmeta: sociologija, psihologija, načela administracije, načela poučavanja, socijalno i zdravstveno zakonodavstvo, pravni aspekti skrbi i

b) kliničko obrazovanje koje se sastoji od zdravstvene njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu; opću i specijalističku kirurgiju; skrb o djeci i pedijatriju; skrb o roditeljima; mentalno zdravlje i psihijatriju; skrb o starijima i gerijatriju; njege u kući.

(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovoga članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima. Teorijsko obrazovanje vrednuje se i koordinira s kliničkim obrazovanjem tako da se znanja navedena u programu iz stavka 1. ovoga članka mogu usvojiti na odgovarajući način.

(3) Osposobljavanjem za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege stječu se sljedeće kompetencije:

a) sveobuhvatno poznavanje znanosti na kojima se temelji sestrinstvo opće njege, uključujući i dovoljno razumijevanje građe, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegova fizičkog i socijalnog okruženja

b) poznavanje prirode i etike profesije te općih načela zdravlja i sestrinstva

c) odgovarajuće kliničko iskustvo obrazovne vrijednosti, stjecano pod nadzorom nastavnika zdravstvene njege u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, gdje su broj kvalificiranih zdravstvenih radnika i oprema odgovarajući zdravstvenoj njezi pacijenata

d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom obrazovanju zdravstvenih radnika i sposobnost u radu s njima i

e) sposobnost u radu i učinkovita komunikacija s ostalim stručnjacima koji rade u zdravstvenoj djelatnosti.

(4) Osposobljavanjem za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege, završetkom sveučilišta, visokog učilišta ili strukovne škole, medicinska sestra mora biti osposobljena primijeniti sljedeće kompetencije:

a) sposobnost samostalnog postavljanja dijagnoze potrebne zdravstvene njege, koristeći se važećim teorijskim i kliničkim znanjem i planiranjem, organiziranje i pružanje zdravstvene njege za vrijeme liječenja pacijenata na temelju stečenih kompetencija u skladu sa stavkom 3. točkama a), b) i c) ovoga članka radi poboljšanja stručnog rada

- b) sposobnost učinkovitog timskog rada s drugim sudionicima u zdravstvu, uključujući sudjelovanje u stručnom usavršavanju radnika na temelju stečenih kompetencija u skladu sa stavkom 3. točkama d) i e) ovoga članka
- c) sposobnost usmjeravanja pojedinaca, obitelji i skupina prema zdravom načinu života i skrbi o sebi na temelju stečenih kompetencija u skladu sa stavkom 3. točkama a) i b) ovoga članka
- d) sposobnost samostalnog pokretanja neodgodivih mjera za spašavanje života te provođenja mjera u kriznim i opasnim situacijama
- e) sposobnost samostalnog davanja savjeta, uputa i podrške osobama kojima je potrebna skrb i njihovim bližnjima
- f) sposobnost samostalnog osiguravanja kvalitete i evaluacije zdravstvene njege
- g) sposobnost sveobuhvatne stručne komunikacije i suradnje sa stručnjacima drugih profesija u zdravstvenoj djelatnosti i
- h) sposobnost analize kvalitete njege radi poboljšanja vlastite stručne prakse kao medicinske sestre opće njege.

Članak 37.

- (1) Pristup osposobljavanju za primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od najmanje 12 godina koje omogućava pristup visokom učilištu u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici.
- (2) Osposobljavanje za primalje minimalno obuhvaća ukupno završene najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja, koje može biti iskazano u odgovarajućim ECTS bodovima i koje obuhvaća najmanje 4600 sati teorijskog i praktičnog osposobljavanja, koje se odvija u sklopu studija u punoj nastavnoj satnici. Trajanje kliničkog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu programa.

Članak 38.

- (1) Program osposobljavanja za primalju iz članka 37. ovoga Zakona obuhvaća sljedeće predmete:

- a) teorijsku i tehničku nastavu:

1. opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčad, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i malu djecu, osnovna sociologija i sociomedicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta

2. predmeti specifični za djelatnosti primalje: anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta, psihološki i socijalni čimbenici i

b) praktično i kliničko obrazovanje koje se mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom, i to:

1. savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 preporođajnih pregleda
2. nadzor i njega najmanje 40 trudnica
3. izvođenje najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja roditelja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet asistiranja kod dodatnih 20 poroda
4. aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak, a ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji
5. izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana što uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije, a može se obaviti u simuliranoj situaciji
6. nadzor i skrb o 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem
7. nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi
8. promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenačad, novorođenačad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna
9. zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetricije i
10. uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije koji uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu.

(2) Teorijska i tehnička nastava iz stavka 1. točke a) ovoga članka mora se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem iz stavka 1. točke b) ovoga članka, na način da se stečena znanja mogu usvojiti na odgovarajući način.

(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje je odobreno sukladno posebnim propisima. Kao dio ove prakse, studenti-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom obrazovanju te ih se poučava o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

Članak 43.

(1) Osposobljavanje za arhitekta obuhvaća:

a) ukupno najmanje pet godina redovnog studija na sveučilištu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa ili

b) najmanje četiri godine redovnog studija na sveučilištu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa, uz priloženu potvrdu o završetku dvogodišnjeg pripravničkog staža u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(2) Arhitektura mora biti glavni element studija iz stavka 1. ovoga članka. Studij uravnoteženo pokriva teorijske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurava stjecanje sljedećih kompetencija:

a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve

b) odgovarajuće poznavanje povijesti arhitekture i teorija te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti

c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja

d) odgovarajuće poznavanje urbanizma, planiranja i vještina uključenih u proces planiranja

e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihova okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama

f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike

g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta

h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem

i) odgovarajuće poznavanje fizikalnih problema i tehnologija te funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja u okviru održiva razvoja

j) potrebne vještine projektiranja koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima i

k) odgovarajuće poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.

(3) Broj godina akademskog studija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može biti iskazan u odgovarajućim ECTS bodovima.

(4) Pripravnički staž iz stavka 1. točke b) ovoga članka obavlja se nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana pripravničkog staža nadopunjuje kompetencije stečene tijekom studija iz stavka 2. ovoga članka. Pripravnički staž odvija se pod nadzorom ovlaštenog kvalificiranog stručnjaka ili tijela, a ocjenjuje ga nadležno tijelo.

Članak 49.

(1) Nadležno tijelo može od doktora medicine specijalista, čije je specijalističko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima u državi članici koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da uz dokaz o stručnoj kvalifikaciji prilože i potvrdu da su stvarno i zakonito obavljali odgovarajuću specijalističku djelatnost na području države članice najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije izdavanja potvrde.

(2) Za nositelje stručne kvalifikacije koji su započeli studij prije 1. siječnja 1972. program osposobljavanja iz članka 23. stavka 2. ovoga Zakona može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na visokoobrazovnoj razini pod nadzorom nadležnih tijela.

Članak 52.

(1) Nadležno tijelo, u svrhu obavljanja poslova doktora dentalne medicine, priznaje dokaze o stručnoj kvalifikaciji iz točke 5.3.2. Priloga V. Direktive za doktora dentalne medicine izdane u Talijanskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Saveznoj Republici Austriji, Češkoj Republici, Slovačkoj Republici i Rumunjskoj doktorima dentalne medicine koji su završili studij prije datuma navedenog u Prilogu V. Direktive, ako je takvim dokazima priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:

a) da je nositelj stručne kvalifikacije stvarno i zakonito zaposlen na poslovima doktora dentalne medicine u toj državi članici najmanje tri godine tijekom zadnjih pet godina prije izdavanja potvrde i

b) da je nositelj stručne kvalifikacije kvalificiran za obavljanje poslova pod istim uvjetima kao i osobe s kvalifikacijom navedenom u točki 5.3.2 Priloga V. Direktive.

(3) Iznimno, uvjet iz stavka 2. točke a) ovoga članka ne odnosi se na doktore dentalne medicine koji su završili trogodišnji studij, a nadležno tijelo u državi članici potvrđuje da je osposobljavanje istovrijedno uvjetima iz članka 28. ovoga Zakona.

(4) Dokazima o stručnoj kvalifikaciji izdanima u bivšoj Čehoslovačkoj, pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka priznaju se iste razine osposobljenosti kao češkim i slovačkim dokazima o stručnoj kvalifikaciji.

(5) Nadležno tijelo priznaje dokaze o stručnoj kvalifikaciji doktora dentalne medicine u skladu s člankom 22. ovoga Zakona u slučajevima u kojima su podnositelji zahtjeva započeli svoje osposobljavanje prije ili dana 18. siječnja 2016.

(6) Nadležno tijelo priznaje dokaz o stručnoj kvalifikaciji doktora dentalne medicine izdan u Kraljevini Španjolskoj nositeljima stručne kvalifikacije koji su započeli visokoškolsko medicinsko osposobljavanje nakon 1. siječnja 1986. i prije 31. prosinca 1997., ako je priložena potvrda koju izdaje nadležno tijelo Kraljevine Španjolske.

(7) Potvrdom iz stavka 6. ovoga članka potvrđuje se:

a) da je nositelj stručne kvalifikacije uspješno završio najmanje trogodišnji studij, a nadležno tijelo Kraljevine Španjolske potvrdilo je njegovu istovjetnost s osposobljavanjem iz članka 28. ovoga Zakona

b) da je nositelj stručne kvalifikacije u Kraljevini Španjolskoj stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljao dentalnu djelatnost iz stavka 1. ovoga članka najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije izdavanja potvrde i

c) da je nositelj stručne kvalifikacije ovlašten stvarno i zakonito obavljati djelatnost dentalne medicine kao glavnu djelatnost pod istim uvjetima kao i nositelj stručne kvalifikacije koji ima dokaz o stručnoj kvalifikaciji naveden za Kraljevinu Španjolsku u Prilogu V. točki 5.3.2. Direktive.

Članak 56.

(1) Nositeljima stručne kvalifikacije iz države članice, koji imaju dokaz o stručnoj kvalifikaciji za primalju koja ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 37. ovoga Zakona, nadležno tijelo priznaje kao dovoljan dokaz o stručnoj kvalifikaciji javne isprave izdane od te države članice prije dana navedenog u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive uz potvrdu o tome da je nositelj stručne kvalifikacije stvarno i zakonito zaposlen na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije godine uzastopno, unutar pet godina prije izdavanja potvrde, iako u skladu s člankom 22. stavkom 7. i člankom 38. ovoga Zakona takvi dokazi nisu priznati ako uz njih nije priložena potvrda iz članka 41. stavka 2. Direktive.

(2) Nadležno tijelo priznaje dokaz o stručnoj kvalifikaciji za primalje kada je nositelj stručne kvalifikacije državljanin države članice započeo svoje osposobljavanje prije 18. siječnja 2016., a uvjet za pristup takvom osposobljavanju bio je deset godina općeg obrazovanja ili na temelju članka 40. stavka 2. Direktive istovjetni stupanj za smjer I. ili završeno osposobljavanje za medicinsku sestru odgovornu za djelatnost opće njege potvrđeno dokazom o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.2.2. Direktive prije započinjanja smjera II. osposobljavanja za primalje.

(3) Uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovoga članka primjenjuju se na nositelje stručne kvalifikacije iz država članica čiji dokazi o stručnoj kvalifikaciji za primalju potvrđuju završeno osposobljavanje na području bivše Demokratske Republike Njemačke, koja zadovoljava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene člancima 37. i 38. ovoga Zakona, ali gdje se dokaz o stručnoj kvalifikaciji u smislu članaka 37. i 38. ovoga Zakona ne priznaje ako uz njega nije priložena potvrda iz članka 41. stavka 2. Direktive, a koja potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.

(4) Nadležno tijelo priznaje dokaz o stručnoj kvalifikaciji za primalje, koji je u Republici Poljskoj izdan nositelju stručne kvalifikacije koji je završio obrazovanje prije 1. svibnja 2004., a koje ne ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 37., 38. i 39. ovoga Zakona i koji je potvrđen javnom ispravom *baccalureus*, na temelju posebnog dopunskog programa usavršavanja iz:

a) članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., broj 92, pos. 885 te iz 2007., broj 176, pos. 1237) te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu

o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i imaju diplomu medicinske gimnazije ili strukovne medicinske škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br. 65, pos. 420) ili

b) članka 53.3 točke 3. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br. 174, pos. 1039) te Uredbe ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o detaljnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i imaju diplomu srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770), a kako bi se provjerilo je li razina kompetencija nositelja stručne kvalifikacije usporediva s onom koju imaju primalje s kvalifikacijom, koje su za Republiku Poljsku, utvrđene u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive.

(5) Dokazi o stručnoj kvalifikaciji za primalje izdani državljanima država članica u Rumunjskoj (asistent medical obstetrică-ginecologie / obstetrics-gynecology nurse), prije datuma pristupanja Rumunjske Europskoj uniji, koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članaka 37., 38. i 39. ovoga Zakona, priznaju se kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije primalje, ako uz taj dokaz nositelj stručne kvalifikacije priloži potvrdu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju primalje u Rumunjskoj najmanje pet godina uzastopno, unutar sedam godina prije izdavanja potvrde.

Članak 67.

(1) Ako nositelj stručne kvalifikacije namjerava privremeno i povremeno pružati usluge u skladu s glavom II. ovoga Zakona u drugoj državi članici, a riječ je o profesiji koja ne utječe na javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga sukladno članku 10. ovoga Zakona te koja nije pod automatskim sustavom priznavanja u skladu s glavom IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo za EPC karticu izdat će EPC karticu, a u kojem slučaju EPC kartica predstavlja izjavu u skladu s člankom 7. stavkom 2. ovoga Zakona.

(2) Kada se nositelj stručne kvalifikacije namjerava poslovno nastaniti u drugoj državi članici u skladu s glavama III. i IV. ovoga Zakona, odnosno privremeno i povremeno pružati usluge u profesiji koja utječe na javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga u skladu s člankom 10. ovoga Zakona, nadležno tijelo za EPC karticu poduzimat će sve pripremne radnje povezane s pojedinačnim IMI dosjeom (u daljnjem tekstu: IMI dosje) podnositelja zahtjeva stvorenim u IMI sustavu.

Članak 68.

(1) Kada se inozemni nositelj stručne kvalifikacije namjerava poslovno nastaniti u Republici Hrvatskoj u skladu s glavama III. i IV. ovoga Zakona, odnosno privremeno i povremeno pružati usluge u profesiji koja utječe na javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga u skladu s člankom 10. ovoga Zakona, nadležno tijelo za EPC karticu izdat će EPC karticu inozemnom nositelju stručne kvalifikacije.

(2) EPC kartica iz stavka 1. ovoga članka ne pruža automatski pravo na obavljanje profesije ako postoje zahtjevi za registraciju ili ostali nadzorni postupci koji su u Republici Hrvatskoj uspostavljeni i prije uvođenja EPC kartice za tu profesiju.

Članak 69.

(1) Ako je u Republici Hrvatskoj propisano korištenje profesionalnih naziva za neku od reguliranih profesija, nositelji stručnih kvalifikacija koji su ovlaštene za obavljanje neke regulirane profesije na temelju provedenog postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, sukladno ovom Zakonu, koriste se profesionalnim nazivima koji se za tu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj, kao i odgovarajućim kraticama.

(2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugoga nadležnog tijela ili organizacije, nositelj stručne kvalifikacije može se koristiti profesionalnim nazivom koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajućom kraticom, ako podnese dokaz da je član tog tijela, odnosno organizacije.

(3) Republika Hrvatska ne može rezervirati korištenje profesionalnog naziva za nositelje stručnih kvalifikacija ako o strukovnoj organizaciji ili drugom nadležnom tijelu ili organizaciji iz stavka 2. ovoga članka nije obavijestila Europsku komisiju i druge države članice u skladu s člankom 81. stavkom 11. ovoga Zakona.

Članak 71.

(1) Nadležno tijelo na zahtjev nositelja stručne kvalifikacije može odobriti, u svakom pojedinačnom slučaju, djelomičan pristup određenoj profesionalnoj djelatnosti na području Republike Hrvatske, pod uvjetom da su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) da je nositelj stručne kvalifikacije potpuno kvalificiran za obavljanje profesionalne djelatnosti u matičnoj državi članici za koju traži djelomičan pristup u Republici Hrvatskoj
- b) da su razlike između profesionalne djelatnosti koja se obavlja u matičnoj državi članici i regulirane profesije u Republici Hrvatskoj toliko velike da bi primjena dopunskih mjera iz članka 18. ovoga Zakona značila da se od kandidata zahtijeva da završi cijeli program obrazovanja i osposobljavanja potreban u Republici Hrvatskoj kako bi imao pristup cjelokupnoj reguliranoj profesiji u Republici Hrvatskoj i
- c) da se profesionalnu djelatnost objektivno može razdvojiti od ostalih djelatnosti koje pripadaju reguliranoj profesiji u Republici Hrvatskoj, pri čemu nadležno tijelo uzima u obzir činjenicu može li se profesionalna djelatnost obavljati samostalno u matičnoj državi članici.

(2) Nadležno tijelo može odbiti zahtjev za djelomičan pristup ako postoje opravdani razlozi koje je kao takve prepoznala sudska praksa Suda Europske unije pod uvjetom da se na taj način može postići svrha ovoga Zakona.

Članak 74.

(1) Ministarstvo nadležno za rad određuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora.

(2) Koordinator iz stavka 1. ovoga članka:

- a) promiče jedinstvenu primjenu Direktive i ovoga Zakona, kao i svih drugih propisa koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija

- b) prikuplja sve informacije koje su relevantne za primjenu ovoga Zakona, kao što su informacije o uvjetima pristupa određenoj reguliranoj profesiji
 - c) razmatra prijedloge za zajedničke kompetencijske okvire i zajedničke ispite iz glave IV. ovoga Zakona
 - d) razmjenjuje informacije i najbolje prakse među državama članicama u području trajnog profesionalnog razvoja u reguliranim profesijama sukladno članku 22. stavcima 12. i 13. ovoga Zakona
 - e) razmjenjuje informacije i najbolje prakse o primjeni dopunskih mjera iz članka 18. ovoga Zakona
 - f) dostavlja Europskoj komisiji izvješće o primjeni ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, na temelju podataka iz baze podataka iz članka 76. ovoga Zakona
 - g) zastupa Republiku Hrvatsku u koordinacijskoj skupini pri Europskoj komisiji i
 - h) imenuje, saziva i vodi međuresornu koordinaciju koju čini po jedan predstavnik svakoga nadležnog središnjeg tijela državne uprave.
- (3) Za prikupljanje informacija i obavljanje poslova iz stavka 2. ovoga članka, koordinator iz stavka 1. ovoga članka može zatražiti pomoć centra za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona, kao i od drugih nadležnih tijela.

Članak 76.

(1) Centar za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona vodi bazu podataka koja sadržava:

- a) popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj s naznakom razine stručne kvalifikacije iz članka 13. ovoga Zakona koja se zahtijeva za obavljanje regulirane profesije i nadležnih tijela za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije
- b) podatke o donesenim rješenjima o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije
- c) podatke o pokrenutim žalbenim postupcima i o upravnim sporovima pokrenutima protiv privremenog rješenja o utvrđivanju dopunske mjere ili rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i o aktima nadležnog upravnog suda povodom pokrenutih sporova
- d) podatke o osobama za kontakt zaduženim za davanje potrebnih podataka te popunjavanje baze podataka podacima iz djelokruga nadležnog tijela
- e) popis programa obrazovanja i osposobljavanja ili, u slučaju reguliranih profesija, stručnog osposobljavanja s posebnom strukturom iz članka 13. stavka 1. točke c) podtočke 2. ovoga Zakona i
- f) popis nadležnih strukovnih organizacija, odgovarajućih obrazovnih ustanova i drugih tijela iz članka 19. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) U okviru popisa reguliranih profesija iz stavka 1. točke a) ovoga članka, posebno se navode profesije koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga u skladu s člankom 10. ovoga Zakona te profesije u kojima kandidat nema pravo izbora dopunske mjere u skladu s člankom 18. stavkom 13. ovoga Zakona.

(3) Baza podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u elektroničkom obliku te detaljan sadržaj baze podataka utvrđuje centar za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona.

(4) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu čija je zadaća davati potrebne informacije centru za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz stavka 1. podstavaka b) – f) ovoga članka podacima iz djelokruga nadležnog tijela, na način kako će utvrditi centar za pomoć.

(5) Popisi iz stavka 1. točaka a), d), e) i f) ovoga članka su javni.

Članak 78.

(1) Nadležna tijela savjetuju nositelje stručnih kvalifikacija koji dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih inozemnih stručnih kvalifikacija te pružaju informacije i o drugim uvjetima koji se moraju ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

(2) Ministarstvo nadležno za gospodarstvo osigurava da su sljedeće informacije dostupne na internetu putem Jedinственe kontaktne točke za usluge u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Jedinственa kontaktна točka za usluge), određene posebnim propisima iz područja pružanja usluga te da se ti podaci redovito ažuriraju, i to:

- a) popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, uključujući i podatke za kontakt nadležnih tijela za svaku reguliranu profesiju i centra za pomoć iz članka 75. ovoga Zakona
- b) popis profesija za koje je dostupna EPC kartica, njezino funkcioniranje, uključujući sve povezane naknade koje nositelji stručnih kvalifikacija trebaju platiti te popis nadležnih tijela za izdavanje EPC kartice
- c) popis svih profesija za koje Republika Hrvatska propisuje prethodnu provjeru stručnih kvalifikacija prije prvog pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi iz članka 10. ovoga Zakona
- d) popis programa obrazovanja i osposobljavanja ili, u slučaju reguliranih profesija, stručnog osposobljavanja s posebnom strukturom iz članka 13. stavka 1. točke c) podtočke 2. ovoga Zakona
- e) zahtjevi i postupci iz članaka 7., 17. i 21. ovoga Zakona za profesije regulirane u Republici Hrvatskoj, uključujući sve povezane naknade i dokumente koji se podnose nadležnim tijelima
- f) pojedinosti o pravima žalbe na odluke nadležnih tijela na temelju ovoga Zakona i drugih pravnih akata proizašlih na temelju ovoga Zakona i
- g) popisi iz članka 80. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Jedinственa kontaktна točka za usluge dužna je na svaki zahtjev korisnika odgovoriti u što kraćem roku, davati detaljne upute o pokretanju i provođenju postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija te osigurati da se informacije iz stavka 1. ovoga članka pružaju korisnicima na jasan i sveobuhvatan način, a moraju biti dostupne internetskim i elektroničkim putem.

(4) Nadležna tijela dužna su surađivati s Jedinственom kontaktnom točkom za usluge te dostavljati potrebne podatke radi ažuriranja podataka iz stavka 2. ovoga članka i davanja pravodobnih informacija korisnicima.

(5) Podatke iz stavka 2. ovoga članka Jedinствена kontaktна točka za usluge može pružiti i na drugim službenim jezicima država članica.

Članak 80.

(1) U svrhu provedbe ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske donosi Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

(2) U svrhu provedbe ovoga Zakona i Priloga Direktive, ministarstvo nadležno za rad objedinjuje sljedeće popise:

- a) Popis 1. – popis strukovnih udruga ili organizacija čiji članovi u Republici Hrvatskoj obavljaju reguliranu profesiju
- b) Popis 2. – popis djelatnosti za koje se pristup određenoj profesiji u Republici Hrvatskoj može odobriti na temelju stručnog iskustva i
- c) Popis 3. – popis dokumenata i isprava koje nadležna tijela mogu tražiti od kandidata prilikom provođenja postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(3) Nadležna središnja tijela državne uprave dužna su, sukladno svojem djelokrugu, predložiti izmjenu ili dopunu popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom Zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Popisi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostupni su na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za rad te Jedinствене kontaktne točke za usluge sukladno članku 78. stavku 2. točki g) ovoga Zakona.

Članak 81.

(1) Nadležno tijelo putem IMI sustava obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u vezi s izdavanjem dokaza o stručnim kvalifikacijama u profesijama obuhvaćenima automatskim sustavom priznavanja na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja.

(2) Nadležno tijelo putem IMI sustava obavještava druge države članice o javnoj ispravi koja se izdaje nositelju stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj, a kojom se dokazuje stručna kvalifikacija iz područja regulirane profesije arhitekta iz članaka 43. – 45. ovoga Zakona.

(3) Obavijest iz stavaka 1. i 2. ovoga članka sadržava informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja, kao i druge bitne informacije u svrhu ažuriranja Priloga V. Direktive.

(4) Nadležno tijelo obavještava Europsku komisiju o poduzetim aktivnostima u području promicanja trajnog profesionalnog razvoja iz članka 22. stavaka 12. i 13. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo nadležno za zdravlje putem IMI sustava obavještava Europsku komisiju i druge države članice o pravilniku iz članka 25. stavka 4. ovoga Zakona, u slučaju djelomičnih izuzeća od dijelova programa specijalističkog usavršavanja doktora medicine iz Priloga V. točke 5.1.3. Direktive.

(6) U roku od šest mjeseci od uspostavljanja zajedničkog kompetencijskog okvira za određenu profesiju iz članka 60. ovoga Zakona, Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju i druge države članice o nacionalnim kvalifikacijama ili profesionalnim nazivima koji su u skladu sa zajedničkim kompetencijskim okvirom, kao i o svakom korištenju oslobođenja od obveze iz članka 60. stavka 3. ovoga Zakona s obrazloženjem.

(7) Unutar tri mjeseca od dostave obavijesti Republike Hrvatske o korištenju oslobođenja od obveze iz stavka 6. ovoga članka, ako Europska komisija smatra da nisu pružena dovoljna ili odgovarajuća obrazloženja, odnosno opravdanja da je i jedan od uvjeta iz članka 60. stavka 3. ovoga Zakona ispunjen, Europska komisija može zahtijevati dodatno obrazloženje, a na takav zahtjev Republika Hrvatska odgovorit će unutar roka od iduća tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

(8) U roku od šest mjeseci od uspostavljanja zajedničkog ispita za određenu profesiju iz članka 61. ovoga Zakona, Republika Hrvatska obavijestit će Europsku komisiju i druge države članice o mogućnostima organiziranja takvih ispita, kao i o svakom korištenju oslobođenja od obveze iz članka 61. stavka 3. ovoga Zakona.

(9) Unutar tri mjeseca od dostave obavijesti Republike Hrvatske o korištenju oslobođenja iz stavka 8. ovoga članka, ako Europska komisija smatra da nisu pružena dovoljna ili odgovarajuća obrazloženja, odnosno opravdanja da je i jedan od uvjeta iz članka 61. stavka 3. ovoga Zakona ispunjen, Europska komisija može zahtijevati dodatno obrazloženje, a na takav zahtjev Republika Hrvatska odgovorit će unutar roka od iduća tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

(10) Kada Republika Hrvatska prizna strukovnu organizaciju ili drugo nadležno tijelo ili organizaciju iz članka 69. stavka 3. ovoga Zakona, obavijestit će o tome Europsku komisiju radi ažuriranja Priloga I. Direktive.

(11) Republika Hrvatska putem IMI sustava obavještava Europsku komisiju i druge države članice o strukovnoj organizaciji ili drugom nadležnom tijelu ili organizaciji iz stavka 10. ovoga članka, a u kojem slučaju nositelj stručne kvalifikacije može se koristiti stručnim nazivom koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajućom kraticom ako podnese dokaz da je član tog tijela, odnosno organizacije.

(12) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju i druge države članice Europske unije o osobi koja obavlja poslove nacionalnog koordinatora sukladno članku 74. ovoga Zakona.

(13) Republika Hrvatska dostavit će Europskoj komisiji popis profesija za koje je potrebna prethodna provjera kvalifikacija u skladu s člankom 10. ovoga Zakona, zajedno s posebnim obrazloženjem za unos svake pojedine profesije na taj popis.

(14) Republika Hrvatska dostavit će Europskoj komisiji sve tražene podatke i informacije radi pripreme izvješća o provedbi Direktive.

Članak 82.

(1) Nadležna tijela obavještavaju nadležna tijela drugih država članica o nositelju stručne kvalifikacije kojemu su nadležna tijela ili sudovi Republike Hrvatske u cijelosti ili djelomično

ograničili ili zabranili, čak i privremeno, obavljanje sljedećih profesija na području Republike Hrvatske:

- a) doktor medicine i doktor medicine specijalist opće (obiteljske) medicine koji posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točaka 5.1.1. i 5.1.4. Direktive
- b) doktor medicine specijalist koji posjeduje naziv iz Priloga V. točke 5.1.3. Direktive
- c) medicinska sestra odgovorna za djelatnost opće njege koja posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.2.2. Direktive
- d) doktor dentalne medicine koji posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.3.2. Direktive
- e) doktor dentalne medicine specijalist koji posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.3.3. Direktive
- f) doktor veterinarske medicine koji posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.4.2. Direktive
- g) primalja koja posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.5.2. Direktive
- h) magistar farmacije koji posjeduje dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz Priloga V. točke 5.6.2. Direktive
- i) nositelj potvrde kojom se potvrđuje da je završio osposobljavanje koje ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 23., 25., 28., 30., 31., 35., 37. i 41. ovoga Zakona, ali koje je započelo prije referentnih datuma kvalifikacija navedenih u Prilogu V. točkama 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Direktive
- j) nositelj potvrde o stečenim pravima iz članaka 46. – 59. ovoga Zakona
- k) ostali nositelji stručnih kvalifikacija koji obavljaju profesije koje utječu na sigurnost pacijenata, ako obavljaju profesiju reguliranu u Republici Hrvatskoj i
- l) nositelji stručnih kvalifikacija koji obavljaju profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako obavljaju profesiju reguliranu u Republici Hrvatskoj.

(2) Nadležna tijela šalju upozorenje s informacijama iz stavka 1. ovoga članka putem IMI sustava najkasnije tri dana nakon dana donošenja odluke o ograničenju ili potpunoj ili djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti dotičnog nositelja stručne kvalifikacije.

(3) Upozorenje iz stavka 2. ovoga članka ograničeno je na:

- a) identitet nositelja stručne kvalifikacije
- b) dotičnu profesiju
- c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani
- d) opseg ograničenja ili zabrane i
- e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.

(4) Nadležna tijela najkasnije tri dana od donošenja sudske odluke putem IMI sustava obavještavaju nadležna tijela drugih država članica o identitetu nositelja stručne kvalifikacije koji je podnio zahtjev za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije i za kojeg su sudovi utvrdili da se koristio krivotvorenim dokazima o stručnim kvalifikacijama u ovom kontekstu.

(5) Nadležna tijela drugih država članica obavještavaju se bez odgode o isteku zabrane ili ograničenja iz stavka 2. ovoga članka. U tu svrhu nadležno tijelo koje šalje informacije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka obavještava o datumu isteka zabrane i svakoj sljedećoj promjeni tog datuma.

(6) Nositelji stručnih kvalifikacija o kojima se šalju upozorenja unutar IMI sustava obavještavaju se pisanim putem o upozorenju odlukom, na koju imaju pravo prigovora, u svrhu sprječavanja štetnih posljedica mogućeg neosnovano objavljenog upozorenja.

(7) Podaci o upozorenjima mogu se obrađivati u IMI sustavu sve dok su važeći. Upozorenja se brišu u roku od tri dana od dana donošenja odluke o poništenju ili od isteka zabrane ili ograničenja iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 84.

(1) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave III. ovoga Zakona.

(2) Na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama ne primjenjuju se odredbe glave IV. ovoga Zakona.

(3) Dodatni uvjeti za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama te način ispunjavanja tih uvjeta, kao i detaljniji postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija stečenih u trećim zemljama mogu se regulirati posebnim zakonom ili pravilnikom iz djelokruga nadležnih središnjih tijela državne uprave, odnosno općim aktima nadležnih tijela iz članka 5. stavka 1. podstavka 15. ovoga Zakona koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(4) Priznavanje inozemne stručne kvalifikacije može zatražiti azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom u Republici Hrvatskoj koji su u pravima i dužnostima izjednačeni s hrvatskim državljanima, a u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija primjenjuju se odredbe glave III. ovoga Zakona.

Članak 85.

Nadležno tijelo može dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane Republike Hrvatske, i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj državi i
- b) ima tri godine stručnog iskustva u određenoj profesiji na području države članice koja je priznala stručnu kvalifikaciju stečenu u trećoj državi, u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja, a što dokazuje potvrdom izdanom u državi članici.

Članak 86.

(1) U postupku priznavanja kvalifikacija stečenih u trećim zemljama, nadležno tijelo dužno je zatražiti mišljenje odgovarajuće obrazovne ustanove u Republici Hrvatskoj o stečenom obrazovanju i ishodima učenja kandidata, pri čemu će odgovarajuća obrazovna ustanova izvršiti usporedbu programa obrazovanja ustanove na kojoj je kandidat stekao svoje obrazovne kvalifikacije u trećoj zemlji i programa obrazovanja koje se pohada za istu profesiju na istoj razini obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Pod odgovarajućim obrazovnim ustanovama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se javna visoka učilišta sukladno propisima kojima se uređuje visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj, odnosno odgovarajuće srednjoškolske ustanove sukladno propisima kojima se uređuje srednjoškolsko obrazovanje u Republici Hrvatskoj.

(3) Mišljenje odgovarajuće obrazovne ustanove o stečenom obrazovanju i ishodima učenja kandidata nije obvezujuće za nadležno tijelo u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(4) Ako se prilikom usporedbe programa obrazovanja iz stavka 1. ovoga članka utvrdi bitno različit sadržaj prema članku 18. stavku 6. ovoga Zakona, kandidat ima pravo izbora dopunske mjere iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučajevima iz članka 18. stavaka 13. i 14. ovoga Zakona.

(5) Izbor dopunske mjere iz stavka 4. ovoga članka moguć je samo prilikom prvog odabira dopunske mjere.

(6) U slučaju da je kandidat odabrao provjeru kompetentnosti te iz drugog puta ne položi ispit provjere kompetentnosti u zadanom roku, sljedeća dopunska mjera koja mu se može odrediti je razdoblje prilagodbe u trajanju koje može biti i duže od trajanja mjere iz članka 18. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, ali najviše do pet godina od dana donošenja privremenog rješenja.

(7) U slučaju kad nadležno tijelo utvrdi da postoje bitne razlike u stručnim kvalifikacijama kandidata koje se ne mogu nadoknaditi ni provedbom dopunskih mjera iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona, odbit će zahtjev za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(8) Za osobe iz članka 84. stavka 4. ovoga Zakona koje zbog opravdanih razloga nisu u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju iz članka 17. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona kojom dokazuju inozemnu stručnu kvalifikaciju, nadležno tijelo provest će vrednovanje prethodno stečenih kompetencija (prior learning).

(9) Nadležno tijelo ne može donijeti rješenje o odbijanju zahtjeva za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije osobi iz članka 84. stavka 4. ovoga Zakona isključivo zbog činjenice da ne posjeduje službene dokumente kojima se dokazuje određena inozemna stručna kvalifikacija.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija
Datum dokumenta	3.6.2019.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	/.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija bio je objavljen u razdoblju od 14.5.2019. do 28.5.2019. na internetskoj stranici: https://esavjetovanja.gov.hr/
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Fizičke osobe, predstavnici strukovnih organizacija
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Analiza dostavljenih primjedbi nalazi se u Izvešču o provedenom savjetovanju – savjetovanje o Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	kvalifikacija Obrazloženi komentari objavljeni su na internetskoj stranici https://esavjetovanja.gov.hr/
Troškovi provedenog savjetovanja	Troškova nije bilo.

Izvješće o provedenom savjetovanju - SAVJETOVANJE O KONAČNOM PRIJEDLOGU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	JASNA MATIĆ (Voditeljica Strukovnog razreda za medicinsko laboratorijsku djelatnost HKZR-a)	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA	<p>Predlažemo sljedeću izmjenu/dopunu konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija:</p> <p>Trenutno važeći članak 80. stavak 3. (odnosno stavak 2. ako budu usvojene izmjene iz konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama) predlaže se izmijeniti na način da isti glasi:</p> <p>Nadležna središnja tijela državne uprave, strukovne organizacije te nadležna tijela u čijem su djelokrugu određene profesije, dužna su, sukladno svojem djelokrugu, predložiti izmjenu ili dopunu popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom Zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka</p> <p>OBRAZLOŽENJE:</p>	Odbijen	Središnja tijela državne uprave nadležna su za reguliranje profesija, dok su strukovne organizacije nadležne za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, gdje je to propisano posebnim propisima. U tom su smislu središnja tijela državne uprave nadležna za dostavljanje podataka i predlaganje ažuriranja Popisa reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj. U slučaju da nadležna komora uoči potrebu za uvođenjem nove regulirane profesije, potrebno je o tome obavijestiti nadležno ministarstvo.

			<p>Uz središnja tijela državne uprave, druga nadležna tijela i strukovne organizacije u čijem je djelokrugu određena profesija svakako bi trebali imati mogućnost predlagati izmjene i dopune popisa reguliranih profesija.</p> <p>Naime, strukovne organizacije čiji članovi obavljaju određene regulirane profesije, najbolje su upoznate s razvojem i djelovanjem tih profesija u praksi te stoga nedvojbeno kompetentne da predlažu izmjene i dopune radi usklađivanja popisa reguliranih profesija sa postojećim standardima obrazovanja i potrebama određene profesije.</p> <p>Primjerice, u bazi reguliranih profesija koju vodi Agencija za znanost i visoko obrazovanje, za grupu profesija „Zdravstveno-laboratorijska djelatnost“ kao informacijsko tijelo i nadležno tijelo navedena je upravo Hrvatska komora zdravstvenih radnika – Strukovni razred za medicinsko-laboratorijsku djelatnost.</p> <p>Sukladno članku 73. Zakona o djelatnostima u zdravstvu Hrvatska komora zdravstvenih radnika je samostalna i</p>		
--	--	--	--	--	--

neovisna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima, koja vodi registar svojih članova, izdaje, obnavlja i oduzima odobrenja za samostalan rad svojih članova u skladu sa svojim općim aktima te obavlja stručni nadzor nad radom svojih radnika, a zdravstveni radnici koji obavljaju djelatnosti iz nadležnosti Komore obvezno su članovi iste.

S obzirom na navedeno, upravo je Komora nadležna predstavljati i zastupati interese svojih članova, pa tako i intervenirati ukoliko postoji potreba za izmjenama i dopunama Popisa reguliranih profesija koji se tiču njezinih članova.

Mogućnost strukovnih organizacija i drugih nadležnih tijela da podnose prijedloge vezano za profesije u njihovoj nadležnosti propisana je i u članku. 60 važećeg Zakona o reguliranim profesijama. U predmetnom članku je navedeno da prijedloge za zajednički kompetencijski okvir koji ispunjava uvjete koje utvrđuje Europska komisija mogu podnijeti, uz središnje tijelo državne uprave, i

			<p>strukovna organizacija i nadležno tijelo u čijem je djelokrugu određena regulirana profesija.</p> <p>Konačno, i u točki 16. uvoda Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, navedeno je kako „Strukovne udruge i organizacije odnosno države članice trebaju imati mogućnost predlaganja zajedničkih platformi na europskoj razini s ciljem promicanja slobodnog kretanja stručnjaka i osiguravanja odgovarajuće razine kvalifikacije“.</p> <p>Stoga ne postoji niti jedan opravdani razlog da strukovne organizacije i nadležna tijela nemaju mogućnost intervenirati u Popis reguliranih profesija, sve u skladu s potrebama profesije za koju su nadležni.</p>		
2	Hrvatska komora primalja	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA	<p>Predlaže se da se u članku 40. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemne stručne kvalifikacije doda stavak 3. i 4. koji bi glasili:</p> <p>"Ako je podnositelj zahtjeva stekao profesiju u trećim zemljama a nije obavio osposobljavanje i usavršavanje nakon završetka formalnog</p>	Odbijen	<p>Uvjeti priznavanja kvalifikacija stečenih u trećim zemljama propisani su Glavom VIII. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15).</p>

			<p>obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, odnosno nije obavio pripravničku ili stručnu praksu za reguliranu profesiju za koje se traži priznanje inozemne stručne kvalifikacije nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije odnosno kompetentnost osobe provođenjem ispita provjere kompetentnosti prije donošenja rješenja u postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije."</p> <p>"Provođenje postupka provjere kompetentnosti propisati će se provedbenim aktom nadležnog tijela."</p>		
3	Renata Nemet-Gužvić	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA	Apsolutno niti slova o uvođenju Magistara medicinsko laboratorijske dijagnostike u regulirane profesije, dok istodobno program pohađa već 6. generacija studenata većinom na teret poreznih obveznika pod okriljem MZO. Na radost roditeljima čija su djeca nakon 5 godina Sveučilišnog studija dobila kompetencije s diplomom koja nije zapošljiva u vlastitoj Domovini.	Odbijen	Nije predmet ovoga Zakona.
4	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU	U članku 5. stavku 1. podstavku 8. predlažemo zadržati sadašnji tekst. Na taj se način pod stručnim iskustvom podrazumijeva	Odbijen	Riječ je o usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Pojam stručnog

		INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 1.	stručno iskustvo, na temelju kojeg je nositelj stručne kvalifikacije stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi članici.		iskustva također je definiran člankom 5. stavkom 1. podstavkom 11. važećeg Zakona iz čega proizlazi da je riječ o stručnom iskustvu na temelju kojeg je nositelj stručne kvalifikacije stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije.
5	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 3.	Uz tekst naveden u točkama a – d, molimo da se doda nova točka e/ koja glasi: e/ ako postoje drugi opravdani razlozi (potrebno je predvidjeti i druge moguće situacije).	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Zakonom nije moguće obuhvatiti druge moguće situacije jer su Direktivom jasno propisane situacije kad je moguće zatražiti druge dokumente osim onih propisanih Direktivom.
6	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 3.	Iz predložene izmjene vidljivo je da će se dokaz o potrebnoj razini znanja hrvatskog jezika tražiti samo za zdravstvene djelatnike, s obzirom da se dokaz dostavlja za potrebe obavljanja profesije koje utječu na sigurnost pacijenta (u sada važećem zakonskom tekstu stoji naziv: primatelj usluge). Pojam sigurnosti pacijenta je nejasan, nedovoljno definiran i ostavlja mogućnost različitog pristupa u	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ koja propisuje sigurnost pacijenata.

			tumačenju odredbe. Što to znači sigurnost pacijenta? U svakom slučaju je potrebno navedeni dokaz vezati uz značaj i ulogu zdravlja (ne samo javnog zdravlja) te sigurnost primatelja usluge. Predlažemo također da se zadrži termin primatelja usluge, kao što je to zadržano u tekstu članka 10. stavka 1. prijedloga izmjene Zakona.		
7	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 4.	Predlažemo da se zadrži dosadašnja formulacija članka, prema kojoj nadležno tijelo ima propisani rok da omogući osobi provjeru kompetentnosti (prema novom prijedlogu nadležno tijelo mora omogućiti osobi pružanje usluga u određenom roku nakon donošenja rješenja o obvezi provjere kompetentnosti).	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ koja propisuje da se u roku mjesec dana mora osigurati pružanje usluga (pravo na privremeno i povremeno pružanje usluga s poslovnim nastanom u matičnoj državi članici).
8	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 5.	Navedeni stavak smatramo suvišnim. S obzirom da navedeni prijedlog podrazumijeva da se svakom kandidatu dostavlja potvrda o primitku zahtjeva, a odredbe Zakona o općem upravnom postupku ne propisuju obavezu predloženog rješenja, predlažemo da se zadrži dosadašnja praksa – tj. da se nakon zaprimanja podneska nastavi s vođenjem postupka ili se kandidatu uputi poziv	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ koja zahtijeva da je nadležno tijelo dužno u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva potvrditi njegov primitak.

			za dopunu dokumentacije (ako ista nije potpuna) itd. Naravno, ukoliko kandidat zatraži, nadležno će mu tijelo uvijek izdati potvrdu primitka zahtjeva.		
9	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 6.	Predlažemo obavezno zadržavanje teksta sada važećeg Zakona, jer se istim pod bitno različitim sadržajem podrazumijeva sadržaj osposobljavanja, odnosno stečene kompetencije odlučujuće za obavljanje profesije, a osposobljavanje kandidata pokazuje značajne razlike glede njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koja su propisana u RH (novim prijedlogom se podrazumijeva samo bitno različit sadržaj osposobljavanja). U prilog navedenom, ukazujemo na činjenicu vezanu uz pojavu diploma tj. dokaza o završenom obrazovanju, u kojima se prezentiraju programi dentalnih studija koji su gotovo identični ili potpuno identični s programom studija u RH, a da kandidat zapravo takav program nije niti odradio ili ga je odradio samo unutar manjkave edukacije tijekom vikenda.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ.
10	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM	Predlažemo zadržavanje teksta sada važećeg Zakona.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom

		PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 8.			Direktive 2005/36/EZ. Propisani su uvjeti koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi se stručnjaku odobrio djelomičan pristup profesiji.
11	Hrvatska komora primalja	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 8.	Sukladno prijedlogu članak 8. Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija U članku 20. stavku 3. riječi: „se može“ zamjenjuju se riječima: „će se“, predlaže se da riječi „se može“ ne mijenjaju. OBJAŠNJENJE: Hrvatska komora primalja smatra da kod djelomičnog pristupa profesiji, pristup istoj treba ostavit kao mogućnost koju procjenjuje nadležno tijelo a pogotovo Komore u zdravstvu, uzimajući u obzir posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga/pacijenata ovakvog pristupa profesiji. Ovakvim nametanjem bez pogovornog provođenja odredbi Zakona narušava se neovisnost Komora i mogućnost istih u zaštiti struke za koju su Komore zadužene.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Propisani su uvjeti koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi se stručnjaku odobrio djelomičan pristup profesiji.
12	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA	Primjedba kao ad članak 3.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona

		O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 9.			s odredbom Direktive 2005/36/EZ koja propisuje sigurnost pacijenata.
13	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 22.	Predlažemo zadržavanje teksta sada važećeg Zakona.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Propisani su uvjeti koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi se stručnjaku odobrio djelomičan pristup profesiji.
14	Hrvatska komora primalja	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 22.	Sukladno prijedlogu članak 22. konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama U članku 71. stavku 1. riječi: „može odobriti“ zamjenjuju se riječima: „odobrit će“ predlaže se da riječi se „može odobriti“ ne mijenjaju. OBJAŠNJENJE: Hrvatska komora primalja smatra da kod djelomičnog pristupa profesiji, pristup istoj treba ostavit kao mogućnost koju procjenjuje nadležno tijelo a pogotovo Komore u zdravstvu, uzimajući u obzir posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga/pacijenata ovakvog pristupa profesiji. Ovakvim nametanjem bez pogovornog provođenja odredbi Zakona narušava se	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Propisani su uvjeti koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi se stručnjaku odobrio djelomičan pristup profesiji.

			neovisnost Komora i mogućnost istih u zaštiti struke za koju su Komore zadužene.		
15	JASNA MATIĆ (Voditeljica Strukovnog razreda za medicinsko laboratorijsku djelatnost HKZR-a)	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 25.	<p>Predlažemo sljedeću izmjenu/dopunu konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija:</p> <p>Trenutno važeći članak 80. stavak 3. (odnosno stavak 2. ako budu usvojene izmjene iz konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama) predlaže se izmijeniti na način da isti glasi:</p> <p>Nadležna središnja tijela državne uprave, strukovne organizacije te nadležna tijela u čijem su djelokrugu određene profesije, dužna su, sukladno svojem djelokrugu, predložiti izmjenu ili dopunu popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom Zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka</p> <p>OBRAZLOŽENJE:</p> <p>Uz središnja tijela državne uprave, druga nadležna tijela i strukovne organizacije u čijem je djelokrugu određena profesija</p>	Odbijen	Središnja tijela državne uprave nadležna su za reguliranje profesija, dok su strukovne organizacije nadležne za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, gdje je to propisano posebnim propisima. U tom su smislu središnja tijela državne uprave nadležna za dostavljanje podataka i predlaganje ažuriranja Popisa reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj. U slučaju da Komora prepozna novu reguliranu profesiju, potrebno je o tome obavijestiti nadležno ministarstvo.

svakako bi trebali imati mogućnost predlagati izmjene i dopune popisa reguliranih profesija.

Naime, strukovne organizacije čiji članovi obavljaju određene regulirane profesije, najbolje su upoznate s razvojem i djelovanjem tih profesija u praksi te stoga nedvojbeno kompetentne da predlažu izmjene i dopune radi usklađivanja popisa reguliranih profesija sa postojećim standardima obrazovanja i potrebama određene profesije.

Primjerice, u bazi reguliranih profesija koju vodi Agencija za znanost i visoko obrazovanje, za grupu profesija „Zdravstveno-laboratorijska djelatnost“ kao informacijsko tijelo i nadležno tijelo navedena je upravo Hrvatska komora zdravstvenih radnika – Strukovni razred za medicinsko-laboratorijsku djelatnost.

Sukladno članku 73. Zakona o djelatnostima u zdravstvu Hrvatska komora zdravstvenih radnika je samostalna i neovisna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima, koja vodi registar svojih članova, izdaje, obnavlja i oduzima

			<p>odobrenja za samostalan rad svojih članova u skladu sa svojim općim aktima te obavlja stručni nadzor nad radom svojih radnika, a zdravstveni radnici koji obavljaju djelatnosti iz nadležnosti Komore obvezno su članovi iste.</p> <p>S obzirom na navedeno, upravo je Komora nadležna predstavljati i zastupati interese svojih članova, pa tako i intervenirati ukoliko postoji potreba za izmjenama i dopunama Popisa reguliranih profesija koji se tiču njezinih članova.</p> <p>Mogućnost strukovnih organizacija i drugih nadležnih tijela da podnose prijedloge vezano za profesije u njihovoj nadležnosti propisana je i u članku. 60 važećeg Zakona o reguliranim profesijama. U predmetnom članku je navedeno da prijedloge za zajednički kompetencijski okvir koji ispunjava uvjete koje utvrđuje Europska komisija mogu podnijeti, uz središnje tijelo državne uprave, i strukovna organizacija i nadležno tijelo u čijem je djelokrugu određena regulirana profesija.</p> <p>Konačno, i u točki</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>16. uvoda Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, navedeno je kako „Strukovne udruge i organizacije odnosno države članice trebaju imati mogućnost predlaganja zajedničkih platformi na europskoj razini s ciljem promicanja slobodnog kretanja stručnjaka i osiguravanja odgovarajuće razine kvalifikacije“.</p> <p>Stoga ne postoji niti jedan opravdani razlog da strukovne organizacije i nadležna tijela nemaju mogućnost intervenirati u Popis reguliranih profesija, sve u skladu s potrebama profesije za koju su nadležni.</p>		
16	Hrvatska komora dentalne medicine	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 28.	Predlažemo zadržavanje teksta sada važećeg Zakona, a iza riječi „tri godine“ dodati riječ „uzastopce“.	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive 2005/36/EZ. Ako su ispunjeni uvjeti propisani Direktivom, nadležno tijelo mora odobriti pristup osobi kojoj je druga država članica već priznala kvalifikaciju stečenu u trećoj zemlji.
17	Hrvatska komora primalja	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I	Sukladno prijedlogu članak 28. Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim	Odbijen	Riječ je o potpunom usklađivanju odredbe Zakona s odredbom Direktive

		<p>PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, Članak 28.</p>	<p>profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija Članak 85. mijenja se i glasi: „Nadležno tijelo dopustit će pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane Republike Hrvatske, i to kandidatu koji:</p> <p>a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj zemlji i</p> <p>b) ima tri godine stručnog iskustva u istoj profesiji na području države članice koja je priznala stručnu kvalifikaciju stečenu u trećoj zemlji, a što dokazuje potvrdom izdanom u toj državi članici.“</p> <p>Hrvatska komora primalja predlaže da se u članku 85. riječi „dopustit će“ zamijene riječima „može dopustiti“.</p> <p>OBJAŠNJENJE: Hrvatska komora primalja smatra da se u ovom članku i dalje mora ostaviti mogućnost nadležnim tijelima odnosno Komorama da procijene da li će se priznati kvalifikacija kandidatu ili ne uzimajući u obzir svrhu Komora i zaštitu struke.</p>	<p>2005/36/EZ. Ako su ispunjeni uvjeti propisani Direktivom, nadležno tijelo mora odobriti pristup osobi kojoj je druga država članica već priznala kvalifikaciju stečenu u trećoj zemlji.</p>
--	--	---	--	---

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA I MIROVINSKOGA SUSTAVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: II. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci UEZ, Glava III. Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Poglavlje 3. Usluge

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP (SL L 255)

32005L0036

- Članci 2., 3., 3., 5., 7., 21., 27., 30., 31., 37., 40., 41., 50., 50., 51. i 51. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15)

Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) Tekst značajan za EGP (SL L 354)

32013L0055

- Članci 1., 1., 1., 1., 1., 1., 1., 1., 1. i 1. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

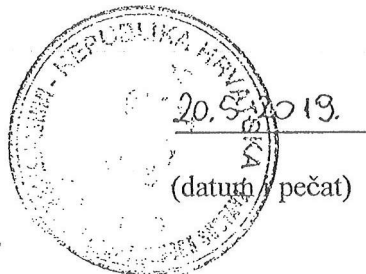
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Majda Burić

Državna tajnica

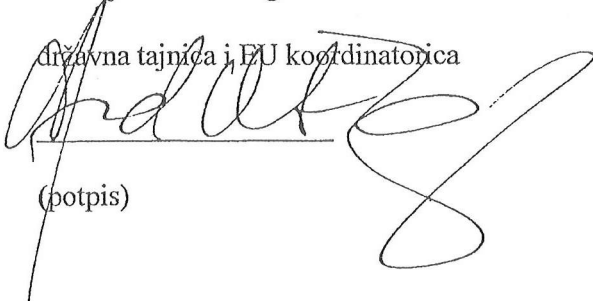
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

državna tajnica i EU koordinatrica

(potpis)

SM

BD

29/11/19

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije

		potpuno preuzet u odredbu prijedloga propisa?	preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (dalje u tekstu „država članica domaćin”) priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (dalje u tekstu „matična država članica”), koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak preuzet Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15)

<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati reguliranu profesiju, uključujući i slobodne profesije, u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe.</p> <p>2. Svaka država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnim kvalifikacijama koje nisu stečene u toj državi članici, obavljaju reguliranu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinom državnom području u skladu s njezinim pravilima. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III., poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti osposobljavanja utvrđeni u tom poglavlju.</p> <p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na regulirane profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p>U članku 84. stavku 1. iza riječi: „Zakona“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: „osim članka 19. stavka 7. ovoga Zakona.“.</p> <p>U stavku 2. riječi: „glave IV.“ zamjenjuju se riječima: „glava IV. i V.“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka na profesije stečene u trećim zemljama za koje se provodi automatsko priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja iz poglavlja I. glave IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo dužno je utvrditi minimalne uvjete osposobljavanja iz odjeljka 1.2, 1.3 i 1.4.“.</p> <p style="text-align: center;">Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 84.</p>
--	--	-----------------------------	---

	<p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. iza riječi: „Zakona“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: „osim članka 19. stavka 7. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „regulirana profesija“: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; posebno korištenje profesionalnog naziva koji je zakonskim ili drugim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, profesija iz stavka 2. smatra se reguliranom profesijom;</p> <p>(b) „stručne kvalifikacije“: kvalifikacije koje se potvrđuju dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom kompetencije iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;</p> <p>(c) „dokaz o formalnoj osposobljenosti“: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici na temelju zakonskih i drugih propisa te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završeno stručno osposobljavanje koje je većim dijelom stečeno u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, dokaz o formalnoj formalnim kvalifikacijama osposobljenosti iz stavka 3. smatra se dokazom o formalnoj osposobljenosti;</p> <p>(d) „nadležno tijelo“: svaka vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje dokaza o osposobljenosti i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive;</p> <p>(e) „regulirano obrazovanje i osposobljavanje“: svako osposobljavanje koje je izričito</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15), u članku 5. stavku 1. podstavku 1. iza riječi: „nazivom“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i korištenje profesionalnog naziva koji je posebnim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija te predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti“.</p> <p>U podstavku 8. točki d) briše se zarez i riječi: “na temelju kojeg je nositelj stručne kvalifikacije stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi članici“.</p> <p>U podstavku 15. iza riječi: „kvalifikacija“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i nadležno tijelo druge države članice“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 5.</p>

<p>usmjereno na obavljanje određene profesije i koje obuhvaća jedan ili više programa koji su, kada je to prikladno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p> <p>Struktura i stupanj stručnog osposobljavanja odnosno vježbeničke ili stručne prakse određuje se zakonima i drugim propisima predmetne države članice ili ga nadzire ili odobrava za to određeno tijelo;</p> <p>(f) „stručno iskustvo”: stvarno i zakonsko obavljanje predmetne profesije u državi članici;</p> <p>(g) „razdoblje prilagodbe”: obavljanje regulirane profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog stručnjaka; to razdoblje stručne prakse pod nadzorom može biti popraćeno dodatnim osposobljavanjem. Razdoblje stručne prakse pod nadzorom se ocjenjuje. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovog ocjenjivanja te statusa migranta za vrijeme stručne prakse pod nadzorom utvrđuje nadležno tijelo države članice domaćina.</p> <p>Status osobe koja obavlja stručnu praksu pod nadzorom u državi članici, posebno u pogledu prava boravka i obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pomoći i plaće, utvrđuju nadležna tijela države članice u skladu s važećim pravom Zajednice;</p> <p>(h) „provjera osposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva, koju provode nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici. Nadležna će tijela za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koju zahtijeva država članica domaćin, s obrazovanjem i osposobljavanjem koju je stekao podnositelj zahtjeva.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko</p>	<p>U podstavku 28. iza riječi: “EPC kartice“ briše se točka.</p> <p>Iza podstavka 28. dodaju se podstavci 29. i 30. koji glase:</p> <p>„29. <i>stručno osposobljavanje i usavršavanje</i> - osposobljavanje i usavršavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem, odnosno pripravničkom ili stručnom praksom</p> <p>30. <i>odgovorna osoba u trgovačkom društvu</i> - osoba koja se sukladno posebnom propisu o trgovačkim društvima smatra odgovornom.“.</p>		
---	--	--	--

<p>potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.</p> <p>Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru sposobnosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;</p> <p>(i) „direktor poduzeća”: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća; ii. kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje; iii. na rukovodećem položaju s dužnostima trgovačke i/ili tehničke prirode i koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća. <p>2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz Priloga I. smatra se reguliranom profesijom.</p> <p>Glavna svrha udruga i organizacija iz prvog podstavka je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj osposobljenosti.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 28.</p> <p>Članak 85. mijenja se i glasi:</p> <p>„Nadležno tijelo dopustit će pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane Republike Hrvatske, i to kandidatu koji:</p> <p>a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj zemlji i</p> <p>b) ima tri godine stručnog iskustva u istoj profesiji na području države članice koja je priznala stručnu kvalifikaciju stečenu u trećoj zemlji, a što dokazuje potvrdom izdanom u toj državi članici.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Država članica će svaki puta kada dodijeli priznanje udruzi odnosno organizaciji iz prvog podstavka o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.</p> <p>3. Dokazi o formalnoj osposobljenosti koje je izdala treća zemlja smatraju se takvima ako je država članica priznala te dokaze u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinom državnom</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p>U članku 69. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznav</p>

<p>području.</p>	<p>„(4) Korištenje profesionalnog naziva ili odgovarajuće kratice te profesija koju obavljaju članovi strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije s popisa iz Priloga I. Direktive smatra se reguliranom profesijom.“.</p>		<p>anju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 69.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Učinci priznavanja</p> <p>1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.</p>			

<p>GLAVA II.</p> <p>SLOBODA PRUŽANJA USLUGA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Načelo slobode pružanja usluga</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:</p> <p>(a) ako pružatelj usluga u državi članici ima zakoniti poslovni nastan radi obavljanja iste profesije u toj državi (dalje u tekstu država članica poslovnog nastana); i</p> <p>(b) kad se pružatelj usluga seli, ako je u državi članici poslovnog nastana određenu profesiju obavljao najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u toj državi članici nije regulirana. Uvjet kojim se zahtijeva dvije godine obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.</p> <p>2. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se samo kad pružatelj usluga odlazi na državnom području države članice domaćina privremeno ili povremeno obavljati profesiju iz stavka 1.</p> <p>Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se za svaki slučaj posebno pri čemu posebno treba voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, redovitosti i stalnosti.</p> <p>3. Kad se pružatelj usluga seli, na njega se primjenjuju pravila stručne, zakonske ili administrativne prirode koja su izravno povezana sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom profesije, korištenjem profesionalnih naziva i s težom povredom pravila struke koja je izravno i posebno povezana sa zaštitom potrošača i sigurnošću, te s disciplinskim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu na stručnjake koji obavljaju istu profesiju u toj državi članici.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 6. stavku 5. riječi: „kojima se utvrđuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija“ zamjenjuju se riječima: „o stručnim kvalifikacijama“.</p> <p>Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:</p> <p>„(6) Odredbe ove glave ne primjenjuju se na državljane trećih zemalja.“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članici Članak 6.</p>
---	--	-----------------------------	---

Članak 6.

Izuzeća

Država članica domaćin će u skladu s člankom 5. stavkom 1. izuzeti pružatelje usluga koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici od zahtjeva koje postavlja stručnjacima koji imaju poslovni nastan na njezinu državnom području koji se odnose na:

- (a)odobrenje, registraciju ili članstvo u strukovnoj organizaciji ili tijelu. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu državnom području u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo u takvim strukovnim organizacijama ili tijelima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za pružatelja usluga. Nadležno tijelo šalje nadležnoj strukovnoj organizaciji ili tijelu presliku prijave i, kad je to primjenjivo, produljene prijave iz članka 7. stavka 1., uz preslike dokumenata iz članka 7. stavka 2., potrebnih za profesije koje utječu na javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III. poglavlja III., što predstavlja automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo;
- (b)registraciju pri državnom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika.

Međutim, pružatelj usluga je dužan unaprijed, ili u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.

<p>Članak 7.</p> <p>Prijava koja se daje unaprijed ako se pružatelj usluga seli</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati da pružatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu prijavom u pisanom obliku uključujući detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Takva prijava se mora jedanput godišnje produljiti ako pružatelj usluga u toj godini namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državni članici. Pružatelj usluga može dopuniti prijavu na bilo koji način.</p> <p>2. Pored toga, pri prvom pružanju usluga ili ako su se okolnosti bitno promijenile, što je dokazano dokumentima, države članice mogu zahtijevati da se prijavi prilože sljedeći dokumenti:</p> <p>(a) dokaz o državljanstvu pružatelja usluga;</p> <p>(b) potvrda da njezin nositelj ima poslovni nastan u državi članici u svrhu obavljanja djelatnosti o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema čak ni privremenu zabranu obavljanja tih djelatnosti;</p> <p>(c) dokaz o stručnim kvalifikacijama;</p> <p>(d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluge obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina;</p> <p>(e) za profesije u području sigurnosti, ako to država članica traži za svoje državljane, potvrda o nekažnjavanju.</p> <p>3. Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, ako takav profesionalni naziv postoji u toj državi članici za profesionalnu djelatnost o kojoj je riječ. Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana na takav način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom države članice domaćina. Ako u državi članici poslovnog nastana takav profesionalni naziv ne postoji, pružatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu osposobljenost na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga pruža pod profesionalnim nazivom</p>	<p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p style="text-align: center;">U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, osim profesija na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije osobe prije prvog pružanja usluga.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(5) Ako nadležno tijelo zbog opravdanih razloga ne može donijeti rješenje u roku iz stavka 3. ovoga članka, o tome će bez odgode obavijestiti osobu, vodeći pritom računa da se razlozi koji su doveli do kašnjenja odluke otklone u roku od mjesec dana od dana obavijesti o razlozima kašnjenja.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 8. mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p> <p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 10.</p>
--	---	--

države članice domaćina u slučajevima navedenim u glavi III. poglavlju III.

4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III., poglavlja III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata, nadležno tijelo dužno je nastojati obavijestiti pružatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati zakašnjenje, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti pružatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom okviru za odluku koja se mora donijeti u roku od dva mjeseca od primitka potpune dokumentacije.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja potrebnog u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje i sigurnost, država članica domaćin je pružatelju usluga dužna omogućiti da dokaže, u prvom redu putem provjere osposobljenosti, da je stekao znanje odnosno stručnost koji mu nedostaju. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom.

Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.

Ako su kvalifikacije potvrđene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina.

„(8) Nadležno tijelo mora omogućiti osobi pružanje usluga u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja o obvezi provjere kompetentnosti iz stavka 4. ovoga članka.“.

U stavku 9. riječi: „3., 4., 6. i 8.“ zamjenjuju se riječima: „3., 4. i 6.“.

<p>Članak 8.</p> <p>Administrativna suradnja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da za svako pružanje usluga osiguraju sve podatke koje se tiču zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog primjerenog ponašanja, kao i nepostojanja disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih podataka potrebnih za pravilno podnošenje pritužbi primatelja usluga protiv pružatelja usluga. Primatelji usluga moraju biti obaviješteni o ishodu pritužbe.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Podaci koji se daju primateljima usluga</p> <p>Ako se usluga pruža na temelju profesionalnog naziva države članice poslovnog nastana ili na temelju formalne osposobljenosti pružatelja usluga, nadležna tijela države članice domaćina pored ostalih zahtjeva u pravu Zajednice koji se odnose na obavijesti, mogu zatražiti da pružatelj usluga primatelju podastre bilo koji ili sve od sljedećih podataka:</p> <p>(a) ako je pružatelj usluga upisan u trgovački registar ili slični javni registar, naziv registra u kojem je upisan, njegov registarski broj ili odgovarajući način identifikacije sadržan u tom registru;</p> <p>(b) ako djelatnost treba odobriti u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela;</p> <p>(c) naziv strukovne udruge ili sličnog tijela u kojem je pružatelj usluga registriran;</p> <p>(d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalna osposobljenost pružatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;</p> <p>(e) ako pružatelj usluga obavlja djelatnost na koju se plaća porez na dodanu vrijednost</p>			

<p>(PDV), identifikacijski broj za PDV iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza <u>(23)</u>;</p> <p>(f) detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA</p> <p>POGLAVLJE I.</p> <p>Opći sustav prepoznavanja dokaza o osposobljenosti</p> <p>Članak 10.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene poglavljima II. i III. ove glave, te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene u tim poglavljima:</p> <p>(a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV., kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;</p> <p>(b) na liječnike sa završenim osnovnim tečajem osposobljavanja, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, kad migrant ne ispunjava zahtjeve za učinkovito i zakonito obavljanje profesija navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;</p> <p>(c) na arhitekta kad migrant ima dokaze o formalnoj osposobljenosti koja nije navedena u Prilogu V. točki 5.7.;</p> <p>(d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., članke 23. i 27., na liječnike, medicinske sestre, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta koji</p>			

<p>imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista koji su morali završiti tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se stječe profesionalni naziv naveden u Prilogu V., točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja te specijalizacije;</p> <p>(e)na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2., kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj takve profesionalne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu;</p> <p>(f)na specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2.;</p> <p>(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Razine kvalifikacije</p> <p>Za potrebe primjene članka 13., razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:</p> <p>(a)potvrda stručnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određeno u skladu sa zakonskim ili drugim propisima te države članice na temelju:</p> <p>i.tečaja osposobljavanja koji nije dio svjedodžbe ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja ili obavljanja profesije s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istovjetnog trajanja sa skraćenim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina;</p> <p>ii.ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba</p>			

<p>stekla opća znanja;</p> <p>(b)svjedodžba o uspješno završenom srednjoškolskom obrazovanju koja je:</p> <p>i.opće naravi i nadopunjena studijem ili stručnim osposobljavanjem, osim one navedene u točki (c), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>ii.ili tehničke ili stručne naravi i nadopunjena, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem, kao što je navedeno u točki (i), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>(c)diploma koja potvrđuje uspješno završeno:</p> <p>i.osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, osim onog navedenog u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u istovjetnom trajanju kad se odvija povremeno, kojem je, u pravilu, uvjet pristupa uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili visoko učilište ili završeno istovjetno obrazovanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja; ili</p> <p>ii.u slučaju reguliranih profesija, osposobljavanje s posebnom strukturom, uključeno u Prilog II., istovjetno stupnju osposobljavanja predviđenog točkom (i), koje osigurava usporediv stručni standard i koje polaznika priprema za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uzelo u obzir osposobljavanje koje ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d)diploma koja potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju najmanje četiri godine ili studij istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program</p>			
--	--	--	--

<p>na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Jednaki tretman kvalifikacija</p> <p>Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Zajednici koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili njegovog obavljanja ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatrat će se dokazom o formalnoj osposobljenosti obuhvaćenim u članku 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja, iako ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim i drugim propisima koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup profesiji ili njezino obavljanje, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih propisa, također će se smatrati dokazom o formalnoj osposobljenosti prema istim uvjetima koji su određeni u prvom podstavku. To posebno vrijedi ako matična država članica povisi stupanj osposobljavanja potreban za pristup profesiji i njezino obavljanje, te ako pojedinac koji je prošao prethodno potrebno osposobljavanje koje ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije koristi stečena prava na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa; u tom slučaju država članica domaćin za potrebe primjene članka 13. smatra prethodno osposobljavanje istovjetnim stupnju novog osposobljavanja.</p>			

Članak 13.

Uvjeti priznavanja

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.

Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) biti izdane od strane nadležnog tijela u državi članici određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;
- (b) potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.

2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je navedeno u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali profesiju iz navedenog stavka dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji dokazuju formalnu osposobljenost.

Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;
- (b) moraju potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtijeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.;
- (c) moraju potvrđivati da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je

<p>riječ.</p> <p>Međutim, dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj ima potvrđuje uređeno obrazovanje i osposobljavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnjevima kvalifikacija navedenim u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Uređeno usavršavanje i osposobljavanje navedeni u Prilogu III. smatraju se takvim reguliranim usavršavanjem i osposobljavanjem na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir regulirana edukacija i osposobljavanje koje predviđa usporediv stručni standard i koje priprema polaznika tečaja osposobljavanja za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti.</p> <p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dozvolit će pristup reguliranoj profesiji i njezino obavljanje kad se za pristup toj profesiji na njezinom državnom području zahtijeva dokaz o kvalifikacijama kojim se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na visokom učilištu ili sveučilištu i kad podnositelj ima kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Kompenzacijske mjere</p> <p>1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:</p> <p>(a) je trajanje osposobljavanja za koje je pružio dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. najmanje godinu dana kraće od onog koje zahtijeva država članica domaćin;</p> <p>(b) završeno osposobljavanje obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više uređenih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj</p>			

državi članici podnositelja u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu i koje obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi stručnosti podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.

2. Ako država članica domaćin koristi mogućnost predviđenu u stavku 1., ona mora podnositelju ponuditi izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti.

Kad država članica s obzirom na određenu profesiju smatra da je potrebno odstupiti od zahtjeva određenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se podnositelju omogućuje izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti, o tome se unaprijed obavješćuju druge države članice i Komisija, i pruža dostatno opravdanje za to odstupanje.

Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od predmetne države članice da se uzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.

3. Iznimno od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2. za profesije čije obavljanje zahtijeva određeno poznavanje nacionalnog prava i kod kojih je pružanje savjeta i/ili pomoći u vezi s nacionalnim pravom bitan i stalan aspekt profesionalne djelatnosti, država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti.

To se također primjenjuje i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i doktore dentalne medicine, u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijaliste koji su završili osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2. i članku 10. točki (g).

U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može

<p>zahtijevati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti ako migrant namjerava obavljati profesionalne djelatnosti kao samozaposlena osoba ili direktor poduzeća, koje zahtijevaju poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi, pod uvjetom da nadležna tijela države članice domaćina zahtijevaju poznavanje i primjenu tih propisa za pristup tim aktivnostima i od svojih državljana.</p> <p>4. Za potrebe primjene stavka 1. točaka (b) i (c), „bitno različita građa” znači građu čije je poznavanje bitno za bavljanje profesijom i s obzirom na koju se osposobljavanje koje je migrant završio bitno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da obavi razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi je li znanje koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u nekoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničkih platformi</p> <p>1. Za potrebe ovog članka, „zajednička platforma” znači skup kriterija za stručne kvalifikacije koji su prikladni za usklađivanje bitnih razlika utvrđenih među zahtjevima osposobljavanja koji za određenu profesiju postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja osposobljavanja u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje tu profesiju reguliraju. Razlike u sadržaju osposobljavanja mogu biti posljedica znatnih razlika u područjima koja profesionalne djelatnosti pokrivaju.</p> <p>2. Zajedničke platforme, kako su određene u stavku 1., mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su predstavljene na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon savjetovanja s državama članicama smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona</p>			

<p>može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.</p> <p>3. Ako stručne kvalifikacije podnositelja ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., država članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.</p> <p>4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za obavljanje profesija na njihovom državnom području te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja.</p> <p>5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne pružaju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će prema potrebi predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.</p> <p>6. Komisija do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ovog članka i prema potrebi odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>Priznavanje stručnog iskustva</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili obavljanje te djelatnosti ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno obavljanje djelatnosti u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Ta se djelatnost morala obavljati u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p>			

Članak 17.

Djelatnosti navedene u popisu I. u Prilogu IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. u Prilogu IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:

- (a) šest uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili
- (b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik dokaže da je završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, kad korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samozaposlena osoba najmanje pet godina; ili
- (e) pet uzastopnih godina na rukovodećem položaju od kojih je najmanje tri godine obavljao tehničke dužnosti i bio odgovoran za najmanje jedan odjel u poduzeću, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.

2. U slučaju (a) i (d) obavljanje djelatnosti nije smjelo završiti prije više od deset godina od dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.

3. Stavak 1. točka (e) ne primjenjuje se na djelatnosti iz prijašnje skupine 855, frizerske salone, iz nomenklature ISIC.

Članak 18.

Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:

- (a) pet uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili
- (b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik dokaže da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samostalni djelatnik najmanje pet godina; ili
- (e) pet uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom, ili
- (f) šest uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.

2. U slučajevima (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.

Članak 19.

Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:

- (a) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili
- (b) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (c) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao zaposlenje najmanje tri godine; ili
- (d) tri uzastopne godine kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.

2. U slučajevima (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.

Članak 20.

Izmjena popisa djelatnosti iz Priloga IV.

Popisi djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>Odjeljak 1.</p> <p>Opće odredbe</p> <p>Članak 21.</p> <p>Načelo automatskog priznavanja</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, farmaceute i arhitekta, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. i 46. te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka ne utječu na stečena prava iz članaka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p> <p>2. Svaka država članica, u svrhu obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalnog osiguranja, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja koji su utvrđeni člankom 28.</p>	<p>Članak 10.</p> <p>U članku 22. stavku 6. iza riječi: „zdravstvene zaštite“ dodaju se riječi: „u mreži javne zdravstvene službe“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 22.</p>
---	--	-----------------------------	--

Odredbe prethodnog podstavka ne utječu na stečena prava iz članka 30.

3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41., te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovog obavljanja, priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Ova odredba ne utječe na stečena prava iz članaka 23. i 43.

4. Države članice nisu dužne priznati valjanost dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

5. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V., koji se automatski priznaje u skladu sa stavkom 1., dokazuje završen program osposobljavanja koji nije započeo prije referentne akademske godine iz tog Priloga.

6. Svaka država članica za obavljanje i pristup profesionalnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinaru, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Znanje i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uskladili sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

<p>7. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonskim i drugim propisima koje usvaja u vezi s izdavanjem dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnoj osposobljenosti s područja navedenog u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuću komunikaciju u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, prema potrebi, tijelo koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, potvrde koje se prilažu tom dokazu i odgovarajući profesionalni naziv iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Zajedničke odredbe o osposobljavanju</p> <p>Što se tiče osposobljavanja iz članka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:</p> <p>(a) države članice mogu odobriti izvanredno osposobljavanje pod uvjetima koje utvrde nadležna tijela; ta tijela osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici;</p> <p>(b) u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, trajno obrazovanje i osposobljavanje osiguravaju osobama koje su završile svoj studij, da bi ostale u tijeku sa strukovnim kretanjima u mjeri koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stečena prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne</p>			

udovoljavaju svim uvjetima osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dovoljnim dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice, ako oni potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute, stečene na državnom području nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ako ti dokazi potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije:

- (a) 3. listopada 1990. za liječnike s osnovnom osposobljenošću, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine s osnovnom osposobljenošću, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute; i
- (b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz prvog podstavka daju nositelju pravo obavljanja profesionalne djelatnosti na čitavom državnom području Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdala nadležna njemačka tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku, započelo prije 1. siječnja 1993., kada tijela bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na

njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekate, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekate u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekate, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čije je osposobljavanje počelo

- (a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.;
- (b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.;
- (c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,

kada tijela bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekate, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekate u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se

navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

Što se tiče dokaza o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje počelo, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz potvrdu iz prethodnog podstavka treba priložiti i potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije dana njezinog izdavanja.

5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada tijela gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

6. Državljanima država članica čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute nisu u skladu sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama

<p>članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u skladu s člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., a država članica koja ga je izdala smatra ga jednakim kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Liječnici</p> <p>Članak 24.</p> <p>Osnovno medicinsko osposobljavanje</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom medicinskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup tim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.</p> <p>3. Osnovno medicinsko osposobljavanje osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija,</p>			

<p>ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Specijalističko medicinsko usavršavanje</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24., tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalističko medicinsko usavršavanje obuhvaća teoretsko i praktično usavršavanje na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlatile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Usavršavanje se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ono uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz tih usluga.</p> <p>3. Usavršavanje se provodi u punoj satnici u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ono obuhvaća sudjelovanje u svim medicinskim djelatnostima odjela na kojemu se usavršavanje odvija, uključujući dežurstva, tako da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojem praktičnom i teoretskom usavršavanju tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s uvjetima koje su utvrdila nadležna tijela. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p> <p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju</p>			

<p>zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističkog medicinskog usavršavanja</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su izdale nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V. za dotično specijalističko usavršavanje, a koji odgovara profesionalnim nazivima koji se koriste u različitim državama članicama i navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Stečena prava liječnika specijalista</p> <p>1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čije je izvanredno specijalističko medicinsko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnoj osposobljenosti prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile izdavanju te potvrde.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 17.</p> <p>U članku 49. stavku 1. iza riječi: „čije je specijalističko usavršavanje“ dodaju se riječi: „skraćene satnice“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih</p>

<p>2. Svaka država članica priznaje kvalifikaciju liječnika specijalista koja je u Španjolskoj dodijeljena liječnicima koji su završili svoje specijalističko usavršavanje prije 1. siječnja 1995., čak i kad to usavršavanje ne zadovoljava minimalne uvjete usavršavanja predviđenog u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti i koja potvrđuje da je ta osoba položila ispit iz posebnog specijalističkog usavršavanja koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama u vezi s priznavanjem, utvrđenima Kraljevskom uredbom 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o kvalifikaciji za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točkama 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.</p> <p>3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja pripadaju njezinim državljanima, priznaje državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ako su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti izdani prije datuma kad je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za specijalizaciju o kojoj je riječ.</p> <p>Datumi stavljanja izvan snage tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p>	<p>„(3) Nadležno tijelo priznaje državljanima Republike Hrvatske i državljanima drugih država članica stečeno pravo u vezi sa stručnom kvalifikacijom doktora medicine specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. Direktive, kad je stručna kvalifikacija stečena temeljem zakonskih i drugih propisa u državi članici koji više nisu na snazi, ako je dokaz o stručnoj kvalifikaciji doktora medicine specijalista izdan prije datuma od kojeg je država članica domaćin prestala izdavati navedeni dokaz o stručnoj kvalifikaciji doktora medicine specijalista.“</p>	<p>stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 49., članak 50.</p>
<p>Članak 28.</p> <p>Posebno usavršavanje iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24.</p> <p>2. Posebno usavršavanje iz opće medicine, na temelju kojeg se dodjeljuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koji su izdani prije 1. siječnja 2006., traje najmanje dvije godine u punoj nastavnoj satnici. Ako je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon tog dana, osposobljavanje traje najmanje tri godine u punoj nastavnoj satnici.</p> <p>Ako program usavršavanja iz članka 24. obuhvaća praktično usavršavanje koje se</p>		

odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje tog praktičnog usavršavanja može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prvog podstavka za potvrde o osposobljenosti koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog dana.

Mogućnost koja je predviđena u drugom podstavku dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebno usavršavanje iz opće medicine trajalo dvije godine od 1. siječnja 2001.

3. Posebno usavršavanje iz opće medicine odvija se u punoj nastavnoj satnici, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktične nego teoretske prirode.

Praktično usavršavanje odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.

Praktično usavršavanje odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugom podstavku, praktično usavršavanje može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.

Usavršavanje zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.

4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz opće medicine, države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz osnovne medicinske osposobljenosti iz točke 5.1.1. Priloga V.

5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio usavršavanje predviđeno ovim člankom, ali je završio drukčije, dodatno usavršavanje, koje potvrđuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su izdala nadležna tijela u državi članici. Međutim, ona ne smiju

<p>dođeljivati dokaze o formalnoj osposobljenosti osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na istovjetnom stupnju kao znanje stečeno osposobljavanjem koje je predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice, između ostalog, određuju opseg u kojemu dodatno usavršavanje i stručno iskustvo koje je podnositelj već stekao mogu zamijeniti usavršavanje predviđeno ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je podnositelj stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Obavljanje profesije liječnika opće medicine</p> <p>Svaka država članica, u skladu s odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebno usavršavanje iz opće medicine.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stečena prava liječnika opće medicine</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo mora priznati pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki</p>	<p style="text-align: center;">Članak 11.</p> <p style="text-align: center;">U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranju profesijama i priznavanju</p>

<p>imaju to pravo na temelju odredaba koje vrijede za liječničku profesiju i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom državnom području, u skladu s odredbama članka 21. ili članka 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu o pravu na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji imaju stečena prava u skladu s prvim podstavkom.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz drugog podstavka stavka 1., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazu o formalnoj osposobljenosti koje ona izdaje, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p>	<p>„(1) Dokaz o stručnoj kvalifikaciji iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti opće/obiteljske medicine u mreži javne zdravstvene službe, osim za specijalizante obiteljske medicine, uz posjedovanje dokaza o:</p> <p>a) završenom i priznatom programu sveučilišnog studija medicine iz članka 23. stavka 2. ovoga Zakona u kojem je polaznik stekao potrebna znanja za obavljanje profesije doktora medicine i</p> <p>b) završenom posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine“ dodaju se riječi: „u mreži javne zdravstvene službe“.</p> <p>U stavku 4. riječi: „na dan pristupanja“ zamjenjuju se riječima: „do dana pristupanja“.</p>	<p>anju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 26.</p>
--	--	--

<p>Odjeljak 3.</p> <p>Medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Članak 31.</p> <p>Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se završeno desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.</p> <p>2. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu odvija se u punoj nastavnoj satnici i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, pri čemu trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svojeg osposobljavanja stekle na programima studija koji su najmanje jednakog stupnja.</p> <p>Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju osposobljavanje medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 35. stavku 6. iza četvrte rečenice dodaje se peta rečenica koja glasi:</p> <p>„Polaznici sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela primjerenima njihovom obrazovanju, što im omogućuje da nauče preuzeti odgovornost zdravstvene njege.“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 35., članak 36.</p>
--	--	-----------------------------	--

4. Teoretsko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinsku sestru u kojemu polaznice tečaja za medicinsku sestru stječu stručno znanje, razumijevanje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i procjenu cjelovite zdravstvene njege. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.

5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojem polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.

Ovo se osposobljavanje odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.

Polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela ako su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.

6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;
- (b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;
- (c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog

<p>osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p> <p>(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Obavljanje profesije medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>Za potrebe ove Direktive, djelatnosti medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu su djelatnosti koje se obavljaju profesionalno, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Stečena prava medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu</p> <p>1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, djelatnosti iz članka 23. morale su uključivati preuzimanje pune odgovornost za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>2. U pogledu kvalifikacija medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečenih u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. Državljanima država članica čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čije je osposobljavanje počelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Poljskoj u dolje određenom</p>			

<p>razdoblju:</p> <p>(a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,</p> <p>(b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završeno poslijesrednjoškolsko obrazovanje stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom „diplomirani” dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
--	--	--	--

Odjeljak 4.

Doktori dentalne medicine

Članak 34.

Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine

1. Za pristupanje osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup tim studijima na sveučilištima ili visokim učilištima, kojima je priznat jednak stupanj u državi članici.

2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji obuhvaća najmanje program opisan u točki 5.3.1. Priloga V., koji se obavlja na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat jednak stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Sadržaj naveden u točki 5.3.1. Priloga V., može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

3. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;
- (b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, ako ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu;
- (c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih

<p>tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta;</p> <p>(d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini;</p> <p>(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Ovo osposobljavanje mora doktoru dentalne medicine osigurati vještine potrebne za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.</p>			
<p>Članka 35.</p> <p>Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za pristup specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru osposobljavanja iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članka 23. i 37.</p> <p>2. Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine obuhvaća teoretski i praktični studij u sveučilišnom centru, zdravstvenom nastavnom i istraživačkom centru, ili prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu odobrile nadležne službe ili tijela.</p> <p>Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo usavršavanje uključuje osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.</p> <p>Minimalno razdoblje usavršavanja iz drugog podstavka može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p>			

<p>3. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>2. Profesija doktora dentalne medicine temelji se na osposobljavanju doktora dentalne medicine iz članka 34. i predstavlja posebnu profesiju koja se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih liječničkih profesija. Za obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.3.2. Priloga V. Prema osobama koje posjeduju takav dokaz o formalnoj osposobljenosti postupać će se jednako kao i prema onima na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je doktorima dentalne medicine omogućen pristup i obavljanje djelatnosti preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz poštovanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>			

<p>Članak 37.</p> <p>Stečena prava doktora dentalne medicine</p> <p>1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih djelatnosti doktora dentalne medicine, u okviru kvalifikacija koje su navedene u točki 5.3.2. Priloga V., priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora izdan u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj, osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, ako mu je priložena potvrda koju su izdala nadležna tijela te države članice.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:</p> <p>(a) da dotične osobe u toj državi članici stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(b) da su te osobe ovlaštene obavljati navedene djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i osobe koje posjeduju dokaze o formalnoj osposobljenosti navedene za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela u predmetnoj državi članici potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnoj osposobljenosti dobivenim u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju jednaki stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Italiji osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984., ako im je priložena potvrda koju su izdala talijanska nadležna tijela.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 52. stavku 1. riječ: „završili“ zamjenjuje se s riječi: „započeli“.</p> <p>U stavku 2. točki a) iza riječi: „tri godine“ dodaje se riječ: „uzastopno“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 52., članak 53.</p>
--	---	-----------------------------	---

<p>(a) da su dotične osobe položile odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju održavaju talijanska nadležna tijela, kako bi se utvrdilo da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osobe koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama formalnoj osposobljenosti navedene za Italiju u točki 5.3.2 Priloga V.;</p> <p>(b) da su te osobe u Italiji stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljale djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(c) da su te osobe ovlaštene obavljati ili da stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenim za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od provjere osposobljenosti iz drugog podstavka točke (a).</p> <p>Prema osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 31. prosinca 1984. postupa se jednako kao i prema gore navedenim osobama, ako je navedeni trogodišnji studij počeo prije 31. prosinca 1994.</p>			
<p>Odjeljak 5.</p> <p>Veterinari</p> <p>Članak 38.</p> <p>Osposobljavanje veterinara</p> <p>1. Osposobljavanje veterinara obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teorijskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokom učilištu koja pruža osposobljavanje, kojoj je priznat jednak stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta, a koji obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.4.1. Priloga V., može se izmijeniti u skladu s postupkom iz</p>			

članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

2. Za pristupanje veterinarskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje upis na sveučilišne ustanove ili visoka učilišta kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu odgovarajućeg studija.

3. Osposobljavanjem veterinarara osigurava se da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinarara;
- (b) primjereno poznavanje građe i djelovanja organizma zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju za proizvodnju i konzerviranje hrane koja odgovara njihovim potrebama;
- (c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;
- (d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;
- (e) primjereno poznavanje preventivne veterinarske medicine;
- (f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene za prehranu ljudi;
- (g) primjereno poznavanje zakona i drugih propisa koji se odnose na gore navedena područja;
- (h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

<p>Članak 39.</p> <p>Stečena prava veterinara</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u odnosu na državljane država članica čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje počelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnoj osposobljenosti za veterinara, ako im je priložena potvrda koja navodi da su takve osobe učinkovito i zakonito obavljale te djelatnosti u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.</p>			
<p>Odjeljak 6.</p> <p>Primalje</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje primalja</p> <p>1. Osposobljavanje primalja obuhvaća ukupno najmanje:</p> <p>(a) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje, koje obuhvaća najmanje trogodišnje teoretsko i praktično osposobljavanje (smjer I.) uključujući najmanje program opisan u točki 5.5.1. Priloga V.; ili</p> <p>(b) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od 18 mjeseci (smjer II.), koje uključuje najmanje program studija opisan u točki 5.5.1. Priloga V., koji nije u skladu s istovjetnim osposobljavanjem medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice moraju osigurati da su ustanove koje provode osposobljavanje primalja, odgovorne za usklađivanje teorijskog i praktičnog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.5.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz</p>	<p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p>U članku 38. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Teorijsku i tehničku nastavu iz stavka 1. točke a) ovoga članka visoko učilište usklađuje tijekom cijelog studijskog programa s kliničkim osposobljavanjem iz stavka 1. točke b) ovoga članka, na način da se stečena znanja i vještine mogu usvojiti na odgovarajući način.“.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 38.</p>

<p>članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>2. Za pristupanje osposobljavanju za primalje mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili (b) posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, navedenih za smjer II. u točki 5.2.2. Priloga V.</p> <p>3. Osposobljavanje primalja mora osigurati da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti primalja, posebno porodništva i ginekologije; (b) primjereno poznavanje profesionalne etike i zakonodavstva na tom području; (c) detaljno poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja; (d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i porodništvo; (e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje</p> <p>1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz točke 5.5.2. Priloga V. automatski se priznaju u skladu s člankom 21., ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 14.</p> <p style="text-align: center;">U članku 37. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranju profesija i priznavanju</p>

<p>(a) najmanje trogodišnje osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje:</p> <p>i. za koju se zahtijeva posjedovanje diplome, svjedodžbe ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druga visoka učilišta ili na drugi način osigurava istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>ii. joj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine ili 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V.;</p> <p>(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je osoba nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju tijekom odgovarajućeg razdoblja na zadovoljavajući način obavljala sve djelatnosti primalje u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>	<p>„(3) Nadležno tijelo izdaje potvrdu da je primalja nakon stjecanja stručne kvalifikacije iz točke 5.2.2. Priloga V. Direktive tijekom odgovarajućeg razdoblja uspješno obavljala sve stručne poslove primalje u zdravstvenoj ustanovi, koja ima odobrenje za obavljanje djelatnosti.“.</p>		<p>inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 37.</p>
<p>Članka 42.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti primalje</p> <p>1. Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na djelatnosti primalja kako ih je odredila svaka država članica ne dovodeći u pitanje stavak 2. i koje se obavljaju pod profesionalnim nazivima navedenima u točki 5.5.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je primaljama omogućen pristup i obavljanje najmanje sljedećih djelatnosti:</p> <p>(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;</p> <p>(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće; obavljanje pregleda</p>			

<p>potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;</p> <p>(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;</p> <p>(d) izvođenje programa za pripremu roditelja i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;</p> <p>(e) njega i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;</p> <p>(f) izvođenje spontanog poroda uključujući prema potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;</p> <p>(g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji zahtijevaju upućivanje k liječniku i prema potrebi pomoć liječnika; poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placentе nakon kojeg može slijediti ručni pregled maternice;</p> <p>(h) pregled i njega novorođenčeta; poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, ako je potrebno;</p> <p>(i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda te davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta, kako bi joj se omogućilo da svom djetetu pruži optimalan razvoj;</p> <p>(j) provođenje liječenja koje propiše liječnik;</p> <p>(k) priprema potrebnih pisanih izvješća.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Stečena prava primalja</p> <p>1. Državljanima države članice čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje ispunjavaju sve minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati ako im nije priložena potvrda o stručnoj praksi iz članka 41. stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti koji su izdale te države članice prije referentnog datuma navedenog u točki 5.5.2. Priloga V., i uz koji je priložena potvrda koja navodi da su ti državljani stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p> <p>2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se na državljane država članica čiji dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na</p>			

državnom području bivše Demokratske Republike Njemačke i zadovoljavanje svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz članka 40., ali gdje se dokaz o formalnoj osposobljenosti u smislu članka 41. ne priznaje ako mu nije priložena potvrda o stručnom iskustvu iz članka 41. stavka 2., ako potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.

3. U pogledu poljskih dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.

Države članice priznaju državljanima država članica čiji je dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju izdan ili koji su započeli osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., ako mu je priložena potvrda o tome da su te osobe stvarno i zakonito obavljale djelatnosti primalje tijekom razdoblja određenog dolje:

- (a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata położnictwa): najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde;
- (b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koji dokazuje završeno poslijesrednjoškolsko osposobljavanje u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom położnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primaljstvo izdane primaljama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., potvrđene diplomom „diplomirani”, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama zakona o profesiji medicinskih sestara i primalja te o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i

<p>sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 7.</p> <p>Farmaceut</p> <p>Članak 44.</p> <p>Osposobljavanje farmaceuta</p> <p>1. Za pristupanje programu osposobljavanja farmaceuta zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja u državi članici omogućuje pristup tom studiju na sveučilištu ili visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj.</p> <p>2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uključuje najmanje:</p> <p>(a)četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta;</p> <p>(b)šest mjeseci pripravničkog staža u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takvo osposobljavanje obuhvaća najmanje program naveden u točki 5.6.1. Priloga V. Sadržaj naveden u točki 5.6.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na</p>			

<p>osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p> <p>3. Osposobljavanje farmaceuta osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenja medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje potrebno za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju tog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) primjereno poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti za čiji se pristup i obavljanje zahtijevaju stručne kvalifikacije, u jednoj ili više država članica, i koje su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden u točki 5.6.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice jamče da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim ispunjavaju odredbe članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti uz zadovoljavanje, gdje je to prikladno, zahtjeva za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <p>(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p>			

<p>3. Ako država članica uvjetuje pristup ili obavljanje djelatnosti farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., ta država članica kao dovoljan dokaz u vezi s tim priznaje potvrdu koju izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici koja navodi da je osoba obavljala te djelatnosti u matičnoj državi članici tijekom jednako dugog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne primjenjuje se na dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se zahtijeva u Velikom Vojvodstvu Luksemburga za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ako je država članica na dan 16. rujna 1985. imala uspostavljen sustav natječaja na temelju ispita čija je svrha da između osoba iz stavka 2. odabere one koji mogu postati vlasnici novih ljekarna osnovanih u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, odstupajući od stavka 1., nastaviti s takvim sustavom natječaja i zahtijevati od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta iz točke 5.6.2. Priloga V., ili za koje vrijede odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecajima.</p>			
<p>Odjeljak 8.</p> <p>Arhitekt</p> <p>Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Osposobljavanje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.</p> <p>Takvo osposobljavanje koje mora biti sveučilišnog stupnja, a kojem je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte</p>			

arhitektonskog osposobljavanja i osigurati stjecanje sljedećeg znanja i vještina:

- (a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;
- (b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;
- (c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;
- (d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještinama koje su potrebne za proces planiranja;
- (e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;
- (f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;
- (g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;
- (h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;
- (i) primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;
- (j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;
- (k) primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.

2. Znanja i vještine popisani u stavku 1. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. s ciljem njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Takve prilagodbe ne smiju ni za jednu državu članicu uključivati nikakve izmjene postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija s obzirom na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

<p>Članak 47.</p> <p>Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata</p> <p>1. Odstupajući od odredbe članka 46., priznaje se također da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je postojalo 5. kolovoza 1985., koje je pružao „Fachhochschulen” u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajalo je tri godine, ako ispunjava uvjete iz članka 46. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom „arhitekt”, te ako je nakon tog osposobljavanja slijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna organizacija kod koje je registriran arhitekt koji želi koristiti odredbe ove Direktive.</p> <p>Strukovna organizacija mora najprije osigurati da rad koji izvrši arhitekt u području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje primjenu sveukupnog znanja i vještina iz članka 46. stavka 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne organizacije.</p> <p>2. Iznimno od odredbe članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koje ispunjava zahtjeve iz članka 46., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan zaključnom ispitu iz prvog podstavka stavka 1. članka 46.</p>			
<p>Članak 48.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti arhitekata</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”.</p> <p>2. Državljeni države članice koji su ovlašteni koristiti taj naziv u skladu sa zakonom,</p>			

<p>koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svog rada na području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje djelatnosti arhitekta na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”. Potvrdom koju takvim osobama izda matična država članica potvrđuje se da one obavljaju djelatnosti u arhitekturi.</p>			
<p>Članak 49.</p> <p>Stečena prava arhitekata</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta naveden u Prilogu VI., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimalne uvjete iz članka 46. te u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, takvim dokazima na svom državnom području priznaje jednak učinak kao dokazima o formalnoj osposobljenosti za arhitekta koje je sama izdala.</p> <p>U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke, koja potvrđuju da su dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su nakon 8. svibnja 1945. izdale nadležne vlasti Demokratske Republike Njemačke istovjetne takvim dokazima iz tog Priloga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti te im u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta priznanje isti učinak na svom državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja uređuju pristup i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume:</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p> <p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku Republiku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Madžarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku;</p>			

<p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz prvog podstavka potvrđuju da je osoba bila ovlaštena najkasnije do tog datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je prema tim pravilima stvarno obavljala te djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Zajedničke odredbe o poslovnom nastanu</p> <p>Članak 50.</p> <p>Dokumentacija i formalnosti</p> <p>1. Kad nadležne vlasti države članice domaćina odlučuju o zahtjevu za odobrenje obavljanja regulirane profesije na temelju ove Glave, te nadležne vlasti mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prilogu VII.</p> <p>Dokumenti iz točaka 1. (d), (e) i (f) Priloga VII. na dan njihovog podnošenja ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p> <p>Države članice, tijela i druge pravne osobe osiguravaju povjerljivost podataka koje prime.</p> <p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može zahtijevati od nadležnih vlasti države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnoj osposobljenosti izdanih u drugoj državi članici te, prema potrebi, potvrdu činjenice da korisnik za profesije iz poglavlja III. ove glave ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja određene u člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.</p> <p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnoj osposobljenosti određen u članku 3. stavku 1. točki (c) izdalo nadležno tijelo države članice, a</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 17. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Nadležno tijelo dužno je u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka potvrditi njegov primitak.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.</p> <p>U dosadašnjim stavcima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.</p> <p>Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 17.</p>

uključuje osposobljavanje stečeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na državnom području druge države članice, država članica domaćin ima pravo provjeriti kod nadležnog tijela države članice koja je izdala dokaz:

- (a) je li tečaj osposobljavanja u ustanovi koja je izvodila osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova ustanovljena u državi članici koja je izdala dokaz;
- (b) je li dokaz o izdanoj formalnoj osposobljenosti jednak onom koji bi bio izdan da je program u cijelosti izveden u državi članici koja je izdala dokaz; i
- (c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na državnom području države članice koja je izdala dokaz.

4. Kada država članica domaćin za pristup reguliranim profesijama zahtijeva od svojih državljana da svečano prisegnu ili da daju prisegnutu izjavu, a tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin osigurava da te osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.

„(7) Potvrdu o autentičnosti iz stavka 6. ovoga članka nadležno tijelo dužno je dostaviti na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 10. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“, a broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 11. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.

Iza dosadašnjeg stavka 10. koji postaje stavak 12. dodaje se stavak 13. koji glasi:

„(13) Nadležno tijelo dužno je na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina u roku od dva mjeseca dostaviti dokaze iz točaka 1. d) i e) Priloga VII.

	Direktive.“.		
	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>U članku 22. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Nadležno tijelo dužno je na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina izdati potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja iz stavka 4. ovoga članka.“.</p> <p style="text-align: center;">Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.</p> <p>U stavku 6. koji postaje stavak 7. iza riječi: „zdravstvene zaštite“ dodaju se riječi: „u mreži javne zdravstvene službe“.</p>	Djelo mično preuzeto	Preuzet o u: Zakon o reguliranju profesija i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 17., članak 22. stavak 4.

	<p>Dosadašnji stavci 7., 8., 9. i 10. postaju stavci 8., 9., 10. i 11.</p> <p>U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. broj: „9“ zamjenjuje se brojem: „10“.</p> <p>Dosadašnji stavci 12. i 13. postaju stavci 13. i 14.</p>		
<p>Članak 51.</p> <p>Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nadležno tijelo države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku od jednog mjeseca od primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva. 2. Nadležno tijelo države članice mora provesti postupak ispitivanja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije što je brže moguće i u svakom slučaju izdati propisno utemeljenu odluku u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, taj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima na koje se primjenjuju poglavlja I. i II. ove glave. 3. Protiv odluke, ili ako odluka nije donesena u roku, dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom. 	<p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 17. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Nadležno tijelo dužno je u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka potvrditi njegov primitak.“</p> <p>Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 17.</p>

	<p>U dosadašnjim stavcima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 9. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“, a broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p>U članku 19. stavku 2. iza riječi: „razlozi“ umjesto točke stavlja se zarez te dodaju riječi: „osim u slučaju automatskog priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta</p>	<p>Djelo mično preuzeto</p>	<p>Preuzet o u: Zakon o reguliranju profesija i priznavanju inozem</p>

	<p>osposobijavanja iz poglavlja I. glave IV. ovoga Zakona.“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:</p> <p>„(4) Nadležno tijelo dužno je odlučiti o zahtjevu kandidata iz članka 17. stavak 1. ovoga Zakona u roku od mjesec dana od dana provedbe dopunske mjere iz članka 18. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.</p>	<p>nih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/ članci Članak 19.</p>
--	---	--

<p>Članak 52.</p> <p>Korištenje profesionalnih naziva</p> <p>1. Ako je u državi članici domaćinu korištenje profesionalnih naziva za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije regulirano, državljani drugih država članica koji su ovlašteni obavljati reguliranu profesiju na temelju glave III. koriste profesionalne nazive države članice domaćina koji odgovaraju toj profesiji u toj državi članici, kao i odgovarajuće kratice povezane s tim nazivom.</p> <p>2. Ako je u državi članici domaćinu određenu profesiju regulirala neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljani država članica ne smiju koristiti profesionalni naziv koji izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni odgovarajuću kraticu, osim ako podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, ona to može zahtijevati za državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije samo u skladu s uvjetima određenim ovom Direktivom.</p>			
<p>GLAVA IV.</p> <p>DETALJNA PRAVILA ZA OBAVLJANJE PROFESIJE</p> <p>Članak 53.</p> <p>Znanje jezika</p> <p>Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za obavljanje profesije u državi članici domaćinu.</p>			

<p>Članak 54.</p> <p>Korištenje akademskih naziva</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članke 7. i 52., država članica domaćin osigurava da se odgovarajućim osobama dodijeli pravo na korištenje akademskih naziva dodijeljenih u matičnoj državi članici, i po mogućnosti njihovih kratica, na jeziku matične države članice. Država članica domaćin može zahtijevati da iza tog naziva slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Ako bi moglo doći do zamjene akademskog naziva matične države članice s nazivom u državi članici domaćinu, koji u toj državi zahtijeva dodatno osposobljavanje koje osoba nije stekla, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademski naziv matične države članice u odgovarajućem obliku koji odredi država članica domaćin.</p>			
<p>Članak 55.</p> <p>Odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točke (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom državnom području da obave pripravničko razdoblje osposobljavanja uz rad i/ili razdoblje stjecanja stručnog iskustva kako bi dobile odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje, odstupaju od tog zahtjeva za osobe koje posjeduju dokaze o stručnim kvalifikacijama za liječnike i doktore dentalne medicine stečene u drugim državama članicama.</p>			

GLAVA V.

UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU

Članak 56.

Nadležna tijela

1. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice blisko surađuju i uzajamno se pomažu kako bi olakšale primjenu ove Direktive. One osiguravaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.

2. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka predviđene u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (24) i Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (25).

Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti, a njezina tijela odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavješćuju državu članicu domaćina o zaključcima koje donose na temelju dostupnih podataka.

3. Svaka država članica će najkasnije 20. listopada 2007. odrediti vlasti i tijela nadležna za izdavanje i primanje dokaza o formalnoj osposobljenosti i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležna za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive, te odmah o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sljedeće:

<p>(a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;</p> <p>(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama.</p> <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontaktnih točaka iz članka 57.</p>			
<p>Članak 57.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Svaka država članica najkasnije do 20. listopada 2007. određuje kontaktne točke čije su dužnosti:</p> <p>(a) pružati građanima i kontaktnim točkama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija predviđene ovom Direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i njihovo obavljanje, uključujući i socijalno zakonodavstvo i prema potrebi etička pravila;</p> <p>(b) pomoći građanima da ostvare prava dodijeljena ovom Direktivom, gdje je to prikladno, u suradnji s ostalim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>Na zahtjev Komisije, kontaktne točke obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku od dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>			

<p>Članak 58.</p> <p>Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, dalje u tekstu „Odbor”, sastavljen od predstavnika država članica, kojemu predsjedava predstavnik Komisije.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz poštovanje odredbi članka 8. te Odluke.</p> <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Savjetovanje</p> <p>Komisija na odgovarajući način osigurava savjetovanje stručnjaka iz predmetnih stručnih skupina, posebno u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o tim savjetovanjima navedenom Odboru.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>OSTALE ODREDBE</p> <p>Članak 60.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Počevši od 20. listopada 2007., države članice će Komisiji svake dvije godine slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati</p>			

<p>statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema pri primjeni ove Direktive.</p> <p>2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove Direktive.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Klauzula o odstupanju</p> <p>Ako zbog primjene neke od odredbi ove Direktive država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.</p> <p>Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., prema potrebi odlučuje da se dotičnoj državi dopusti odstupanje od te odredbe na određeno vrijeme.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Od 20. listopada 2007. stavlja se izvan snage direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje na direktive koje se stave izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu, a stavljanje izvan snage ne utječe na akte usvojene na temelju tih direktiva.</p>			

<p>Članak 63.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>			
<p>Članak 64.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 65.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			

PRILOG I.

Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjete iz članka 3. stavka 2.

IRSKA (1)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (2)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (2)
3. The Association of Certified Accountants (2)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council

<p>22. Institute of Energy</p> <p>23. Institution of Structural Engineers</p> <p>24. Institution of Civil Engineers</p> <p>25. Institution of Mining Engineers</p> <p>26. Institution of Mining and Metallurgy</p> <p>27. Institution of Electrical Engineers</p> <p>28. Institution of Gas Engineers</p> <p>29. Institution of Mechanical Engineers</p> <p>30. Institution of Chemical Engineers</p> <p>31. Institution of Production Engineers</p> <p>32. Institution of Marine Engineers</p> <p>33. Royal Institution of Naval Architects</p> <p>34. Royal Aeronautical Society</p> <p>35. Institute of Metals</p> <p>36. Chartered Institution of Building Services Engineers</p> <p>37. Institute of Measurement and Control</p> <p>38. British Computer Society</p>			
<hr/> <p>(1) Irski državljani su također članovi sljedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:</p> <p>Institute of Chartered Accountants in England and Wales</p> <p>Institute of Chartered Accountants of Scotland</p> <p>Institute of Actuaries</p> <p>Faculty of Actuaries</p> <p>The Chartered Institute of Management Accountants</p> <p>Institute of Chartered Secretaries and Administrators</p> <p>Royal Town Planning Institute</p> <p>Royal Institution of Chartered Surveyors</p> <p>Chartered Institute of Building.</p> <p>(2) Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije</p>			

<p>PRILOG II.</p> <p>Popis programa s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podstavka ii.</p> <p>1. Tečajevi paramedicinskog osposobljavanja i tečajevi osposobljavanja za njegu djece</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger), — fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) (1), — radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut), — logoped (Logopäde/Logopädin), — ortoptičar (Orthoptist(in)), — odgajatelj(ica) s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)), — pedagog-terapeut s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)), — medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)), — medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)), — medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik), — veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)), — dijetetičar (Diätassistent(in)), — farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) osposobljavanje završeno prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na državnom 			

<p>području novih država,</p> <ul style="list-style-type: none"> — psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger), — terapeut za govor (Sprachtherapeut(in)); <p>u Češkoj Republici:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zdravstveni asistent (zdravotnický asistent), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <ul style="list-style-type: none"> — asistent nutricionist (nutriční asistent), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubotehničar (odontotecnico), — optičar (ottico); <p>na Cipru:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubotehničar (οδοντοτεχνίτης), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;</p> <ul style="list-style-type: none"> — optičar (τεχνικός οπτικός), 			
--	--	--	--

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa;

u Latviji:

— zubarska medicinska sestra (zobārstniecības māsa),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— biomedicinski laborant (biomeciņas laborants),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— zubotehničar (zobu tehniķis),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje mora položiti da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

— asistent fizioterapeut (fizioteapeita asistents),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi i tri godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, na kraju koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

u Luksemburgu:

- medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),
- medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),
- psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière psychiatrique),
- medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière puériculteur/trice),
- medicinska sestra - anestezičar (infirmier/ière anesthésiste),
- kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)),
- odgajatelj (éducateur/trice);

u Nizozemskoj:

- veterinarski asistent (dierenartsassistent),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, a uključuje:

- i. najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i koje se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjim ili dvogodišnjim stručnim programom koji završava ispitom; ili
- ii. najmanje dvije i pol godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili
- iii. najmanje dvije godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili
- iv. u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine strukovnog osposobljavanja s sustavom dvojnog naukovanja (LLW), s tim da oba tipa osposobljavanja završavaju ispitom;

u Austriji:

- posebno osnovno osposobljavanje za medicinske sestre koje se specijaliziraju za

<p>zdravstvenu njegu djece i mladih (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege),</p> <ul style="list-style-type: none"> — posebno osnovno osposobljavanje za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege), — optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker), — pediker (Fußpfleger), — tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker), — ljekarnik (Drogist), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljeno je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — maser (Masseur), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i tečaja osposobljavanja, te jednogodišnje obuke koja završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;</p> <ul style="list-style-type: none"> — odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in), — odgajatelj (Erzieher), <p>koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući petogodišnje stručno osposobljavanje u strukovnoj školi, koje završava ispitom;</p> <p>u Slovačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učitel' v tanečnom odbore na 			
--	--	--	--

základných umeleckých školách),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije;

—odgajatelj u ustanovama za posebno osposobljavanje i u ustanovama za socijalni rad (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija.

2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva programe obrazovanja i tečajeve osposobljavanja za vještine koje nisu pokriveno glavom III. poglavljem II. ove Direktive.

Osposobljavanje za sljedeće:

u Danskoj:

— optičar (optometrist),

ovo osposobljavanje traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnje strukovno osposobljavanje koje je podijeljeno na dvije i pol godine teoretskog osposobljavanja u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktičnog osposobljavanja na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

— ortopedski tehničar (ortopædimekaniker),

ovo osposobljavanje traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na šestomjesečnu teoretsku obuku u ustanovi za strukovno osposobljavanje i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava

priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

— ortopedski postolar (ortopædiskomager),

ovo osposobljavanje traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na dvije godine teoretske obuke u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

u Njemačkoj:

- optičar (Augenoptiker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher);

u Luksemburgu:

- optičar (opticien),
- zubotehničar (mécanicien dentaire),
- izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste),
- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

ovi programi osposobljavanja traju ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, samostalno ili kao zaposlena osoba s primjerenom razinom odgovornosti;

u Austriji:

- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger),
- optičar (Optiker),
- ortopedski postolar (Orthopädienschuhmacher),
- ortopedski tehničar (Orthopädietechniker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- vrtlar (Gärtner),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja profesije, osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

osposobljavanje za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva:

- majstor za poljoprivredu (Meister in der Landwirtschaft),
- majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft),
- majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau),
- majstor za vrtlarstvo (Meister im Feldgemüsebau),
- majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung),
- majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft),
- majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft),
- majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft),
- majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft),
- majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft),
- majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft),
- majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft),
- majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft),
- majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na poslu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom za određenu profesiju i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

u Poljskoj:

—učitelj za praktično strukovno osposobljavanje (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu),

koje obuhvaća obrazovanje u trajanju od:

i. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja ili istovjetnog srednjeg obrazovanja iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u profesiji koju će ta osoba poučavati; ili

ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja, te diploma poslijesrednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili

iii. osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine osnovnog srednjeg strukovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određenu profesiju, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u trajanju od najmanje 150 sati;

u Slovačkoj:

— majstor za strukovno osposobljavanje (majster odbornej výchovy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine strukovnog obrazovanja (završeno srednje strukovno obrazovanje i/ili naukovanje u odgovarajućem (sličnom)

programu strukovnog osposobljavanja ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine u području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili do 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore strukovnog osposobljavanja na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.

3. Pomorstvo

(a) Pomorski transport

Osposobljavanje za sljedeće:

u Češkoj Republici:

- pomoćnik palube (palubní asistent),
- časnik navigacijske straže (námořní poručík),
- prvi časnik palube (první palubní důstojník),
- kapetan (kapitán),
- pomoćnik u strojnici (strojní asistent),
- časnik odgovoran za rad strojnice (strojní důstojník),
- drugi časnik strojnice (druhý strojní důstojník),
- prvi časnik strojnice (první strojní důstojník),
- elektrotehničar (elektrotechnik),
- glavni časnik-elektrotehničar (elektrodůstojník);

u Danskoj:

- kapetan broda (skibsfører),
- prvi časnik (overstyrmand),
- časnik palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand),

- časnik palube (vagthavende styrmand),
- upravitelj stroja (maskinchef),
- prvi časnik stroja (l. maskinmester),
- prvi časnik stroja/časnik na dužnosti (l. maskinmester/vagthavende maskinmester);

u Njemačkoj:

- kapetan, veliki brod obalne plovdivbe (Kapitän AM),
- kapetan, brod obalne plovdivbe (Kapitän AK),
- časnik palube, veliki brod obalne plovdivbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW),
- časnik palube, brod obalne plovdivbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW),
- glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen),
- brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMA -Leiter von Maschinenanlagen),
- brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW),
- brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časnik (Schiffsmaschinist CMAW - Technischer Alleinoffizier);

u Italiji:

- časnik palube (ufficiale di coperta),
- časnik stroja (ufficiale di macchina);

u Latviji:

- brodski elektroinženjer (kuģu elektromehānikis),
- operator rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists);

u Nizozemskoj:

- prvi časnik (brod obalne plovdivbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)),
- strojar obalne plovdivbe (s diplomom) (diploma motordrijver),
- VTS-časnik (VTS-functionaris);

koje obuhvaća osposobljavanje:

—u Češkoj Republici:

i.za pomoćnika palube (palubní asistent),

1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;
- 2.(a)pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da oba ova programa osposobljavanja završavaju ispitom „maturitní zkouška”, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili
(b)odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpornoj razini broda, te završen odobreni program osposobljavanja koji zadovoljava standard stručnosti određen u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Češke Republike);

ii.za časnika navigacijske straže (námořní poručík),

- 1.odobrena praksa na moru u svojstvu pomoćnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali prema odobrenom obrazovnom programu, od čega najmanje šest mjeseci u funkciji koja čini dio navigacijske straže;
- 2.ispravno popunjen i potvrđen Dnevnik osposobljavanja na brodu za kadete palube;

iii.za prvog časnika palube (první palubní důstojník),

svjedodžba o osposobljenosti za časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene prakse na moru u toj funkciji;

iv.za kapetana (kapitán),

=potvrda o službi u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona,

=svjedodžba o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;

v.za pomoćnika u strojnici (strojní asistent),

1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;

2.pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci;

vi.za časnika upravitelja stroja (strojní důstojník),

odobrena praksa na moru u funkciji pomoćnika u strojnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;

vii.za drugog časnika stroja (druhý strojní důstojník),

odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;

viii.za prvog časnika stroja (první strojní důstojník),

odgovarajuću potvrdu za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u tom svojstvu;

ix.za elektrotehničara (elektrotechnik),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;

2.pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na

<p>području elektrotehnike; x.za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodüstožnik),</p> <p>1.pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom „maturitni zkouška” ili državnim ispitom; 2.priznata praksa na moru u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu; —u Danskoj, devet godina osnovne škole nakon koje slijedi program osnovnog osposobljavanja i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:</p> <p>i.jednogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za časnika palube; ii.trogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za ostale. —u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnje osnovno strukovno osposobljavanje i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine specijaliziranog strukovnog osposobljavanja, koje se prema potrebi nadopunjava dvogodišnjim radnim iskustvom na navigaciji; —u Latviji:</p> <p>i.za brodskog elektroinženjera (kugu elektromehanikis),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu brodskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa snagom generatora većom od 750 kW. Stručno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;</p> <p>ii.za operatora rashladnog postrojenja (kuğa saldēšanas iekārtu mašīnists),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina; 2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet</p>			
---	--	--	--

<p>godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog obrazovanja. Osim toga, potreban je pomorski staž od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inženjera za rashladno postrojenje. Strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom koji je odobrilo Ministarstva prometa;</p> <p>—u Italiji, osposobljavanje traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručnog osposobljavanja koje završava ispitom, a prema potrebi se nadopunjava pripravničkim stažem.</p> <p>—u Nizozemskoj:</p> <p>i.prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program osposobljavanja u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u ustanovi za strukovno osposobljavanje nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva;</p> <p>ii.za VTS časnike (VTS-functionaris) osposobljavanje traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog strukovnog obrazovanja (HBO) ili srednjeg strukovnog obrazovanja (MBO), nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi osposobljavanja, od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,</p> <p>što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže pomoraca iz 1978.).</p> <p>(b) Morski ribolov</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Njemačkoj:</p> <p>— kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei),</p> <p>— kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei),</p> <p>—časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),</p>			
--	--	--	--

—časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);

u Nizozemskoj:

- prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V),
- strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart),
- prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart),
- prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI),

koje obuhvaća sljedeće osposobljavanje:

- u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovnog strukovnog osposobljavanja i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnje ili dvogodišnje strukovno osposobljavanje, prema potrebi nadopunjeno dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji,
- u Nizozemskoj, osposobljavanje traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na osposobljavanje u specijaliziranoj strukovnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci,

koje se priznaje u okviru Torremolinoške konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz 1977.).

4. Tehnički sektor

Osposobljavanje za sljedeće:

U Češkoj Republici:

- ovlašteni tehničar, ovlašteni građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel),

koje obuhvaća strukovno osposobljavanje u trajanju od najmanje devet godina, a sastoji se od četverogodišnjeg srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška” (srednja tehnička škola), te petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);

<p>— vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo),</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koja završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega se polaže državni ispit o pogonskoj sili vozila;</p> <p>— tehničar za održavanje tračnica (drážní revizní technik),</p> <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj strojarskoj ili elektroničkoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 24 godine i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj prometnoj ili strojarskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <p>—državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 21 godinu i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega slijedi najmanje dvije godine stručnog iskustva; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana i mora završiti posebno osposobljavanje za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;</p> <p>— mehaničar za kontrolu emisija automobila (mechanik měření emisí),</p> <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg</p>			
---	--	--	--

strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška“; nadalje, podnositelj za ovu profesiju mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te posebnu osposobljenost za „mehaničara za kontrolu emisija automobila“ u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;

— voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine strukovnog obrazovanja, koje završava ispitom „maturitní zkouška“ i pregledom na temelju kojeg se izdaje svjedodžba o sposobnosti. Nakon ovog strukovnog obrazovanja slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;

—restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, ako uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina osposobljavanja u sličnom programu, i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim ispitom „maturitní zkouška“, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim naučničkim ispitom;

—restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirkama muzeja i galerija te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja koji završava ispitom „maturitní zkouška“;

— upravitelj otpadom (odpadový hospodář),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od

najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;

— tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”,

nakon čega slijedi:

dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;

tečaj praktičnog i teoretskog osposobljavanja u trajanju od 100 sati nakon kojeg slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;

šestomjesečno ili duže radno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;

tečaj teoretskog i praktičnog osposobljavanja u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;

u Italiji:

— građevinski geometar (geometra),

— mjernik zemlje (perito agrario),

koje obuhvaća srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine strukovnog osposobljavanja koje završava tehničkim maturitnim ispitom, a nadopunjuje se sljedećim:

i.za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u

<p>strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;</p> <p>ii. za mjernike zemlje, dvogodišnjom praksom,</p> <p>nakon čega slijedi državni ispit;</p> <p>u Latviji:</p> <p>—pomoćnik strojovođe u željezničkom sektoru (vilces līdzekla vadītāja (mašīnista) palīgs),</p> <p>osoba koja je navršila najmanje 18 godina i završila obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine strukovnog obrazovanja; strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom kod poslodavca; potvrdu o stručnosti izdaje nadležno tijelo na pet godina;</p> <p>u Nizozemskoj:</p> <p>— sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder),</p> <p>— izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus),</p> <p>obuhvaća sljedeće programe obrazovanja i strukovnog osposobljavanja:</p> <p>i.za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, a sastoji se od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničkog osposobljavanja koje završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjim teoretskim i praktičnim strukovnim osposobljavanjem;</p> <p>ii.za izrađivača zubnih proteza (tandprotheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine strukovnog osposobljavanja koje uključuje teoretsku i praktičnu obuku za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjim izvanrednim osposobljavanjem za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;</p> <p>u Austriji:</p>			
---	--	--	--

- šumar (Förster),
- tehničko savjetovanje (Technisches Büro),
- iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),
- posrednik pri zapošljavanju (Arbeitsvermittlung),
- savjetnik za investicije (Vermögensberater),
- privatni istražitelj (Berufsdetektiv),
- zaštitar (Bewachungsgewerbe),
- posrednik za nekretnine (Immobilienmakler),
- upravitelj nekretninama (Immobilienverwalter),
- organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer),
- ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnoškolskog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, koje završava tehničkim ili trgovačkim maturalnim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine obrazovanja na radnom mjestu sa završnim stručnim ispitom;

- savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnje osposobljavanje u strukturiranom programu osposobljavanja, koji se dijeli na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i osposobljavanje, sa završnim ispitom;

- majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister),
- majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina strukovnog osposobljavanja podijeljenog na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo obavljanja profesije i podučavanja naučnika, ako se to osposobljavanje odnosi na pravo izrade nacrtu zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);

- komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji);
- samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhänderberufe iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva);

u Poljskoj:

- dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

- dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

- dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća:

i. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži; ili

ii. osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpunog osposobljavanja, uključujući osnovno i specijalističko osposobljavanje, s ispitom nakon svakog stupnja.

Trajanje u satima i opći opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovitog osposobljavanja za dijagnostičara određeni su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenoga 2002. o detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);

— otpremnik vlakova (dyžurny ruchu),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana, nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.

5. Programi osposobljavanja u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne strukovne kvalifikacije ili Škotske strukovne kvalifikacije

Osposobljavanje za sljedeće:

- ovlaštene veterinarske bolničarke („listed veterinary nurse“),
- rudarski inženjer elektrotehnike („mine electrical engineer“),
- rudarski inženjer strojarstva („mine mechanical engineer“),
- zubni terapeut („dental therapist“),
- zubni higijeničar („dental hygienist“),
- optičar („dispensing optician“),
- rudarski zastupnik („mine deputy“),
- stečajni upravitelj („insolvency practitioner“),
- licencirani bilježnik („licensed conveyancer“),
- prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („first mate —

<p>freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („second mate — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („third mate — freight/passenger ships unrestricted”),</p> <p>—časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”),</p> <p>—časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovačko područje („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”),</p> <p>—ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom („certified technically competent person in waste management”),</p> <p>na temelju koje se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi određeni su kako slijedi:</p> <p>—3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu ili vođenje drugih.</p> <p>—4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.</p> <hr/> <p>(1) Od 1. lipnja 1994. profesionalni naziv „Krankengymnast(in)” promijenjen je u „Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe koje obavljaju ovu profesiju i koje su dobile diplomu prije tog datuma mogu, ako žele, i dalje koristiti raniji naziv „Krankengymnasti(in)”.</p>			
--	--	--	--

PRILOG III.

Popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.

U Ujedinjenoj Kraljevini:

Regulirani programi na temelju kojih se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.

Ti stupnjevi su određeni kao što slijedi:

- 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih.
- 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.

U Njemačkoj:

Sljedeći regulirani programi:

- Regulirani tečajevi koji pripremaju za obavljanje profesije tehničkog/e pomoćnika/ce (technische(r) Assistent(in)), trgovačkog/e pomoćnika/ce (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnih profesija (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, za koje se zahtijeva uspješno završeno srednje obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoji se od:

i. najmanje trogodišnjeg (1) strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i prema potrebi se nadopunjava dvogodišnjim strukovnim osposobljavanjem koje također završava ispitom; ili

ii.najmanje dvoipolgodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koje završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili

iii.najmanje dvogodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.

—Regulirani tečajevi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, pri čemu je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili istovjetno obrazovanje i osposobljavanje (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u trajanju od najmanje tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine ili izvanredno obrazovanje i osposobljavanje u jednakom trajanju.

—Regulirani tečajevi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i strukovnog osposobljavanja koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit kao dio obuke na poslu čija priprema uključuje tečaj osposobljavanja koji se, ili odvija istodobno s radnim iskustvom (najmanje 1 000 sati), ili se pohađa redovito (najmanje jednu godinu).

Njemačke vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Nizozemskoj:

—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine općeg srednjeg obrazovanja („MAVO”) ili pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na višoj školi za srednje strukovno

osposobljavanje (MBO) sa završnim ispitom.

—Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine najmanje pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, te koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na višoj školi i praktičnog osposobljavanja u centru za praktično osposobljavanje ili poduzeću sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom na srednjem ili visokom stupnju.

Nizozemske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Austriji:

—Programi na višim strukovnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i visokim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina strukovnog osposobljavanja koje završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

—Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama (Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakoni i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi najmanje trogodišnje strukovno osposobljavanje u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnje osposobljavanje na poslu paralelno sa školovanjem u strukovnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg tečaja osposobljavanja u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskom razredu (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili

<p>građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi tečajevima osposobljavanja u ovim ustanovama ili se odvija usporedno s izvanrednim tečajevima (najmanje 960 sati).</p> <p>Austrijske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.</p> <hr/> <p>(1) Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet („Abitur”), odnosno trinaest godina prethodnog obrazovanja i osposobljavanja, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), odnosno 12 godina obrazovanja i osposobljavanja.</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.</p> <p>Popis I.</p> <p>Glavne skupine uključene u Direktivu 64/427/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 69/77/EEZ te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ</p> <p>1. Direktiva 64/427/EEZ</p> <p>Glavna skupina 23 Proizvodnja tekstila 232 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu 233 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk 234 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu 235 Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju</p>			

	236Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna itd.), užad			
	237Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda			
	238Oplemenjivanje tekstila			
	239Druga tekstilna industrija			
Glavna skupina	24 Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine			
	241Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva)			
	242Ručna proizvodnja ili popravak obuće			
	243Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krzna)			
	244Proizvodnja madraca i posteljine			
	245Industrija kože i krzna			
Glavna skupina	25 Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja			
	251Piljenje i industrijska priprema drva			
	252Proizvodnja drvenih poluproizvoda			
	253Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove			
	254Proizvodnja drvenih kontejnera			
	255Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja)			
Glavna skupina	26 260 Proizvodnja drvenog namještaja			
Glavna skupina	27 Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda			
	271Proizvodnja pulpe, papira i kartona			
	272Obrada papira i kartona te proizvodnja artikala od pulpe			
Glavna skupina	28 280 Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije			
Glavna skupina	29 Kožna industrija			
	291Pogoni za štavljenje i obradu kože			
	292Proizvodnja kožnih proizvoda			
Prijašnja glavna skupina	30 Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba			
	301Obrada gume i azbesta			
	302Obrada plastičnih materijala			
	303Proizvodnja umjetnih vlakana			
Prijašnja glavna skupina	31 Kemijska industrija			
	311Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada			

skupina	312Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla iz skupine ISIC 312)			
	313Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]			
Glavna skupina	32 320 Naftna industrija			
Glavna skupina	33 Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda			
	331Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda			
	332Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda			
	333Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode			
	334Proizvodnja cementa, vapna i žbuke			
	335Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke			
	339Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda			
Glavna skupina	34 Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala			
	341Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane)			
	324Proizvodnja čeličnih cijevi			
	343Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje			
	344Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala			
	345Ljevaonice obojenih i neobojenih metala			
Glavna skupina	35 Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme)			
	351Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje			
	352Sekundarna transformacija i površinska obrada			
	353Metalne konstrukcije			
	354Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda			
	355Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme)			
	359Pomoćne aktivnosti strojarstva			
Glavna skupina	36 Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva			
	361Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora			

	362Proizvodnja uredskih strojeva		
	363Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate		
	364Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivaćih strojeva		
	365Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića te za kemijsku industriju i druge srodne industrije		
	366Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem		
	367Proizvodnja transmisijske opreme		
	368Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe		
	369Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme		
Glavna skupina	37 Elektrotehnika		
	371Proizvodnja električnih žica i kablova		
	372Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom		
	373Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu		
	374Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerenje i elektromedicinske opreme		
	375Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme		
	376Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu		
	377Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu		
	378Proizvodnja baterija i akumulatora		
	379Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme		
Prijašnja glavna skupina	38 Proizvodnja opreme za transport		
	383Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova		
	384Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala		
	385Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova		
	389Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje		
Glavna skupina	39 Razne proizvodne industrije		
	391Proizvodnja preciznih instrumenata te mjernih i kontrolnih instrumenata		
	392Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme te		

	<p>ortopedskih pomagala (osim ortopedske obuće)</p> <p>393Proizvodnja fotografske i optičke opreme</p> <p>394Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova</p> <p>395Proizvodnja dragulja i plemenitih metala</p> <p>396Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata</p> <p>397Proizvodnja igara, igračaka, sportske i atletičarske opreme</p> <p>399Druge proizvodne industrije</p>		
Glavna skupina	<p>40 Građevina</p> <p>400Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje</p> <p>401Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih)</p> <p>402Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga itd.</p> <p>403Montaža</p> <p>404Dekoriranje i završni radovi</p>		
2. Direktiva 68/366/EEZ			
Glavna skupina	<p>20A 200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja</p> <p>20B Prehrambena industrija (osim industrije pića)</p> <p>201 Klaonice, priprema i konzerviranje mesa</p> <p>202 Industrija mlijeka i mliječnih proizvoda</p> <p>203 Konzerviranje voća i povrća</p> <p>204 Konzerviranje ribe i drugih plodova mora</p> <p>205 Proizvodnja mlinarskih proizvoda</p> <p>206 Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac</p> <p>207 Industrija šećera</p> <p>208 Proizvodnja kakaa, čokolade i slatkiša</p> <p>209 Proizvodnja različitih prehrambenih proizvoda</p>		
Glavna skupina	<p>21 Industrija pića</p> <p>211 Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića</p> <p>212 Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada</p> <p>213 Varenje piva i proizvodnja slada</p> <p>214 Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode</p> <p>prije Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i</p> <p>30 sintetičnih vlakana te proizvoda od škroba</p>		

304 Proizvodnja proizvoda od škroba

3. Direktiva 82/489/EEZ

prije 855 Frizerski saloni (isključujući usluge pedikure i strukovne škole za kozmetičare)

Lista II.

Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 75/368/EEZ (djelatnosti iz članka 5. stavka 1.)

prije Ribolov

04 043 Ribolov na kopnenim vodama

prije Proizvodnja transportne opreme

38 381 Izgradnja i popravak brodova

382 Proizvodnja željezničke opreme

386 Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)

prije Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s

71 transportom a spadaju u sljedeće skupine:

prije Usluga spavaćih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog

711 parka u hangarima; čišćenje vagona

prije Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički

712 promet

prije Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa

713 (kao što su automobili, autobusi, taksiji)

prije Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste,

714 tuneli i naplatne postaje, skladišta robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)

Prije Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i

716 održavanje vodenih putova, luka i drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u lukama, postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti kao što su spašavanje brodova, tegljenje i rad spremišta za čamce)

<p>73 Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije Prije Osobne usluge</p> <p>85 854 Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje prije Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih 856 fotografa prije Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i 859 čišćenje zgrada ili boravišnih prostora)</p> <p>2. Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se djelatnost smatra industrijskom ili maloobrtničkom)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a)kupovina i prodaja robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), —na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama; <p>(b)djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>3. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> —organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izleti itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a)), —posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti: <ul style="list-style-type: none"> (aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja; (bb)izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja; 			
---	--	--	--

- (cc)organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola);
- (dd)obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka;
- (ee)koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja i drugih završnih radnji;
- (ff)organiziranjem vozarine i prijevoznika te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju:
- procjena transportnih troškova i provjera detaljnih obračuna,
 - poduzimanje određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za račun broдача ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potrepština itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (d)).

Popis III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 64/222/EEZ

- 1.Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, osim veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci te ugljena (prijasnja skupina 611).
- 2.Profesionalne djelatnosti posrednika, kojeg je jedna ili više osoba ovlastila i uputila da u njihovo ime i za njihov račun pregovara ili sklapa trgovačke poslove.
- 3.Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema takvih trajnih uputa, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove trgovačke poslove ili pomaže pri njihovom izvođenju.
- 4.Profesionalne djelatnosti posrednika koji samostalno sklapa trgovačke poslove za druge.
- 5.Profesionalne djelatnosti posrednika koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.

6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
7. Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2. Direktiva 68/364/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

- 012 Davanje poljoprivrednih strojeva u najam
640 Nekretnine, davanje imanja u najam
713 Davanje automobila, kočija i konja u najam
718 Davanje željezničkih vagona i kola u najam
839 Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima
841 Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam
842 Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam
843 Iznajmljivanje čamaca, bicikala i automata za igre ili igre na sreću
853 Iznajmljivanje opremljenih soba
854 Iznajmljivanje oprane posteljine
859 Iznajmljivanje odjeće

3. Direktiva 68/368/EEZ

Prijašnja ISIC glavna skupina 85

1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852).
2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).

4. Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)

prije Banke i druge financijske ustanove
62 prije Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje
620

<p>prije Prijevoz</p> <p>71 prije Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz motornim vozilima 713</p> <p>prije Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih 719 proizvoda</p> <p>prije Javne usluge</p> <p>82 827 Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi</p> <p>prije Rekreativne usluge</p> <p>84 843 Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane:</p> <ul style="list-style-type: none"> —Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja itd.) osim aktivnosti sportskih instruktora —Igre (konjušnice trkaćih konja, površine za igre, utrke itd.) —Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta) <p>prije Osobne usluge</p> <p>85 prije Usluge za kućanstvo 851</p> <p>prije Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i 855 stručne škole za osposobljavanje kozmetičara i frizera</p> <p>prije Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i 859 paramedicinskih masera i gorskih vodiča, podijeljene u sljedeće skupine:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Dezinfekcija i kontrola nametnika — Iznajmljivanje odjeće i skladištenje — Ženidbene agencije i slične usluge — Astrologija, proricanje sudbine i slično — Sanitarne usluge i srodne djelatnosti — Pogrebne usluge i održavanje groblja — Putni pratitelji i turistički vodiči-prevoditelji <p>5. Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p>			
--	--	--	--

(a)kupovina i prodaja robe:

- kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612),
- na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne standove, i na otvorenim tržnicama.;

(b)djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.

6. Direktiva 70/523/EEZ

Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijašnja skupina 6112 nomenklature ISIC).

7. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b), točki (C) i točki (D)).

Ove djelatnosti uključuju posebno:

- davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba,
- obavljanje posredništva u prodaji, kupnji ili iznajmljivanju brodova,
- organiziranje, pregovaranje i sklapanje ugovora za prijevoz emigranata,
- primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, skladištima namještaja, hladnjačama, silosima itd.,
- pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta,
- osiguravanje tora, hrane za životinje i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na tržište ili s njega,
- provođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila,
- mjerenje, vaganje i kalibriranje roba.

PRILOG V.

Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja

V.1. DOKTOR MEDICINE

5.1.1. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenosti

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz referencu o kvalifikacijama	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap	—Referencu o kvalifikacijama	20. prosinca 1976.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	—Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for bestået	Medicinsk	—Autorisation som	20.

	lægevidenskabel universitetsfakultet ig Embedseksamen	læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og —Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	prosine a 1976.		
Deutschland	—Zeugnis über die Ärztliche Prüfung —Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	20. prosine a 1976.		
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.		

Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	—Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου		1. siječnja 1981.		
		—Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστη- μίου				
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinc a 1976.		
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinc a 1976.		
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinc a 1976.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.		
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo	1. svibnja 2004.		

	suteiktą gydytojo kvalifikaciją		profesinę kvalifikaciją			
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinc a 1976.		
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. svibnja 2004.		
Malta	Lawrja ta' tal-Medi- cina u 1-Kirurgija	Tabib Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.		
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinc a 1976.		
Österreich	1.Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2.Diplom über . die spezifische Ausbildung	1.Medizinische Fakultät einer Universität		1. siječnja 1994.		

	zum Arzt für Allgemeinmed izin bzw. Facharztdiplo m					
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1.Akademia Medyczna 2.Uniwersytet Medyczny 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. svibnja 2004.		
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. siječnja 1986.		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktor ica medicine”	Univerza		1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Lääketieteen liseniaatin tutkinto/Medicin	—Helsingin yliopisto/Helsin gfors universitet	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Exam	1. siječnja 1994.		

	e licentiatexamen	—Kuopion yliopisto —Oulun yliopisto —Tampereen yliopisto —Turun yliopisto	enbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården			
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinc a 1976.		
5.1.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentn i datum			
België/Belgique/Belgie n	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministr de de la Santé publique	20. prosinc 1976.			
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinc 1976.			
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinc 1976.			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus erialal	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. siječnja 1981.			
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación	1. siječnja			

France	1.Certificat d'études spéciales de médecine 2.Attestation de médecin spécialiste qualifié 3.Certificat d'études spéciales de médecine 4.Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	y Cultura 1. Universités 2.Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1986. 20. prosinca 1976.		
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.		
Italia	Diploma di medico specialista	Universita	20. prosinca 1976.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.		
Latvija	„Sertifikats”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Arstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.		
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi,	1. svibnja		

		Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004.		
Malta	Certifikat ta' Specjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.		
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	—Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst —Sociaal- Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinca 1976.		
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.		
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.		
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.		
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Erikoislääkäriin	1. Helsingin	1. siječnja		

	tutkinto/Specialläkarexamen	Yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994.			
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinca 1976.			
5.1.3. Nazivi tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini						
Država	Anesteziologija	Opća kirurgija				
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina				
	Naziv	Naziv				
België/Belgique/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde				
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie				
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme				
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie				
Eesti	Anesthesiologia	Üldkirurgia				
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική				
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo				
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale				
Ireland	Anaesthesia	General surgery				
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale				

Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική		
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija		
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija		
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale		
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet		
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali		
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde		
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie		
Polska	Anestezjologia i intensywne terapia	Chirurgia ogólna		
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral		
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija		
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicina	Chirurgia		
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehoahoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi		
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi		
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery		
Država	Neurokirurgija	Porodništvo i ginekologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde		
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví		
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp		
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe		

Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia			
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία			
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología			
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia			
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία			
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdniecība			
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija			
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique			
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat			
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija			
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie			
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe			
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia			
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia			
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo			
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo			
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar			
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi			
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology			
Država	Opća (interna) medicina	Oftalmologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie			
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie			
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller fjensygdomme			

Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde		
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia		
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία		
España	Medicina interna	Oftalmología		
France	Médecine interne	Ophtalmologie		
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery		
Italia	Medicina interna	Oftalmologia		
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία		
Latvija	Internā medicīna	Oftalmologija		
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija		
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie		
Magyarország	Belgyógyászat	Szemésze		
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija		
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde		
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie		
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka		
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia		
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija		
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia		
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar		
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)		
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology		
Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Oto-rhino- laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric		
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství		
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller hals- næse-halssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn		
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin		

Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria			
Ελλάς	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas			
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics			
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria			
Κύπρος	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική			
Latvija	Otolaringologija	Pediatrija			
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos			
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie			
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat			
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija			
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde			
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde			
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria			
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria			
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija			
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria			
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdoma r			
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin			
United Kingdom Država	Otolaryngology Pulmologija	Paediatrics Urologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie			

Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie		
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme		
Deutschland	Pneumologie	Urologie		
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia		
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία		
España	Neumología	Urología		
France	Pneumologie	Urologie		
Ireland	Respiratory medicine	Urology		
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia		
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία		
Latvija	Ftiziopneimonoģija	Uroģija		
Lietuva	Pulmonologija	Urologija		
Luxembourg	Pneumologie	Urologie		
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia		
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija		
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie		
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie		
Polska	Choroby płuc	Urologia		
Portugal	Pneumologia	Urologia		
Slovenija	Pnevmologija	Urologija		
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia		
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi		
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi		
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology		
Država	Ortopedija	Patološka anatomija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische	Anatomie pathologique/Pathologische		

Česká republika	heelkunde	anatomie		
Danmark	Ortopedie Ortopédisk kirurgi	Patologická anatomie Patologisk anatomi eller vévs- og celleundersøgelser		
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie		
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia		
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική		
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica		
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques		
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology		
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica		
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία		
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija		
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija		
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique		
Magyarország	Ortopédia	Patológia		
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija		
Nederland	Orthopedie	Pathologie		
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie		
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia		
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica		
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija		
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia		
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi		

Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi			
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology			
Država	Neurologija	Psihijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie			
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie			
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri			
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie			
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria			
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
España	Neurología	Psiquiatría			
France	Neurologie	Psychiatrie			
Ireland	Neurology	Psychiatry			
Italia	Neurologia	Psichiatria			
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική			
Latvija	Neirolóģija	Psihiatrija			
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija			
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie			
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria			
Malta	Newrologija	Psikjatrija			
Nederland	Neurologie	Psychiatrie			
Österreich	Neurologie	Psychiatrie			
Polska	Neurologia	Psychiatria			
Portugal	Neurologia	Psiquiatría			
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija			
Slovensko	Neurológia	Psychiatria			

Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri			
Sverige	Neurologi	Psykiatri			
United Kingdom	Neurology	General psychiatry			
Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
Belgique/België/Belgie	Radiodiagnostic/Röntgendiagnos	Radiothérapie-			
n	e	oncologie/Radiotherapie-			
		oncologie			
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie			
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi			
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie			
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia			
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία			
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica			
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique			
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology			
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia			
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία			
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija			
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija			
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie			
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia			
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija			
Nederland	Radiologie	Radiotherapie			
Österreich	Medizinische Radiologie-	Strahlentherapie –			
	Diagnostik	Radioonkologie			
Polska	Radiologia i diagnostyka	Radioterapia onkologiczna			

Portugal	obrazowa Radiodiagnóstico	Radioterapia		
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija		
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia		
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar		
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)		
United Kingdom Država	Clinical radiology Plastična kirurgija	Clinical oncology Klinička biologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie		
Česká republika	Plastická chirurgie			
Danmark	Plastikkirurgi			
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie			
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin		
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος		
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos		
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale		
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery			
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica		
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική			
Latvija	Plastiska kirurgija			
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija	Laboratorine medicina		

Luxembourg Magyarország	Chirurgie plastique Plasztikai (égési) sebészet	Biologie clinique Orvosi laboratóriumi diagnosztika			
Malta Nederland Österreich	Kirurgija Plastika Plastische Chirurgie Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie Diagnostyka laboratoryjna Patologia clínica			
Polska	Chirurgia plastyczna				
Portugal Slovenija	Cirurgia plástica e reconstitutiva Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija				
Slovensko Suomi/Finland Sverige United Kingdom Država	Plastická chirurgia Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi Plastikkirurgi Plastic surgery Mikrobiologija-bakteriologija	Laboratórna medicína Biokemija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien Česká republika Danmark Deutschland	Lékařská mikrobiologie Klinisk mikrobiologi Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Klinická biochemie Klinisk biokemi Laboratoriumsmedizin			
Eesti Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία				
España France Ireland Italia Κύπρος	Microbiología y parasitología Microbiology Microbiologia e virologia Μικροβιολογία	Bioquímica clínica Chemical pathology Biochimica clinica			

Latvija	Mikrobiologija			
Lietuva				
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique		
Magyarország	Orvosi mikrobiológia			
Malta	Mikrobijologija	Patologija Kimika		
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie		
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik		
Polska	Mikrobiologia lekarska			
Portugal				
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija		
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia		
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi		
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi		
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology		
Država	Imunologija	Torakalna kirurgija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv		
België/Belgique/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)		
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie		
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme		
Deutschland		Thoraxchirurgie		
Eesti		Torakaalkirurgia		
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος		
España	Immunología	Cirugía torácica		
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire		

Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery			
Italia		- Chirurgia toracica; Cardiochirurgia			
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος			
Latvija	Imunologija	Torakālā ķirurgija			
Lietuva		Krutines chirurgija			
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique			
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet			
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika			
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie			
Österreich	Immunologie				
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej			
Portugal		Cirurgia cardiotorácica			
Slovenija		Torakalna kirurgija			
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia			
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt-och thoraxkirurgi			
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi			
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery			
Datumi stavljanja izvan Država	snage u smislu članka 27. stavka 3.: Pedijatrijska kirurgija	Vaskularna kirurgija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv			
België/Belgique/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (2)			
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie			
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme			
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie			

Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia		
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική		
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular		
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire		
Ireland	Paediatric surgery			
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare		
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων		
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu ķirurgija		
Lietuva	Vaiku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija		
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire		
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet		
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari		
Nederland				
Österreich	Kinderchirurgie			
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyńniowa		
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular		
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija		
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia		
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi		
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi			
United Kingdom	Paediatric surgery			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Kardiologija	Gastroenterologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-entérologie		
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie		
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme		
Deutschland	Innere Medizin und	Innere Medizin und Schwerpunkt		

	Schwerpunkt	Gastroenterologie		
	Kardiologie			
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia		
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία		
España	Cardiología	Aparato digestivo		
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie		
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology		
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia		
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία		
Latvija	Kardioloģija	Gastroenterologija		
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija		
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie		
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia		
Malta	Kardjologija	Gastroenterologija		
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten		
Österreich				
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia		
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia		
Slovenija		Gastroenterologija		
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia		
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi		
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi		
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology		
Država	Reumatologija	Opća hematologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Rhumathologie/reumatologie			
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství		

Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie			
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia			
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία			
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia			
France	Rhumatologie				
Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)			
Italia	Reumatologia	Ematologia			
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία			
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija			
Lietuva	Reumatologija	Hematologija			
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie			
Magyarország	Reumatológia	Haematológia			
Malta	Rewmatologija	Ematologija			
Nederland	Reumatologie				
Österreich					
Polska	Reumatologia	Hematologia			
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia			
Slovenija					
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia			
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi			
Sverige	Reumatologi	Hematologi			
United Kingdom	Rheumatology	Haematology			
Država	Endokrinologija	Fizioterapija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			

België/Belgique/Belgien	Naziv	Naziv			
Česká republika	Endokrinologie	Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie Rehabilitační a fyzikální medicína			
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme				
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin			
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria			
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación			
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus				
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione			
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση			
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija			
Lietuva	Endokrinologija	Fizikālā medicīna Fizinė medicina ir reabilitacija			
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles			
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia			
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete				
Nederland		Revalidatiegeneeskunde			

Österreich		Physikalische Medizin			
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna			
Portugal	Endocrinologia	— Fisiatria — Medicina física e de reabilitação			
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina			
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia			
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatría/Fysiatrí			
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin			
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus				
Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neuropsychiatrie (3)	Dermato-vénérologie/Dermatovenerologie			
Česká republika		Dermatovenerologie			
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme			
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Eesti		Dermatoveneroloogia			
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología			
France	Neuropsychiatrie (4)	Dermatologie et vénéréologie			
Ireland					
Italia	Neuropsichiatria (5)	Dermatologia e venerologia			
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία			

Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija			
Lietuva		Dermatovenerologija			
Luxembourg	Neuropsychiatrie (6)	Dermato-vénérologie			
Magyarország		Bőrgyógyászat			
Malta		Dermato-venerejologija			
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (7)	Dermatologie en venerologie			
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten			
Polska		Dermatologia i wenerologia			
Portugal		Dermatovenereologia			
Slovenija		Dermatovenerologija			
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia			
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi			
Sverige		Hud- och könssjukdomar			
United Kingdom					
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Radiologija	Dječja psihijatrija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Psychiatrie infanto- juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie			
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie			
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri			
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie			
Eesti					
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική			
España	Electrorradiología				
France	Electro-radiologie (8)	Pédo-psychiatrie			

Ireland	Radiology <u>(9)</u>	Child and adolescent psychiatry			
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile			
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική			
Latvija		Bērnu psihiatrija			
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihiatrija			
Luxembourg	Électroradiologie <u>(10)</u>	Psychiatrie infantile			
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria			
Malta					
Nederland	Radiologie <u>(11)</u>				
Österreich	Radiologie				
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży			
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria			
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija			
Slovensko		Detská psychiatria			
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri			
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri			
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Gerijatrija	Nefrologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Geriatric	Nefrologie			
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme			
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie			
Eesti		Nefroloogia			
Ελλάς		Νεφρολογία			
España	Geriatría	Nefrología			
France		Néphrologie			
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology			

Italia	Geriatrics	Nefrologia		
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία		
Latvija		Nefrologija		
Lietuva	Geriatrics	Nefrologija		
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie		
Magyarország	Geriatrics	Nefrológia		
Malta	Ġerjatrija	Nefrologija		
Nederland	Klinische geriatrie			
Österreich				
Polska	Geriatrics	Nefrologia		
Portugal		Nefrologia		
Slovenija		Nefrologija		
Slovensko	Geriatrics	Nefrológia		
Suomi/Finland	Geriatrics/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi		
Sverige	Geriatrics	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)		
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine		
Država	Zarazne bolesti	Medicina u zajednici		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgie				
n				
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie		
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin		
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen		
Eesti	Infektsioonhaigused			
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική		
España		Medicina preventiva y salud pública		
France		Santé publique et médecine sociale		

Ireland	Infectious diseases	Public health medicine			
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva			
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομολογία/Κοινωνική Ιατρική			
Latvija	Infektologija				
Lietuva	Infektologija				
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique			
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan			
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika			
Nederland		Maatschappij en gezondheid			
Österreich		Sozialmedizin			
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia			
Portugal	Infeciologia	Saúde pública			
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje			
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo			
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdom	Terveystiete/Hälsövärd			
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin			
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine			
Država	Farmakologija	Medicina rada			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Médecine du travail/Arbeitsgeneeskunde			
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství			
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin			
Deutschland	Pharmakologie und	Arbeitsmedizin			

	Toxikologie			
Eesti				
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας		
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo		
France		Médecine du travail		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine		
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro		
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας		
Latvija		Arodslimības		
Lietuva		Darbo medicina		
Luxembourg		Médecine du travail		
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorvostan)	Foglalkozás-orvostan		
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali		
Nederland		—Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde —Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin		
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy		
Portugal		Medicina do trabalho		
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa		
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo		
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård		
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin		
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine		

Država	Alergologija	Nuklearna medicina		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde		
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína		
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin		
Deutschland		Nuklearmedizin		
Eesti				
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική		
España	Alergología	Medicina nuclear		
France		Médecine nucléaire		
Ireland				
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare		
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική		
Latvija	Alergologija			
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija			
Luxembourg		Médecine nucléaire		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)		
Malta		Medicina Nukleari		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde		
Österreich		Nuklearmedizin		
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna		
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear		
Slovenija		Nuklearna medicina		

Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína			
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin			
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin			
United Kingdom		Nuclear medicine			
Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko osposobljavanje)				
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina				
	Naziv				
België/Belgique/Belgien					
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie				
Danmark					
Deutschland					
Eesti					
Ελλάς					
España	Cirugía oral y maxilofacial				
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie				
Ireland					
Italia	Chirurgia maxillo-facciale				
Κύπρος					
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija				
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija				
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale				
Magyarország	Szájsebészet				
Malta					
Nederland					
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie				
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa				
Portugal	Cirurgia maxilo-facial				
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija				
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia				

Suomi/Finland Sverige United Kingdom Država	Biološka hematologija			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien Česká republika Danmark Deutschland Eesti Ελλάς España France Ireland Italia Κύπρος Latvija Lietuva Luxembourg Magyarország Malta Nederland Österreich Polska Portugal Slovenija Slovensko Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Klinisk blodtypeserologi (12)			
	Hématologie			
	Hématologie biologique			
	Hematologia clinica			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.: Država	Dentalna medicina	Dermatologija		

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			
België/Belgique/Belgien					
Česká republika					
Danmark					
Deutschland					
Eesti					
Ελλάς					
España	Estomatología				
France	Stomatologie				
Ireland		Dermatology			
Italia	Odontostomatologia (13)				
Κύπρος					
Latvija					
Lietuva					
Luxembourg	Stomatologie				
Magyarország					
Malta		Dermatologija			
Nederland					
Österreich					
Polska					
Portugal	Estomatologia				
Slovenija					
Slovensko					
Suomi/Finland					
Sverige					
United Kingdom		Dermatology			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:					
Država	Venerologija	Tropska medicina			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv			

België/Belgique/Belgien				
Česká republika				
Danmark				
Deutschland				
Eesti				
Ελλάς				
España				
France				
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine		
Italia		Medicina tropicale		
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg				
Magyarország		Trópusi betegségek		
Malta	Medicina Uro-ġenitali			
Nederland				
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene		
Polska		Medycyna transportu		
Portugal		Medicina tropical		
Slovenija				
Slovensko		Tropická medicína		
Suomi/Finland				
Sverige				
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine		
Država	Gastroenterološka kirurgija	Traumatologija i hitna medicina		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op			

Česká republika	het abdomen <u>(14)</u>	Traumatologie Urgentní medicína		
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme			
Deutschland	Visceralchirurgie			
Eesti				
Ελλάς				
España	Cirugía del aparato digestivo			
France	Chirurgie viscérale et digestive			
Ireland		Emergency medicine		
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente			
Κύπρος				
Latvija				
Lietuva	Abdominaline chirurgija			
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique			
Magyarország		Traumatológia		
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza		
Nederland				
Österreich				
Polska		Medycyna ratunkowa		
Portugal				
Slovenija	Abdominalna kirurgija			
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia		
		Urgentná medicína		
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi			
Sverige				
United Kingdom		Accident an emergency medicine		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				

Država	Klinička neurofiziologija	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko i osposobljavanje doktora dentalne medicine <u>(15)</u>)			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv			
België/Belgique/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie			
Česká republika					
Danmark	Klinisk neurofysiologi				
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie			
Eesti					
Ελλάς					
España	Neurofisiología clínica				
France					
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery			
Italia					
Κύπρος		Στοματο-Γναθο- Προσωποχειρουργική			
Latvija					
Lietuva					
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale			
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet			
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc			
Nederland					
Österreich					
Polska					
Portugal					

Slovenija				
Slovensko				
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi		
Sverige	Klinisk neurofysiologi			
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery		
5.1.4. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika opće prakse				
Država	Dokazi o formalnoj osposobljenosti	Profesionalni naziv	Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.	
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.	
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.	
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinca 1994.	
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinca 1994.	

France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.			
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.			
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca 1994.			
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymejimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.			
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.			
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.			
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der	Huisarts	31. prosinca 1994.			

Österreich	Geneeskunst Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.		
Polska	Diplôme: Dypłom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svibnja 2004.		
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.		
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca 1994.		
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinca 1994.		
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.		
V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU NJEGU					
5.2.1. Program osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu					

Osposobljavanje na temelju kojeg se stječe formalna osposobljenost medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu sastoji se od sljedećih dijelova.

A. Teoretska obuka

a. Zdravstvena njega:

- Priroda i etika struke
- Opća načela zdravlja i njege
- Načela njege u odnosu na:
 - opću i specijalističku medicinu
 - opću i specijalističku kirurgiju
 - njegu djece i pedijatriju
 - njegu roditelja
 - mentalno zdravlje i psihijatriju
 - njegu starijih i gerijatriju

b. Osnovni predmeti:

- Anatomija i fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija i parazitologija
- Biofizika, biokemija i radiologija
- Dijetetika
- Higijena
 - preventivna medicina
 - zdravstveno obrazovanje
- Farmakologija

c. Društveni predmeti:

- Sociologija
- Psihologija
- Načela administracije
- Načela poučavanja

— Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo

— Pravni aspekti njege

B. Klinička obuka

— Zdravstvena njega u odnosu na:

— opću i specijalističku medicinu

— opću i specijalističku kirurgiju

— njegu djece i pedijatriju

— njegu roditelja

— mentalno zdravlje i psihijatriju

— njegu starijih i gerijatriju

— njegu u kući

Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.

Teoretska obuka se mora vrednovati i koordinirati s kliničkom obukom, tako da se znanja i vještine navedene u ovom Prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

5.2.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	—Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradu(e)/Diplom eines (einer) graduierten	—De erkende opleidingsinstituten/ Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten	—Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) —Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(- verpleegster)	29. lipnja 1979.

<p>Česká republika</p>	<p>Krankenpflegers (- pflegerin) –Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d’infirmier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-flegerin) –Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d’hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin</p> <p>1.Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), praceno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce</p> <p>2.Diplom o ukončení studia ve studijním oboru</p>	<p>—De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d’enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft</p> <p>1.Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem</p> <p>2.Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem</p> <p>1. Všeobecná sestra</p> <p>2.Všeobecný ošetrovatel</p>			
------------------------	--	--	--	--	--

	diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), praceno sljedećom potvrdom: Vysvědčení o absolutoriu				
Danmark	Eksamensbevis efter gennemfirt sygeplejerskeuddan nelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeri et	Sygeplejerske	29. lipnja 1979.	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesulipnja ndheits- und Krankenpfleger	29. lipnja 1979.	
Eesti	Diplom õe erialal	1.Tallinna Meditsiinikool 2.Tartu Meditsiinikool 3.Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. svibn ja 2004.	
Ελλάς	1.Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2.Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο-γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3.Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ-τικής	1.Πανεπιστήμιο Αθηνών 2.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Εθνικής ,Αμυνας	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. siječn ja 1981.	

	4.Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	4.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας			
	5.Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	5.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας			
	6.Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων			
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječn ja 1986.	
France	—Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) —Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999.	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. lipnja 1979.	
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja 1979.	
Italia	Diploma di infermiere	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. lipnja	

Κύπρος	professionale Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1979. 1. svibn ja 2004.			
Latvija	1.Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2.Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. svibn ja 2004.			
Lietuva	1.Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktā bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2.Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktā bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibn ja 2004.			

Luxembourg	—Diplôme d'Etat d'infirmier —Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. lipnja 1979.			
Magyarország	1.Ápoló bizonyítvány 2.Diplomás ápoló oklevél 3.Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. svibnja 2004.			
Malta	Lawrja jew fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Ewwel Livell	Registral- 1. svibnja 2004.			
Nederland	1.Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2.Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3.Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4 Diploma	1.Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2.Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3.Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4.Door een van	Verpleegkundige	29. lipnja 1979.			

	. beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatienivea u 4	overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
	5 Diploma hogere . beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatienivea u 5	5.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling			
Österreich	1 Diplom als . „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester , Diplomierte Gesundheits- und Krankenpfleger“	1.Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege	—Diplomierte Krankenschwester —Diplomierter Krankenpfleger	1. siječn ja 1994.	
	2 Diplom als . „Diplomierte Krankenschwester , Diplomierte Krankenpfleger“	2.Allgemeine Krankenpflegeschule			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Institucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institucija za visoko obrazovanje koju priznaju nadležna tijela)	Pielęgniarka	1. svibn ja 2004.	
Portugal	1.Diploma do curso	1.Escolas de	Enfermeiro	1.	

	de enfermagem geral	Enfermagem		siječnja 1986.			
	2.Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem	2.Escolas Superiores de Enfermagem					
	3.Carta de curso de licenciatura em enfermagem	3.Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores Saúde					
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.			
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva“ („Mgr.“)	1. Vysoká škola	Sestra	1. svibnja 2004.			
	2.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatel'stva“ („Bc.“)	2. Vysoká škola					
	3.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	3.Stredná zdravotnícka škola					

Suomi/Finland	1 Sairaanhoidajan tutkinto/Sjuksköta- rexamen 2 Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakou- lututkinto sairaanhoidaja (AMK)/Yrkeshögs- koleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1 Terveydenhuolto- oppilaitokset/Hälsovårdare d läroanstalter 2 Ammattikorkeakoulut /Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskö	1. siječn ja 1994.			
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. siječn ja 1994.			
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	—State Registered Nurse —Registered General Nurse	29. lipnja 1979.			
V.3. DOKTOR DENTALNE MEDICINE							
5.3.1. Program studija za doktore dentalne medicine							
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine uključuje najmanje sljedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.							

<p>A. Osnovni opredmeti</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kemija — Fizika — Biologija <p>B. Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti</p> <ul style="list-style-type: none"> — Anatomija — Embriologija — Histologija, uključujući citologiju — Fiziologija — Biokemija (ili fiziološka kemija) — Patološka anatomija — Opća patologija — Farmakologija — Mikrobiologija — Higijena — Preventivna medicina i epidemiologija — Radiologija — Fizioterapija — Opća kirurgija — Opća medicina, uključujući pedijatriju — Otorinolaringologija — Dermatovenerologija — Opća psihologija – psihopatologija – neuropatologija — Anesteziologija <p>C. Predmeti izravno povezani sa dentalnom medicinom</p> <ul style="list-style-type: none"> — Dentalna protetika — Dentalni materijali i oprema — Konzervativna dentalna medicina — Preventivna dentalna medicina — Anesteziologija i sedacija — Specijalna kirurgija — Specijalna patologija 			
---	--	--	--

- Klinička praksa
- Pedodontologija
- Ortodontologija
- Parodontologija
- Dentalna radiologija
- Dentalna okluzija i funkcija čeljusti
- Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo
- Socijalni aspekti prakse dentalne medicine

5.3.2. Dokaz o osnovnoj formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacijama	Svjedodžba opriložena uz dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni Datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	—De universiteiten/Le suniversités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/L e Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28. siječnja 1980.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.

Danmark	lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.) Bevis for tandlægeeksme, amen odontologis k kandidateks t amen)	Tandlægehøjskole Autorisation som tandlæge, Sundhedsvidenskaudstedt af Sundhedsstyrels universitetsfakulteen	Tandlæge	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztlic he Prüfung	Zuständige Behörden	Zahnarzt	28. siječnja 1980.			
Eesti	Diplom hambaarstit eaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	Hambaarst	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικ ής	Πανεπιστήμιο	Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. siječnja 1981.			
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad	Licenciado en odontología	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités	Chirurgien- dentiste	28. siječnja 1980.			

Ireland	—Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) —Bachelor of Dental Surgery (BDS) —Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities —Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist —Dental practitioner —Dental surgeon	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. siječnja 1980.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρο υ	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.			
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” —	Zobarsts	1. svibnja 2004.			

			kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā				
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktā gydytojo odontologo kvalifikāciju	Universitetas	Internatūros pažymejimas, nurodantis suteiktā gydytojo odontologo profesinē kvalifikāciju	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin- dentiste	28. siječnja 1980.		
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.		
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.		
Nederland	Universitair	Faculteit		Tandarts	28.		

	getuigschrijft van een tandheelkundige met goed gevolg afgelegd tandartsexamen				siječnja 1980.			
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. svibnja 2004.			

	naslov doktor dentalne medicine/do ktorica dentalne medicine'	zobozdravnik/zo bozdravnica			
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.”)	— Vysoká škola	Zubný lekár	1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet —Oulun yliopisto —Turun yliopisto	Terveystieteiden tutkimuskeskus Oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/ Beslut av Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/1. Tandläkare siječnja 1994.	
Sverige	Tandläkareexamen	—Universitetet i Umeå —Universitetet i Göteborg	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995,	Tandläkare 1. siječnja 1994.	

	—Karolinska Institutet —Malmö Högskola	ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen		
United Kingdom	—Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) —Licentiate in Dental Surgery	— Universities —Royal Colleges	— Dentist —Dental practitioner —Dental surgeon	28. siječnja 1980.
5.3.3. Dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista dentalne medicine				
Ortodoncija Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. siječnja 2005.	
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.	
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Üliko	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής	—Νομαρχιακή	1. siječnja	

France	ειδικότητας της Ορθοδοντικής Titre de spécialiste en orthodontie	Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1981. 28. siječnja 1980.			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Latvija	„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			

Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1.Ministrstvo za zdravje 2.Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtandläkarexamen, tandreglering	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.			
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.			
Oralna kirurgija						
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας	—Νομαρχιακή	1. siječnja			

Ireland	της Γναθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.) Certificate of specialist dentist in oral surgery	Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	2003. 28. siječnja 1980.			
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.			
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. svibnja 2004.			
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1.Ministrstvo za zdravje 2.Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto,	—Helsingin	1. siječnja			

	suuja leuka – kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994.			
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.			
V.4. VETERINAR						
5.4.1. Program studija za veterinare						
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara uključuje najmanje dolje navedene predmete.						
Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.						
A. Osnovni predmeti						
— Fizika						
— Kemija						
— Biologija životinja						
— Biologija biljaka						
— Biomatematika						
B. Specifični predmeti						
a. Osnovne znanosti:						
— Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju)						
— Fiziologija						
— Biokemija						

<ul style="list-style-type: none"> — Genetika — Farmakologija — Farmacija — Toksikologija — Mikrobiologija — Imunologija — Epidemiologija — Profesionalna etika <p>b.Kliničke znanosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Opstetricija — Patologija (uključujući patološku anatomiju) — Parazitologija — Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju) —Klinička predavanja o različitim domaćim životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama — Preventivna medicina — Radiologija — Reprodukcija i poremećaji reprodukcije — Veterinarsko javno zdravstvo — Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina — Terapeutika — Propedeutika <p>c. Proizvodnja životinja</p> <ul style="list-style-type: none"> — Proizvodnja životinja — Prehrana životinja — Agronomija — Ruralna ekonomija — Uzgoj životinja — Veterinarska higijena — Etologija i zaštita životinja <p>d.Higijena hrane</p> <ul style="list-style-type: none"> —Inspekcijski nadzor i kontrola životinjske hrane ili hrane životinjskog podrijetla 			
--	--	--	--

- Higijena i tehnologija hrane
- Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda)

Praktično osposobljavanje se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog razdoblja studija koji traje 5 godina.

Raspodjela teoretskog i praktičnog osposobljavanja različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.

5.4.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	—De universiteiten/ Les universités	—De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	21. prosinca 1980.
Česká republika	—Diplom o ukončení studia ve studijním	Veterinární fakulta		1. svibnja

	programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) —Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygieny a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	univerzity v České republice	2004.			
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	21. prosinc a 1980.			
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule	21. prosinc a 1980.			
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajanduslikool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας	1. siječnja 1981.			
España	Título de Licenciado en Veterinaria	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	1. siječnja 1986.			
France	Diplôme d'Etat de docteur		21.			

	vétérinaire			prosinc a 1980. 21.			
Ireland	—Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) —Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			prosinc a 1980.			
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. siječnja 1985.			
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. svibnja 2004.			
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecība s Universitāte		1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. prosinc a 1980.			
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudom ányi Kar		1. svibnja 2004.			
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal- Kirurgi Veterinarji		1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed			21.			

	gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsen ijkundig examen			prosinc a 1980.			
Österreich	— Diplom-Tierarzt —Magister medicinae veterinariae	Universität	—Doktor der Veterinärme dizin —Doctor medicinae veterinariae —Fachtierarzt	1. siječnja 1994.			
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie		1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. siječnja 1986.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. svibnja 2004.			

Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva	1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsinki universitet	1. siječnja 1994.			
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet	1. siječnja 1994.			
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London	21. prosinca 1980.			
V.5. PRIMALJA						
5.5.1. Program osposobljavanja za primalje (tipovi izobrazbe I. i II.)						
Program osposobljavanja za stjecanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje sastoji se od sljedeća dva dijela:						
A. Teoretska i tehnička nastava						

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti
- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Pravna zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetrijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)
- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta
- Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktično i kliničko osposobljavanje

Ovo se osposobljavanje mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 preporođajnih pregleda.

- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i njega 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem.
- Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi.
- Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna.
- Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva.
- Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

Teoretsko i tehničko osposobljavanje (dio A programa osposobljavanja) se uravnotežuju i koordiniraju s kliničkim osposobljavanjem (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

Klinička nastava ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom osposobljavanju. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

5.5.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti primalja

Država	Dokaz o formalnoj	Tijelo koje dodjeljuje	Profesionalni	Refere
--------	-------------------	------------------------	---------------	--------

	osposobljenosti	dokaz o kvalifikaciji	naziv	ntni datum			
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	—De erkende opleidingsinstituten/Le s établissements d'enseignement —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Acoucheuse	23. siječnja 1983.			
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) —Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) —Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.			

Danmark	Bevis for bestflet jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. siječnj a 1983.			
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme —Entbindungspfleger	23. siječnj a 1983.			
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	—Ämmaemand	1. svibnj a 2004.			
Ελλάς	1.Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2.Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3.Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2.ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. siječnj a 1983.			
España	—Título de Matrona —Título de Asistente obstétrico (matrona) —Título de Enfermería	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona —Asistente obstétrico	1. siječnj a 1986.			

France	obstétricaginecológica Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnj a 1983.		
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnj a 1983.		
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. siječnj a 1983.		
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnj a 2004.		
Latvija	Diploms par vecmates kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. svibnj a 2004.		
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą	1. Universitetas	Akušeris	1. svibnj a 2004.		

akušerio profesinę
kvalifikaciją

—Pažymejimas,
liudijantis
profesinę
praktiką
akušerijoje

2. Aukštojo mokslo 2. Kolegija
diplomas
(neuniversitetines
studijos),
nurodantis suteiktą
bendrosios
praktikos
slaugytojo
profesinę
kvalifikaciją, ir
profesines
kvalifikacijos
pažymejimas,
nurodantis suteiktą
akušerio profesinę
kvalifikaciją

—Pažymejimas,
liudijantis
profesinę
praktiką
akušerijoje

3. Aukštojo mokslo 3. Kolegija
diplomas
(neuniversitetines
studijos),
nurodantis suteiktą

	akušerio profesinę kvalifikaciją				
Luxembourg	Diplôme de sage- femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. siječnj a 1983.	
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. svibnj a 2004.	
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal- Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. svibnj a 2004.	
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. siječnj a 1983.	
Österreich	Hebammen-Diplom	—Hebammenakademie —Bundeshebammenlehra nstalt	Hebamme	1. siječnj a 1994.	
Polska	Dyplom ukończenia studiów	wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa” Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1. svibnj a 2004.	
Portugal	1.Diploma de	1.Ecolas de Enfermagem	Enfermeiro	1.	

	<p>enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2.Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3.Diploma (do curso de pós- licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica</p>	<p>especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2.Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3.—Escolas Superiores de Enfermagem —Escolas Superiores de Saúde</p>	<p>siječnj a 1986.</p>			
Slovenija	<p>Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”</p>	<p>1. Univerza 2. Visoka strokovna šola</p>	<p>diplomirana babica/diplomira ni babičar</p>	<p>1. svibnj a 2004.</p>		
Slovensko	<p>1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”)</p> <p>2.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná</p>	<p>1. Vysoká škola 2.Stredná zdravotnícka škola</p>	<p>Pôrodná asistentka</p>	<p>1. svibnj a 2004.</p>		

Suomi/Finland	<p>põrodná asistentka 1 Kättilön . tutkinto/barnmorsk eexamen 2 Sosiaali- ja . terveysalan ammattikorkeakoul ututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögsk oleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)</p>	<p>1 Terveydenhuoltooppi- . laitokset/hälsovårdsläroa ka nсталter 2 Ammattikorkeakoulut/Y . yrkeshögskolor</p>	<p>Kättilö/Barnmors 1. siječnj a 1994.</p>			
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. siječnj a 1994.		
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. siječnj a 1983.		
V.6. FARMACEUT						
5.6.1. Program osposobljavanja za farmaceute						
—	Biologija biljaka i životinja					
—	Fizika					
—	Opća i anorganska kemija					
—	Organska kemija					

- Analitička kemija
- Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda
- Opća i primijenjena biokemija (medicinska)
- Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija i farmakoterapija
- Farmaceutska tehnologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Zakonodavstvo i, gdje je to primjereno, profesionalna etika

Uravnoteženost između teoretskog i praktičnog osposobljavanja daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda osposobljavanja.

5.6.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti farmaceuta

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svedodžba priložena uz diplomu	Referentni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmaciens	—De universiteiten/Le s universités —De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. listopada 1987.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. listopadu 2004.

Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	1. listpada 1987.			
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	1. listpada 1987.			
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Άδεια άσκησης αρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1. listopada 1987.			
España	Título de Licenciado en Farmacia	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	1. listopada 1987.			
France	—Diplôme d'Etat de pharmacien —Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités	1. listopada 1987.			
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. listopada 1987.			
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un	Università	1. studenog a 1993.			

Kύπρος	esame di Stato Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής	1. svibnja 2004.			
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	1. svibnja 2004.			
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.			
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale	1. listopada 1987.			
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)	Egyetem	1. svibnja 2004.			
Malta	Lawrja fil- farmacija	Universita' ta' Malta	1. svibnja 2004.			
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie	1. listopada 1987.			
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	1. listopada 1994.			
Polska	Dyplom ukończenia	1.Akademia	1.			

	studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	Medyczna 2.Uniwersytet Medyczny 3.Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. listopada 1987.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.			
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.			
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet —Kuopion yliopisto		1. listopada 1994.			
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. listopada 1994.			
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical			1. listopada 1987.			

Chemist

V.7. ARHITEKT

5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referent na akademska godina
België/Belgique/Belgien	1. Architect/ Architecte 2. Architect/ Architecte 3. Architect 4. Architect/ Architecte 5. Architect/ Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/ Architect 2. Architecte/ Architect 3. Architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 7. „Faculté Polytechnique” van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de		1988./1989.

	4. Architecte/ Architect	Hasselt 4.Académies royales des Beaux-Arts			
	5. Architecte/ Architect	5. Ecoles Saint-Luc 6.Facultés des sciences appliquées des universités			
	6.Ingénieur-civil — architecte	7.Faculté polytechnique de Mons			
Danmark	Arkitekt cand. arch.	—Kunstakademiets Arkitektskole København —Arkitektskolen i Århus	1988./19 89.		
Deutschland	Diplom- Ingenieur, Diplom- Ingenieur Univ.	—Universitäten (Architektur/Hochbau) —Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) —Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) —Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) —Hochschulen für bildende Künste —Hochschulen für Künste	1988./19 89.		
	Diplom- Ingenieur,	—Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) <u>(16)</u>			
	Diplom- Ingenieur FH	—Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau)			

		bei entsprechenden Fachhochschulstudieng ängen			
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	—Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών —Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό πιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση ραστηριοτήτω ν στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988./19 89.	
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: —Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; —Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		1988./19 89. 1999./20 00. 1999./20 00. 1997./19 98. 1998./19 99. 1999./20 00. 1998./19	

—Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;	99. 1999./20 00. 1994./19 95.			
—Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;				
—Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;				
—Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;				
—Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;				
—Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;				
—Universidad de				

<p>Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;</p> <p>—Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;</p> <p>—Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;</p> <p>—Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;</p> <p>—Universidad Europea de Madrid;</p> <p>—Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;</p> <p>—Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;</p> <p>—Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia;</p>			
---	--	--	--

		—Universidad de Granada, escuela técnica superior de arquitectura de Granada.			
France	1.Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1.Le ministre chargé de l'architecture	1988./1989.		
	2.Diplôme d'architecte ESA	2.Ecole spéciale d'architecture de Pariz			
	3.Diplôme d'architecte ENSAIS	3.Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture			
Ireland	1.Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1.National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin	1988./1989.		
	2.Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 –	2.Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)			

Italia	Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA I) —Laurea in architettura	3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland —Università di Camerino —Università di Catania — Sede di Siracusa —Università di Chieti —Università di Ferrara —Università di Firenze —Università di Genova —Università di Napoli Federico II —Università di Napoli II —Università di Palermo —Università di Parma —Università di Reggio Calabria —Università di Roma „La Sapienza” —Università di Roma III —Università di Trieste —Politecnico di Bari —Politecnico di Milano —Politecnico di Torino —Istituto universitario di	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988./1989.		
--------	---	--	--	-------------	--	--

<p>—Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>architettura di Venezia —Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma, „La Sapienza”</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l’esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1998./19 99.</p>			
<p>—Laurea specialistica in ingegneria edile - architettura</p>	<p>—Università dell’Aquila — Università di Pavia —Università di Roma „La Sapienza” —Università di Ancona —Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa —Università di Bologna —Università di Catania —Università di Genova —Università di Palermo —Università di Napoli</p>	<p>Diploma di abilitazione all’esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha</p>	<p>2003./20 04.</p>			

	Federico II	sostenuto con			
	—Università di Roma — Tor Vergata	esito positivo l'esame di			
	—Università di Trento	Stato davanti			
	—Politecnico di Bari	ad una			
	—Politecnico di Milano	commissione competente			
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente	1998./19 99.		
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Università di Ferrara —Università di Genova —Università di Palermo —Politecnico di Milano	della professione che viene rilasciato dal	1999./20 00. 2003./20 04.		
—Laurea specialistica quinquennale in Architettura	—Politecnico di Bari —Università di Roma III —Università di Firenze —Università di Napoli II	ministero della Pubblica Istruzione dopo che il	2004./20 05.		
—Laurea specialistica in Architettura	—Politecnico di Milano	II candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente			
		Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione			

<p>che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione</p>			
---	--	--	--

<p>Nederland</p>	<p>1 Het . getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2.Het</p>	<p>1.Technische Universiteit te Delft</p> <p>2.Technische</p>	<p>competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Verklaring van 1988./19 de Stichting 89. Bureau Architectenreg ister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>			
------------------	--	--	--	--	--	--

<p>getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3 Het . getuigschrift hoger beroepsonderw ijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommis sies van respectievelijk: —de</p>	<p>Universiteit te Eindhoven</p>		
---	--------------------------------------	--	--

	Amsterdams e Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam —de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam —de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg —de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem —de Rijkshogesch ool Groningen te Groningen —de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1.Diplom- Ingenieur, Dipl.Ing.	1.Technische Universität Graz (Erzherzog- Johann-Universität	1998./19 99.	

		Graz)		
	2.Diplom- . Ingenieur,Dipl. Ing.	2.Technische Universität Wien		
	3.Diplom- Ingenieur, Dipl.Ing.	3.Universität Innsbruck (Leopold-Franzens- Universität Innsbruck)		
	4.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4.Hochschule für Angewandte Kunst in Wien		
	5.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5.Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6.Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	—Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa	1988./19 89.	
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	—Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto —Escola Superior Artística do Porto —Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade	1991./19 92.	

Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitexa men	Lusíada do Porto —Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) —Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerf ors	1998./19 99.			
Sverige	Arkitektexamen	tekniska högskola —Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet Chalmers Tekniska Högskola AB	1998./19 99.			
United Kingdom	1.Diplomas in architecture	Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet 1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.	1988./19 89.		
			The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art			

<p>should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also</p>			
--	--	--	--

<p>2.Degrees in architecture</p> <p>3.Final examination</p> <p>4.Examination in architecture</p> <p>5.Examination</p> <p>2. Universities</p> <p>3.Architectural Association</p> <p>4.Royal College of Art</p> <p>5.Royal Institute of</p>	<p>EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.</p>			
---	---	--	--	--

-
- (1) 1. siječnja 1983.
- (2) 1. siječnja 1983.
- (3) 1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije tog datuma
- (4) 31. prosinca 1971.
- (5) 31. listopada 1999.
- (6) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.
- (7) 9. srpnja 1984.
- (8) 3. prosinca 1971.
- (9) 31. listopada 1993.
- (10) Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.
- (11) 8. srpnja 1984.
- (12) 1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije ovog datuma i završile ga do kraja 1988.
- (13) 31. prosinca 1994.
- (14) 1. siječnja 1983.
- (15) Osposobljavanje kojim se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovno medicinsko i

<p>zubarsko osposobljavanje) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij dentalne medicine (članak 34.).</p> <p>(16) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.</p>									
<p>PRILOG VI.</p> <p>Stečena prava koja se primjenjuju na profesije priznate na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>6. Dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th data-bbox="69 743 293 775">Država</th> <th data-bbox="293 743 1010 775">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</th> <th data-bbox="1010 743 1223 775">Referentna akademska godina</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="69 855 293 919">België/Belgique/ Belgien</td> <td data-bbox="293 855 1010 1404"> <ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) —sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravništvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect) —diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – </td> <td data-bbox="1010 855 1223 887">1987./1988.</td> </tr> </tbody> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina	België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) —sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravništvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect) —diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – 	1987./1988.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Referentna akademska godina							
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect) —diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect) —diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect) —diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc” (architecte – architect) —sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravništvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect) —diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – 	1987./1988.							

<p>architect)</p> <p>Česká republika</p>	<p>—diplome iz građevinarstva/arhitekture i diplome iz arhitekture/građevinarstva koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect)</p> <p>—Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru „České vysoké učení technické” (Češko tehničko sveučilište u Pragu):</p> <p>—„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.),</p> <p>—„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do1960.),</p> <p>—„Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,</p> <p>—„Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povijesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.</p> <p>—Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (do 1951.) na području</p>	<p>2006./2007.</p>		
--	--	--------------------	--	--

<p>Danmark</p>	<p>arhitekture i građevinarstva, —Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva, —Diplome koje je dodjeljuje „Vysoké učení technické v Brně”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine. —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva, —Diplome koje dodjeljuje „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenje arhitekture, —Diplome koje dodjeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja, —Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture, —Ovlaštenje koje izdaje „Česká komora architektů” bez specifikacije područja ili za područje visokogradnje; —diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u 1987./1988. Kopenhagenu i Aarhusu (arhitekt) —potvrda o registraciji koju izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registreret arkitekt) —diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (bygningsskonstruktoer), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne</p>			
----------------	---	--	--	--

Deutschland	<p>izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive</p> <p>—diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) 1987./1988.</p> <p>—diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen” tehničkih sveučilišta, sveučilišta i „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen” (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može odrediti kasnije).</p> <p>—diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen”, te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen”, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen”, uz potvrdu, ako studij traje manje od četiri ali ne manje od tri godine, koja potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju izdaje stručno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. (Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može dati kasnije).</p> <p>—diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na „Ingenieurschulen” i „Werkkunstschulen”, uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koji sadrži ocjenu nacrtu koje je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive</p>			
Eesti	<p>—diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt</p>			

Ελλάς	<p>alates 1996. aastast (diploma arhitektuure koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitektuure na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivao Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjeljivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR između 1951. i 1988.)</p> <p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p>	1987./1988.		
España	<p>Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i</p>	1987./1988.		

France	<p>znanosti, ili sveučilišta</p> <ul style="list-style-type: none"> —vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalo Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) —diplome koje dodjeljuje „Ecole spéciale d’architecture” (architecte DESA) —diplome koje od 1955. dodjeljuje „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (prije „Ecole nationale d’ingénieurs de Strasbourg”), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS) 	1987./1988.			
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> —diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dublinu (B Arch. (NUI)) —standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) —potvrda o pridruženom članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI) —potvrda o članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA I) 				
Italia	<ul style="list-style-type: none"> —diplome „laurea in architettura” koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i u Reggio Calabria, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta (dott. Architetto) —diplome „laurea in ingegneria” za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije na području 	1987./1988.			

	<p>arhitekture, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile)</p>			
Κύπρος	<p>—Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Potvrda o upisu u Registar arhitekata koju izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (ETEK))</p>	2006./2007.		
Latvija	<p>—„Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultate kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikats”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture” koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Politehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te potvrda o registraciji koju izdaje Udruga arhitekata Latvije)</p>	2006./2007.		
Lietuva	<p>—diplome inženjera arhitekture/architekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas),</p> <p>—diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinis statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996. (architektas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p>	2006./2007.		

	<p>—diplome za specijaliste koji su završili program osposobljavanja za arhitekta/diplomiranog arhitekta/magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architekturos kursas/architekturos bakalauras/architekturos magistras),</p> <p>—diplome diplomirani arhitekt/magistar arhitekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architekturos bakalauras/architekturos magistras). Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda koju izdaje komisija za izdavanje potvrda a koja vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)</p>			
Magyarország	<p>—„okleveles építészmérnök” diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta,</p> <p>—„okleveles építész tervező művész” diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta</p>	2006./2007.		
Malta	—Perit: Lawrja ta' Perit koju dodjeljuje Universita' ta' Malta i s kojom se stječe pravo upisa kao Perit	2006./2007.		
Nederland	<p>—svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila diplomski ispit iz arhitekture, koju izdaje odjel za arhitekturu tehničkih visokih škola u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur)</p> <p>—diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect)</p> <p>—diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)</p> <p>—diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwkunstonderricht)</p>	1987./1988.		

<p>(architect VBO)</p> <ul style="list-style-type: none"> —svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri „Bond van Nederlandse Architecten” (Red nizozemskih arhitekata, BNA) (architect) —diploma koju izdaje „Stichting Instituut voor Architectuur” (fondacija „Institut za arhitekturu”) (IVA) po završetku programa osposobljavanja koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koja sadrži ocjenu nacrtu koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive —potvrda koju izdaju nadležna tijela i kojom se potvrđuje da je osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za „Kandidaat in de bouwkunde” pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrda koju izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojom se potvrđuje da je osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrde iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje obavljanja i 			
---	--	--	--

<p>Österreich</p>	<p>obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta, ako prema tim odredbama te potvrde ne dozvoljavaju započinjanje obavljanja djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta</p> <p>—diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te sveučilište u Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo („Bauingenieurwesen”) i arhitekturu („Architektur”) s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva („Bauingenieurwesen”), visokogradnje („Hochbau”) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”)</p> <p>—diplome koje dodjeljuje sveučilište za „Bodenkultur” na studijskom programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Fakultet za primijenjenu umjetnost Sveučilišta u Beču, za studij arhitekture</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture</p> <p>—diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola s licencom „Baumeister” koja potvrđuje najmanje šest godina stručnog iskustva u Austriji i položen ispit</p> <p>—diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničko i industrijsko osposobljavanje u Linzu, za studij arhitekture</p> <p>—potvrda o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen”, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994)</p>			
-------------------	---	--	--	--

Polska	<p>Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti: 2006./2007.</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politehnika Warszawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv za arhitekta: inženjer architekt, magister nauk technicznych; inženjer architekt; inženjera magistra architektury; magistra inženjera architektury; magistra inženjera architekta; magister inženjer architekt (od 1945. do 1948., naziv: inženjer architekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inženjer architekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: inženjera magistra architektury; od 1957. do 1959., naziv: inženjera magistra architektury; od 1959. do 1964., naziv: magistra inženjera architektury; od 1964. do 1982., naziv: magistra inženjera architekta; od 1983. do 1990., naziv: magister inženjer architekt; od 1991., naziv: magistra inženjera architekta),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Krakówu, Fakultet arhitekture u Krakówu (Politehnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inženjer architekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rudarstvo i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politehniczny Wydział Architektury),</p> <p>—Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politehnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inženjer architekt, magister nauk technicznych; magister inženjer architektury; magister inženjer architekt (od 1949. do 1964., naziv: inženjer architekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inženjer architektury; od 1964., naziv: magister inženjer architekt),</p>			
--------	---	--	--	--

—Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inženjerstva i građevine - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt i od 1995., naziv: inżynier architekt), —Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architektury; od 1978., naziv: magister inżynier architekt i od 1999., naziv: inżynier architekt), —Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture u Gdańsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury),			

- Tehničko sveučilište u Białystoku, Fakultet arhitekture u Białystoku (Politehnika Białostocka, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975. do 1989. Instytut za architekturę - Instytut Architektury),
- Tehničko sveučilište u Łódźu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa u Łódźu (Politehnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringa — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inżynier architekt, do 1978., naziv: inżynier architekt, od 1978., naziv: magister inżynier architekt),
- Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politehnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970., naziv: magister inżynier architekt i od 1998., naziv: inżynier architekt),

Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda o članstvu koju izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.

Portugal

—diploma „diploma do curso especial de arquitectura” 1987./1988. koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu

Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> —diploma arhitekture „diploma de architecto” koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu —diploma „diploma do curso de architectura” koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu —diploma „diploma de licenciatura em architectura” koju dodjeljuje Visoka škola za umjetnost u Lisabonu —diploma „carta de curso de licenciatura em architectura” koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri —sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu —„Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje Fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje 	2006./2007.		
-----------	--	-------------	--	--

Slovensko	<p>pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja („architektúra a pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné staviteľstvo”) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja” („pozemné stavby”) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. - 1976. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura” („architektúra”) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „urbanizam”</p>	2006./2007.			
-----------	--	-------------	--	--	--

<p>(„urbanizmus“) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“ („pozemné stavby“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja“ („architektúra a pozemné stavby“) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja – specijalizacija: arhitektura“ („pozemné stavby - špecializácia: architektúra“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. – 2001. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja i arhitektura“ („pozemné stavby a architektúra“) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „arhitektura“ („architektúra“) koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996.; Mgr. art. od 1997.),</p> <p>—Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“</p>			
--	--	--	--

	<p>(„pozemné staviteľstvo“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. – 1991. (naziv: Ing.),</p> <p>Svim ovim diplomama mora se priložiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> —ovlaštenje Slovačke komore arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez specifikacije područja ili za područje „visokogradnje“ („pozemné stavby“) ili „prostornog planiranja“ („územné plánovanie“), —ovlaštenje Slovačke komore građevinara (Slovenská komora stavebných inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje („pozemné stavby“) 			
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta u Oulu (arkkitehti/arkitekt) 	1997./1998.		
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt) 	1997./1998.		
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> —potvrda o članstvu u „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR) ako su osobe završile osposobljavanje u državi na koju se primjenjuje ova Direktiva <p>—kvalifikacije koje se dodjeljuju nakon polaganja ispita na:</p> <ul style="list-style-type: none"> —the Royal Institute of British Architects (Kraljevski institut britanskih arhitekata) —školama za arhitekturu na sveučilištima, visokim 	1987./1988.		

<p>politehničkim školama, visokim školama, akademijama, školama za tehnologiju i umjetnost, koje od 10. lipnja 1985. priznaje Odbor za registraciju arhitekata Ujedinjene Kraljevine (Architects Registration Council of the United Kingdom) za upis u Registar (Architect)</p> <p>—potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 6(1)a, 6(1)b ili 6(1) Zakona o registraciji arhitekata iz 1931. (Architect)</p> <p>—potvrda da je osoba stekla pravo na profesionalni naziv arhitekt na temelju odjeljka 2. Zakona o registraciji arhitekata iz 1938. (Architect)</p>			
<p>PRILOG VII.</p> <p>Dokumenti i potvrde koji se mogu zahtijevati u skladu s člankom 50. stavkom 1.</p> <p>1. Dokumenti</p> <p>(a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe.</p> <p>(b) Kopije potvrda o specijalističkom usavršavanju ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju pristup toj profesiji, te potvrda o stručnom iskustvu osobe, gdje je to primjereno.</p> <p>Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati podnositelje da dostave informacije o svom osposobljavanju u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na zahtijevano nacionalno osposobljavanje, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada podnositelj ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se kontaktnim točkama, nadležnom tijelu ili drugom odgovarajućem tijelu u matičnoj državi članici.</p> <p>(c) U slučajevima navedenim u članku 16., potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi strani državljanin.</p> <p>(d) Ako nadležno tijelo države članice domaćina zahtijeva od osoba koje žele obavljati reguliranu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da</p>	<p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 17. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(2) Nadležno tijelo dužno je u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka potvrditi njegov primitak.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.</p> <p>U dosadašnjim stavecima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. broj: „3.“ zamjenjuje se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nisu objavili stečaj, ili kada prekine ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju teže povrede pravila struke ili kaznenog djela, ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom državnom području, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji potvrđuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.</p> <p>Ako nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom podstavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju ta osoba daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjereno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim stručnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju potvrdu kojom se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.</p> <p>(e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili duševnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvaća predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvaća potvrdu koju izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.</p> <p>(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati reguliranu profesiju da dostave:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokaz o svom imovinskom stanju, — dokaz da su osigurani od financijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu u vezi s uvjetima i opsegom pokrića, <p>ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.</p> <p>2. Potvrde</p>	<p>brojem: „4.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 9. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“, a broj: „4.“ zamjenjuje se brojem: „5.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.</p> <p>Iza dosadašnjeg stavka 10. koji postaje stavak 11. dodaje se stavak 12. koji glasi:</p> <p>„(12) Nadležno tijelo dužno je na zahtjev države članice domaćina u roku od dva mjeseca dostaviti dokaze iz točaka 1. d) i e) Priloga VII. Direktive.“.</p>		
---	--	--	--

Kako bi olakšale primjenu glave III. poglavlja III. ove Direktive, države članice mogu propisati da osobe koje ispunjavaju uvjete osposobljavanja, osim dokaza o formalnoj osposobljenosti moraju dostaviti i potvrdu nadležnih tijela matične države članice kojom se potvrđuje da je taj dokaz o formalnoj osposobljenosti upravo onaj koji je obuhvaćen ovom Direktivom.

--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2005/36/EZ</p> <p>Direktiva 2005/36/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. U članku 1. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„Ovom Direktivom također se utvrđuju propisi o djelomičnom pristupu reguliranoj profesiji i priznavanju stručnih pripravništava obavljenih u drugoj državi članici.”</p> <p>2. Članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Ova se Direktiva također primjenjuje na sve državljane države članice koji su obavili stručni pripravnički staž izvan matične države članice.”;</p> <p>(b) dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na javne bilježnike koje službenim aktom imenuje vlada.”</p> <p>3. Članak 3. mijenja se kako se slijedi:</p> <p>(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i. točke (f) i (h) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(f) ‚stručno iskustvo’: stvarno i</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 7. stavku 3. točki f) riječi: „mogu imati posljedice za javno zdravlje i</p> <p>sigurnost primatelja usluga sukladno članku 10. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „utječu na sigurnost pacijenata“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Nadležno tijelo, osim dokumenata iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, može zatražiti i druge dokumente u slučajevima kada:</p> <p>a) se takvi dokumenti zahtijevaju i od državljana Republike Hrvatske</p> <p>b) ih nije moguće pribaviti na drugi način</p> <p>c) je profesija različito regulirana u nekim dijelovima državnog područja ili</p> <p>d) su razlike u takvoj regulativi opravdane zbog prevladavajućih razloga općeg interesa koji se odnose</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 7.</p>
---	--	----------------------------	--

<p>zakonito obavljanje dotične profesije u državi članici s punim ili istovjetnim skraćenim radnim vremenom;</p> <p>(h) „provjera osposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje, vještine i kompetencije podnositelja zahtjeva, koju provode ili priznaju nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici.</p> <p>Radi odobravanja provođenja te provjere, nadležna tijela sastavljaju popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom ili drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja zahtjeva, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu, s obrazovanjem i osposobljavanjem koje je podnositelj zahtjeva stekao.</p> <p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva kvalificirani stručnjak u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje dotične profesije u državi članici domaćinu. Ona također može obuhvaćati poznavanje pravila struke</p>	<p>na javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga.“.</p> <p>Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:</p> <p>„(8) Nadležno tijelo dužno je ministarstvu nadležnom za rad dostavljati podatke o ukupnom broju zaprimljenih izjava i državama članicama poslovnog nastana osoba koje su podnijele izjavu iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(9) Nadležno tijelo dužno je dostavljati podatke iz stavka 8. ovoga članka jedanput godišnje, a najkasnije do 30. travnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.“.</p>		
<p>Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva kvalificirani stručnjak u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje dotične profesije u državi članici domaćinu. Ona također može obuhvaćati poznavanje pravila struke</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) U slučaju profesija koje</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 10.</p>

koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.

Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere osposobljenosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru osposobljenosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;”;

ii. dodaju se sljedeće točke:

„(j) ‚stručni pripravnički staž‘: ne dovodeći u pitanje članak 46. stavak 4. razdoblje stručne prakse koja se obavlja pod nadzorom ako predstavlja uvjet za pristup reguliranoj profesiji, a koja se može provoditi ili tijekom obrazovanja do stjecanja diplome ili po njezinom završetku;

(k) ‚europska strukovna iskaznica‘: elektronička potvrda kojom se dokazuje ili da je stručnjak ispunio sve potrebne uvjete za pružanje usluga u državi članici domaćinu na privremenoj i povremenoj osnovi ili priznavanje stručnih kvalifikacija za poslovni nastan u državi članici domaćinu;

(l) ‚cjeloživotno učenje‘: cjelokupno opće obrazovanje, strukovno obrazovanje i osposobljavanje,

mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, osim profesija na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave IV. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije osobe prije prvog pružanja usluga.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Ako nadležno tijelo zbog opravdanih razloga ne može donijeti rješenje u roku iz stavka 3. ovoga članka, o tome će bez odgode obavijestiti osobu, vodeći pritom računa da se razlozi koji su doveli do kašnjenja odluke otklone u roku od mjesec dana od dana obavijesti o razlozima kašnjenja.“.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Nadležno tijelo mora omogućiti osobi pružanje usluga u roku od mjesec dana od dana donošenja rješenja o obvezi provjere kompetentnosti iz stavka 4. ovoga

<p>neformalno obrazovanje i neformalno učenje tijekom cijeloga života koje rezultira unapređenjem znanja, vještina i kompetencija, koje može uključivati profesionalnu etiku;</p> <p>(m) „prevladavajući razlozi općeg interesa”: razlozi koji se kao takvi priznaju u sudskoj praksi Suda Europske unije;</p>	<p>članka.“.</p> <p>U stavku 9. riječi: „3., 4., 6. i 8.“ zamjenjuju se riječima: „3., 4. i 6.“.</p>		
<p>(n) „Europski sustav prikupljanja i prenošenja bodova u visokom obrazovanju ili bodovi ECTS’: sustav bodovanja za visoko obrazovanje kojim se koristi u Europskom prostoru visokog obrazovanja.”;</p> <p>(b)u stavku 2., treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Svaki put kada država članica prizna udruhu ili organizaciju iz prvog podstavka, ona o tome obavješćuje Komisiju. Komisija provjerava ispunjava li ta udruga ili organizacija uvjete iz drugog podstavka. Kako bi se propisno uzele u obzir regulatorne promjene u državama članicama, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi ažuriranja Priloga I. ako su ispunjeni uvjeti iz drugog podstavka.</p> <p>U slučaju da uvjeti iz drugog podstavka</p>	<p>Članak 6.</p> <p>U članku 18. stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj osposobljavanja odnosno stečene kompetencije odlučujuće za obavljanje profesije, a osposobljavanje kandidata pokazuje značajne sadržajne razlike od osposobljavanja koja su propisana u Republici Hrvatskoj.“.</p> <p>U stavku 12. iza riječi: „ponovljenom roku“ dodaju se riječi: „od šest mjeseci“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 18.</p>

<p>nisu ispunjeni, Komisija donosi provedbeni akt kako bi odbila traženo ažuriranje Priloga I.”</p> <p>4.Članak 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisnicima pristup profesiji za koju su osposobljeni u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.”;</p> <p>(b)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Odstupajući od stavka 1., djelomični pristup profesiji u državi članici domaćinu odobrava se pod uvjetima utvrđenima člankom 4.f.”</p>	<p>Članak 8.</p> <p>U članku 20. stavku 3. riječi: „se može“ zamjenjuju se riječima: „će se“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 20.</p>
<p>5.Umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 4.a</p> <p>Europska strukovna iskaznica</p> <p>1. Države članice izdaju nositeljima stručne kvalifikacije europsku strukovnu iskaznicu na njihov zahtjev i pod uvjetom da je Komisija donijela relevantne provedbene akte iz stavka 7.</p> <p>2. Kada se za određenu profesije uvede europska strukovna iskaznica relevantnim provedbenim aktima donesenima u skladu</p>	<p>Članak 9.</p> <p>U članku 21. stavku 2. riječi: „primatelja usluga“ zamjenjuju se riječju: „pacijenata“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 21.</p>
<p>5.Umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 4.a</p> <p>Europska strukovna iskaznica</p> <p>1. Države članice izdaju nositeljima stručne kvalifikacije europsku strukovnu iskaznicu na njihov zahtjev i pod uvjetom da je Komisija donijela relevantne provedbene akte iz stavka 7.</p> <p>2. Kada se za određenu profesije uvede europska strukovna iskaznica relevantnim provedbenim aktima donesenima u skladu</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 36. stavku 2. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:</p> <p>„Obrazovna ustanova, odnosno visoko učilište koje provodi osposobljavanje za medicinske sestre odgovorne za djelatnost opće njege odgovorno je za usklađivanje teorijskog i kliničkog osposobljavanja tijekom cijelog obrazovnog, odnosno studijskog</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 36.</p>

<p>sa stavkom 7., nositelj dotične stručne kvalifikacije može se po vlastitom izboru prijaviti za takvu iskaznicu ili primijeniti postupke iz glava II. i III.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ostvaruje sva prava koja su mu dodijeljena člancima 4.b do 4.e.</p>	<p>programa.“.</p>		
<p>4. Ako nositelj stručne kvalifikacije namjerava pružati usluge u skladu s glavom II., koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice izdaje europsku strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.c. Europska strukovna iskaznica, prema potrebi, predstavlja izjavu u skladu s člankom 7.</p> <p>5. Kada se nositelj stručne kvalifikacije namjerava poslovno nastaniti u drugoj državi članici u skladu s poglavljima I. do III.a glave III. ili pružati usluge u skladu s člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice poduzima sve pripremljene radnje povezane s pojedinačnim dosjeom podnositelja zahtjeva stvorenim u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI) (dosje IMI) kao što je utvrđeno u člancima 4.b i 4.d. Nadležno tijelo države članice domaćina izdaje europsku</p>	<p style="text-align: center;">Članak 16.</p> <p style="text-align: center;">U članku 43. stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(4) Pripravnički staž iz stavka 1. točke b) ovoga članka obavlja se nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana pripravničkog staža nadopunjuje kompetencije stečene tijekom studija iz stavka 2. ovoga članka. Pripravnički staž odvija se u bilo kojoj državi pod nadzorom ovlaštenog kvalificiranog stručnjaka ili tijela koje su nadležna tijela matične države članice za to ovlastila, a ocjenjuje ga nadležno tijelo matične države članice.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 43.</p>

<p>strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.d.</p> <p>Izdavanje europske strukovne iskaznice u svrhu poslovnog nastana ne pruža automatski pravo na obavljanje određene profesije ako postoje zahtjevi za registraciju ili ostali nadzorni postupci koji su u državi članici domaćinu bili uspostavljeni prije uvođenja europske strukovne iskaznice za tu profesiju.</p> <p>6. Države članice imenuju nadležna tijela za bavljenje s dosjeima IMI i izdavanje europskih strukovnih iskaznica. Ta tijela osiguravaju nepristranu, objektivnu i pravodobnu obradu zahtjeva za europske strukovne iskaznice. Centri za pomoć iz članka 57.b mogu također djelovati u svojstvu nadležnog tijela. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i centri za pomoć obavješćuju građane, uključujući potencijalne podnositelje zahtjeva, o funkcioniranju i dodanoj vrijednosti europske strukovne iskaznice za profesije za koje postoji.</p> <p>7. Komisija provedbenim aktima donosi mjere potrebne za osiguravanje jedinstvene primjene odredaba europskih</p>	<p>Članak 19.</p> <p>U članku 67. stavku 1. riječi: „te koja nije pod automatskim sustavom priznavanja u skladu s glavom IV. ovoga Zakona“ brišu se.</p> <p>Članak 20.</p> <p>U članku 68. stavku 2. iza riječi: „ne pruža“ dodaju se riječi: „inozemnom nositelju stručne kvalifikacije koji se namjerava poslovno nastaniti u Republici Hrvatskoj“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 67., članak 68.</p>
	<p>Članak 22.</p> <p>U članku 71. stavku 1. riječi: „može odobriti“ zamjenjuju se riječima: „odobrit će“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 71.</p>

<p>strukovnih iskaznica za one profesije koje ispunjavaju uvjete utvrđene u drugom podstavku ovog stavka, uključujući mjere povezane s formatom europske strukovne iskaznice, obradom pisanih zahtjeva, prijevodima koje podnositelj zahtjeva treba osigurati kako bi potkrijepio svaki zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu, detaljima o dokumentima traženima u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili Prilogom VII. kako bi zahtjev bio cjelovit i postupcima izvršavanja i obrade uplata za europsku strukovnu iskaznicu pri čemu se uzimaju u obzir posebnosti profesije o kojoj je riječ. Komisija provedbenim aktima također utvrđuje kako i kada te za koje dokumente nadležna tijela mogu tražiti ovjerene preslike u skladu s člankom 4.b stavkom 3. drugim podstavkom, člankom 4.d stavkom 2. i člankom 4.d stavkom 3. za dotičnu profesiju.</p> <p>Uvođenje europske strukovne iskaznice za određenu profesiju donošenjem relevantnih provedbenih akata iz prvog podstavka. podliježe svim uvjetima koji slijede:</p> <p>(a) postoji velika mobilnost ili potencijal za veliku mobilnost u dotičnoj profesiji;</p> <p>(b) relevantne zainteresirane strane pokazuju dovoljno snažan interes;</p> <p>(c) profesija ili obrazovanje i osposobljavanje usmjereno k obavljanju</p>	<p>Članak 26.</p> <p>U članku 82. stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Nositelj stručnih kvalifikacija o kojemu se šalje upozorenje unutar IMI sustava obavještava se bez odgode pisanim putem o upozorenju odlukom.“.</p> <p>Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. i stavci 8. i 9. koji glase:</p> <p>„(7) U svrhu sprječavanja štetnih posljedica mogućeg neosnovano objavljenog upozorenja, nositelj stručne kvalifikacije ima pravo prigovora na odluku o upozorenju iz stavka 6. ovoga članka.</p> <p>(8) Ako nositelj stručne kvalifikacije izjavi prigovor na odluku o upozorenju iz stavka 6. ovoga članka odnosno žalbu protiv odluke o ograničenju ili potpunoj ili</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15) članak/članci Članak 82.</p>
---	---	----------------------------	---

<p>te profesije uređeni su u znatnom broju država članica.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.</p> <p>8. Sve naknade koje se podnositeljima zahtjeva vezano uz administrativne postupke u okviru izdavanja europske strukovne iskaznice mogu naplatiti razumne su, proporcionalne i razmjerne troškovima koje su stvorile matična država članica i država članica domaćin i nemaju učinak odvratanja od podnošenja zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu.</p> <p>Članak 4.b</p> <p>Podnošenje zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu i stvaranja dosjea IMI</p> <p>1. Matična država članica omogućava nositelju stručne kvalifikacije da podnese zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu internetskim alatom koji pruža Komisija, koji dotičnom podnositelju zahtjeva automatski stvara dosje IMI. Kada matična država članica također omogućava podnošenje pisanih zahtjeva, ona osigurava sve potrebne uvjete za stvaranje dosjea IMI, sve podatke koje treba poslati podnositelju zahtjeva i izdavanje europske strukovne iskaznice.</p>	<p>djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti, nadležno tijelo dužno je o prigovoru odnosno žalbi obavijestiti nadležna tijela drugih država članica putem IMI sustava.</p> <p>(9) U slučaju štete uzrokovane neosnovano objavljenim upozorenjem iz stavka 2. ovoga članka, nositelj stručnih kvalifikacija ima pravo na naknadu štete prema općim propisima obveznog prava.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 10.</p>		
--	---	--	--

<p>2. Zahtjevima se prilažu dokumenti traženi u provedbenim aktima koje treba donijeti u skladu s člankom 4.a stavkom 7.</p> <p>3. Najkasnije sedam dana od primitka zahtjeva nadležno tijelo matične države članice potvrđuje primitak zahtjeva i obavješćuje njegovog podnositelja o svim dokumentima koji nedostaju.</p> <p>Prema potrebi nadležno tijelo matične države članice izdaje sve prateće potvrde potrebne u skladu s ovom Direktivom. Nadležno tijelo matične države članice provjerava ima li podnositelj zahtjeva zakoniti poslovni nastan u matičnoj državi članici i jesu li svi potrebni dokumenti koji su izdani u matičnoj državi članici važeći i vjerodostojni. U slučaju valjano utemeljenih sumnji nadležno tijelo matične države članice savjetuje se s relevantnim tijelom i može od podnositelja zahtjeva zatražiti ovjerene preslike dokumenata. U slučaju naknadnih zahtjeva od strane istog podnositelja zahtjeva nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina ne mogu tražiti ponovno podnošenje dokumenata koji su već sadržani u dosjeu IMI i još važe.</p> <p>4. Komisija može provedbenim aktima donositi tehničke specifikacije, mjere potrebne za osiguranje cjelovitosti, povjerljivosti i točnosti podataka sadržanih u europskoj strukovnoj iskaznici i dosjeu</p>			
---	--	--	--

IMI te uvjete i postupke izdavanja europske strukovne iskaznice njezinom nositelju, a također mogućnost njezinog preuzimanja ili unošenja promjena u dosje IMI. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.c

Europska strukovna iskaznica za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice potvrđuje zahtjev i prateće dokumente u dosjeu IMI te izdaje europsku strukovnu iskaznicu za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4. u roku od tri tjedna. To razdoblje počinje primitkom dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna navedenog u tom podstavku. Tijelo zatim odmah šalje europsku strukovnu iskaznicu nadležnom tijelu svake dotične države članice domaćina i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Država članica domaćin ne može zahtijevati bilo kakvu dodatnu izjavu u skladu s člankom 7. u idućih 18 mjeseci.

2. Odluka nadležnog tijela matične države članice ili izostanak odluke u razdoblju od tri tjedna u skladu sa stavkom 1., podliježe žalbi u skladu s nacionalnim pravom.

3. Ako nositelj europske strukovne iskaznice želi pružati usluge u državama članicama koje nisu jedne od onih prvotno spomenutih u zahtjevu u skladu sa stavkom 1., nositelj može podnijeti zahtjev za takvo proširenje. Ako nositelj želi i dalje pružati usluge nakon razdoblja od 18 mjeseci iz stavka 1., on o tome obavješćuje nadležno tijelo. U svakom slučaju nositelj također pruža sve podatke o značajnim promjenama situacije koju potkrepljuje dosje IMI koje nadležno tijelo u matičnoj državi članici može tražiti na temelju provedbenih akata koje treba usvojiti u skladu s člankom 4.a stavkom 7. Nadležno tijelo matične države članice šalje ažuriranu europsku strukovnu iskaznicu dotičnim državama članicama domaćinima.

4. Europska strukovna iskaznica vrijedi na cijelom državnom području svih dotičnih država članica domaćina sve dok njezin nositelj zadržava pravo na obavljanje prakse na temelju dokumenata i podataka sadržanih u dosjeu IMI.

Članak 4.d

Europska strukovna iskaznica za poslovni nastan te privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice u roku od jednog mjeseca potvrđuje vjerodostojnost i valjanost prateće dokumentacije dosjea IMI u svrhu izdavanja europske strukovne iskaznice za poslovni nastan ili privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4. To razdoblje počinje primitkom dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna iz tog podstavka. Tijelo zatim odmah prosljeđuje zahtjev nadležnom tijelu države članice domaćina. Matična država članica obavješćuje podnositelja zahtjeva o statusu zahtjeva i istodobno prosljeđuje zahtjev državi članici domaćinu.

2. U slučajevima iz članaka 16., 21., 49.a i 49.b država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu u skladu sa stavkom 1. u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene preslike nekog dokumenta od strane matične

države članice, koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od mjesec dana, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

3. U slučajevima iz članaka 7. stavka 4. i članka 14. država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu ili podvrgnuti nositelja stručne kvalifikacije kompenzacijskim mjerama u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene preslike nekog dokumenta od matične države članice koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od dva mjeseca, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

4. Ako država članica domaćin ne primi potrebne podatke koje može tražiti u skladu s ovom Direktivom od matične države članice ili podnositelja zahtjeva radi donošenja odluke o izdavanju europske strukovne iskaznice, ona može odbiti izdati iskaznicu. Odluka o odbijanju izdavanja iskaznice valjano je obrazložena.

5. Ako država članica domaćin propusti

donijeti odluku unutar rokova propisanih stavcima 2. i 3. ovog članka ili organizirati provjeru osposobljenosti u skladu s člankom 7. stavkom 4., smatrat će se da je europska strukovna iskaznica izdana i ona se automatski putem sustava IMI šalje nositelju stručne kvalifikacije.

Država članica domaćin ima mogućnost produljiti za dva tjedna rokove utvrđene stavcima 2. i 3. radi automatskog izdavanja europske strukovne iskaznice. Dužna je obrazložiti razlog produljivanja roka i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva. Takvo produljenje može se ponoviti jednom i samo ako je strogo potrebno, osobito iz razloga povezanih s javnim zdravljem ili sigurnošću primatelja usluga.

6. Mjere koje u skladu sa stavkom 1. donese matična država članica zamjenjuju sve zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina.

7. Protiv odluka matične države članice i države članice domaćina donesenih u skladu sa stavcima 1. do 5. ili izostanka odluke matične države članice dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice.

Članak 4.e

Obrada i pristup podacima o europskoj strukovnoj iskaznici

1. Ne dovodeći u pitanje pretpostavku nedužnosti, nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina pravodobno ažuriraju odgovarajući dosje IMI s podacima o disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama povezanim sa zabranom ili ograničenjem, koje utječu na obavljanje djelatnosti nositelja europske strukovne iskaznice u skladu s ovom Direktivom. Ona pritom poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (15) i Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (16). Takva ažuriranja uključuju brisanje podataka koji više nisu potrebni. Nositelja europske strukovne iskaznice kao i nadležna tijela koja imaju pristup odgovarajućem dosjeu IMI odmah se obavješćuje o svim ažuriranjima. Tom se obvezom ne dovode u pitanje obveze upozoravanja koje imaju države članice u skladu s člankom 56.a.

2. Sadržaj ažuriranih podataka iz stavka

<p>1. ograničava se na sljedeće podatke:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) identitet stručnjaka;(b) dotičnu profesiju;(c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;(d) opseg ograničenja ili zabrane; i(e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana. <p>3. Pristup podacima u dosjeu IMI ograničava se na nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina, u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Nadležna tijela obavješćuju nositelja europske strukovne iskaznice o sadržaju dosjea IMI na njegov zahtjev.</p> <p>4. Europskom strukovnom iskaznicom obuhvaćeni su samo oni podaci koji su potrebni za utvrđivanje prava nositelja na obavljanje profesije za koju se izdaje, to jest nositeljevo ime, prezime, datum i mjesto rođenja, profesija i stručne kvalifikacije, kao i mjerodavni režim, uključena nadležna tijela, broj iskaznice, sigurnosna obilježja i upućivanje na važeći identifikacijski dokument. Podaci koji se odnose na stručno iskustvo koje je nositelj europske strukovne iskaznice stekao ili poduzete kompenzacijske mjere uključeni su u dosje IMI.</p> <p>5. Osobni podaci sadržani u dosjeu IMI</p>			
--	--	--	--

mogu se obrađivati sve dok su kao takvi potrebni u svrhu postupka priznavanja i kao dokaz o priznavanju ili prosljeđivanju izjave tražene u skladu s člankom 7. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ima pravo u svakom trenutku i bez ikakvih troškova zatražiti ispravljanje netočnih i nepotpunih podataka ili brisanje ili blokiranje dotičnog dosjea IMI. Nositelja se obavješćuje o tome pravu u vrijeme izdavanja europske strukovne iskaznice te ga se potom svake dvije godine na to podsjeća. Podsjetnik se šalje automatski putem IMI-ja ako je početni zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu podnesen putem interneta.

U slučaju zahtjeva za brisanje dosjea IMI povezanog s europskom strukovnom iskaznicom izdanom u svrhu poslovnog nastana ili privremenog i povremenog pružanja usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4., nadležna tijela dotične države članice domaćina izdaju nositelju stručnih kvalifikacija dokaz o priznavanju njegovih stručnih kvalifikacija.

6. U vezi s obradom osobnih podataka u europskoj strukovnoj iskaznici i svim dosjeima IMI, relevantna nadležna tijela država članica smatraju se kontrolorima u smislu članka 2. točke (d) Direktive 95/46/EZ. U pogledu njezinih zaduženja iz stavaka 1. do 4. ovog članka i obrade osobnih podataka koji su u to uključeni,

Komisija se smatra kontrolorom u smislu članka 2. točke (d) Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (17).

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., države članice domaćini osiguravaju da poslodavci, stranke, pacijenti, tijela javne vlasti i ostale zainteresirane strane mogu potvrditi vjerodostojnost i valjanost europske strukovne iskaznice koju im je nositelj iskaznice predočio.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o pristupu dosjeu IMI te tehničkim sredstvima i postupcima provjere navedenima u prvom podstavku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.f

Djelomičan pristup

1. Nadležno tijelo države članice domaćina odobrava, za svaki slučaj posebno, djelomičan pristup profesionalnoj djelatnosti na svom državnom području samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

<p>(a) stručnjak je potpuno kvalificiran za obavljanje profesionalne djelatnosti u matičnoj državi članici za koju se traži djelomičan pristup u državi članici domaćinu;</p> <p>(b) razlike između profesionalne djelatnosti koja se zakonski obavlja u matičnoj državi članici i regulirane profesije u državi članici domaćinu kao takve toliko su velike da bi primjena kompenzacijskih mjera značila da se od podnositelja zahtjeva da završi cijeli program obrazovanja i osposobljavanja potreban u državi članici domaćinu kako bi imao pristup cjelokupnoj reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) profesionalnu djelatnost objektivno se može razdvojiti od ostalih djelatnosti koje pripadaju reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu.</p> <p>Za potrebe točke (c) nadležno tijelo države članice domaćina uzima u obzir činjenicu može li se profesionalna djelatnost obavljati samostalno u matičnoj državi članici.</p> <p>2. Djelomičan pristup može se odbiti ako je to opravdano zbog prevladavajućih razloga općeg interesa, prikladno za osiguravanje postizanja cilja i ako se time ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.</p>			
---	--	--	--

<p>3. Zahtjevi za potrebe poslovnog nastana u državi članici domaćinu razmatraju se u skladu s poglavljima I. i IV. glave III.</p> <p>4. Zahtjevi za potrebe pružanja privremenih i povremenih usluga u državi članici domaćinu u vezi s profesionalnim djelatnostima koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost razmatraju se u skladu s glavom II.</p> <p>5. Odstupajući od članka 7. stavka 4. šestog podstavka i članka 52. stavka 1., profesionalna djelatnost obavlja se u skladu s profesionalnim nazivom matične države članice nakon što je odobren djelomičan pristup. Država članica domaćin može zahtijevati da se taj profesionalni naziv upotrebljava na jezicima države članice domaćina. Stručnjaci na koje se primjenjuje djelomičan pristup jasno navode primateljima usluge opseg svojih profesionalnih djelatnosti.</p> <p>6. Ovaj se članak ne primjenjuje na stručnjake čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju u skladu s poglavljima II., III. i III.a glave III.</p> <p>6.U članku 5. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)kada se pružatelj usluga seli, ako je u jednoj ili više država članica tu profesiju obavljao najmanje godinu</p>			
--	--	--	--

dana u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana. Uvjet godine dana obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.”

7.Članak 7. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i.točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(d)za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluga obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje godinu dana tijekom prethodnih deset godina;

(e)za profesije u sektoru sigurnosti, zdravstvenom sektoru i za profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako to država članica traži za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenog ili konačnog oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekažnjavanju;”;

ii.dodaju se sljedeće točke:

„(f)za profesije koje utječu na

sigurnost pacijenata, potvrda da podnositelj zahtjeva zna jezik potreban za obavljanje profesije u državi članici domaćinu;

(g)za profesije koje obuhvaćaju djelatnosti iz članka 16. i koje je država članica prijavila u skladu s člankom 59. stavkom 2, potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti, koju izdaje nadležno tijelo u državi članici u kojoj pružatelj usluge ima poslovni nastan.”;

(b)umeće se sljedeći stavak:

„2.a Podnošenjem zahtijevane prijave od strane pružatelja usluge u skladu sa stavkom 1., taj pružatelj usluga dobiva pravo pristupa djelatnosti usluge ili obavljanju te djelatnosti na cijelom državnom području dotične države članice. Država članica može zahtijevati dodatne informacije navedene u stavku 2. u vezi sa stručnim kvalifikacijama pružatelja usluga ako:

(a)profesija je različito regulirana u nekim dijelovima državnog područja te države članice;

(b)takva se regulativa primjenjuje i na državljane te države članice;

(c)razlike u takvoj regulativi opravdane su zbog prevladavajućih razloga općeg interesa koji se odnose na javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga; i

<p>(d)država članica ne može pribaviti te informacije ni na koji drugi način.”;</p> <p>(c)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz poglavlja II., III., ili III.a glave III. nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga prije prvog pružanja usluge. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.</p> <p>U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata iz stavaka 1. i 2., nadležno tijelo obavješćuje pružatelja usluga o svojoj odluci:</p> <p>(a)da neće provjeravati njegove stručne kvalifikacije;</p> <p>(b)nakon što je izvršena provjera njegovih stručnih kvalifikacija:</p> <p>i.da će zahtijevati od pružatelja usluga da polaže ispit za provjeru osposobljenosti; ili</p>			
--	--	--	--

ii. da će dozvoliti pružanje usluga.

Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati kašnjenje u donošenju odluke u skladu s drugim podstavkom, nadležno tijelo u istom roku obavješćuje pružatelja usluga o razlozima kašnjenja. Poteškoća se rješava u roku od mjesec dana od te obavijesti, a odluka se donosi unutar dva mjeseca od rješavanja poteškoće.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje ili sigurnost, i ako se ne može nadoknaditi stručnim iskustvom pružatelja usluga ili znanjem, vještinama i kompetencijama stečenima u okviru cjeloživotnog učenja, i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, država članica domaćin dužna je omogućiti pružatelju usluga da dokaže, putem ispita za provjeru osposobljenosti, kako je navedeno u drugom podstavku točki (b), da je stekao znanje, vještine ili kompetencije koji su mu nedostajali. Država članica domaćin na temelju toga donosi odluku o tome hoće li dozvoliti pružanje usluga. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s drugim podstavkom.

Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim u drugom i trećem podstavku, usluga se može pružati.

Ako su stručne kvalifikacije provjerene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža u skladu s profesionalnim nazivom države članice domaćina.”

8.U članku 8. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da u slučaju opravdanih sumnji dostave sve informacije relevantne za zakonitost poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog dobrog ponašanja, kao i za nepostojanje disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. U slučaju da nadležna tijela države članice domaćina odluče provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga, mogu od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana zatražiti informacije o tečajevima osposobljavanja koje je pohađao pružatelj usluga u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdile bitne razlike koje bi mogle ugroziti javno zdravlje ili sigurnost. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana dostavljaju te podatke u skladu s odredbama članka 56. U slučaju nereguliranih profesija u matičnoj državi članici, centri za pomoć iz članka 57.b također mogu pružiti takve informacije.”

9.Članak 11. mijenja se kako se slijedi:

(a)prvi stavak mijenja se kako slijedi:

i.uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe članka 13. i članka 14. stavka 6. razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:”;

ii.u točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii.regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili, u slučaju reguliranih profesija, strukovno osposobljavanje s posebnom strukturom, kojim se stječu kompetencije koje prelaze kompetencije iz stupnja b te koje je istovjetno stupnju osposobljavanja iz podtočke i., ako takvo obrazovanje ili osposobljavanje pruža usporediv stručni standard i ako se njime priprema polaznika za usporediv stupanj odgovornosti i funkcija, pod uvjetom da je diplomi priložena svjedodžba koju je izdala matična država članica;”;

iii.točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(d)diploma kojom se potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio osposobljavanje na stupnju

<p>nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koji osim toga može biti izražen istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja.”;</p> <p>(b) drugi stavak briše se.</p> <p>10.U članku 12. prvi stavak zamjenjuje se</p>			
---	--	--	--

sljedećim:

„Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Uniji, koje se pohađalo redovno ili povremeno u okviru službenog programa ili izvan njega, a koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili obavljanja profesije ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatraju se dokazom o formalnoj osposobljenosti iz članka 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.”

11. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Uvjeti priznavanja

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 11. koji zahtijeva druga država članica za

pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.

Potvrde kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti izdaje nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice.

2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je opisano u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali dotičnu profesiju godinu dana s punim radnim vremenom ili sa skraćenim radnim vremenom istovjetnog ukupnog trajanja tijekom prethodnih deset godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, i koji posjeduju jednu ili više potvrda kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti, a koje je izdala druga država članica koja ne regulira tu profesiju.

Potvrde kompetencije i dokaz o formalnoj osposobljenosti ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) izdaje ih nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice;
- (b) potvrđuju da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.

Međutim, jednogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj posjeduje potvrđuje regulirano obrazovanje i osposobljavanje.

3. Država članica domaćin prihvaća stupanj koji u skladu s člankom 11. potvrđuje matična država članica, kao i svjedodžbu kojom matična država članica potvrđuje da je regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili strukovno osposobljavanje s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii. istovjetno razini iz članka 11. točke (c) podtočke i.

4. Odstupajući od stavaka 1. i 2. ovog članka i od članka 14. nadležno tijelo u državi članici domaćinu može odbiti pristup profesiji i njezino obavljanje nositeljima potvrde kompetencije koja je svrstana pod članak 11. točku (a) ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije na njezinom državnom području svrstana pod članak 11. točku (e).”

12. Članak 14. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja

zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:

- (a)završeno osposobljavanje koje je podnositelj stekao obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;
- (b)regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više reguliranih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja zahtjeva, a osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi kompetencije podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.”;
- (b)u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako Komisija smatra da je odstupanje iz drugog podstavka neprimjereno ili da nije u skladu s pravom Unije, u roku od tri mjeseca od primitka svih potrebnih informacija donosi provedbeni akt kojim se od dotične države članice traži da se suzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako Komisija ne odgovori u spomenutom roku, može se primijeniti

<p>odstupanje.”;</p> <p>(c)u stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:</p> <p>„Odstupajući od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2., država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u slučaju:</p> <p>(a)nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (a) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (c); ili</p> <p>(b)nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (b) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točke (d) ili (e).</p> <p>U slučaju nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11 točke (a), koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (d), država članica domaćin može propisati</p>			
---	--	--	--

<p>i razdoblje prilagodbe i provjeru osposobljenosti.”;</p> <p>(d)stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„4. Za potrebe stavaka 1. i 5. ,bitno različita građa’ znači građa u pogledu koje su stečeno znanje, vještine i kompetencije ključni za obavljanje profesije i u odnosu na koju se osposobljavanje koje je migrant završio značajno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da prođe kroz razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi jesu li znanje, vještine i kompetencije koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, u bilo kojoj državi članici ili trećoj zemlji takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitno različite građe definirane u stavku 4.”;</p> <p>(e)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„6. Odluka kojom se propisuje razdoblje prilagodbe ili provjera</p>			
--	--	--	--

osposobljenosti propisno je obrazložena. Podnositelju zahtjeva posebno se pružaju sljedeće informacije:

(a) stupanj stručne kvalifikacije potreban u državi članici domaćinu i stupanj stručne kvalifikacije koji posjeduje podnositelj zahtjeva u skladu s klasifikacijom iz članka 11.; i

(b) bitne razlike navedene u stavku 4. te razlozi zašto se te razlike ne mogu nadoknaditi znanjem, vještinama ili kompetencijama stečenim tijekom stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo.

7. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima mogućnost položiti provjeru osposobljenosti iz stavka 1. najkasnije šest mjeseci nakon početne odluke kojom se propisuje provjera osposobljenosti.”

13. Članak 15. briše se.

14. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Prilagodba popisa djelatnosti iz Priloga IV.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c u vezi s prilagodbom popisa djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16. kako bi se ažurirale ili razjasnile djelatnosti iz Priloga IV. te posebno kako bi se točnije odredio njihov opseg i uzeo u obzir napredak u području nomenklature djelatnosti, pod uvjetom da se time ne sužava opseg djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama i da se djelatnosti ne prenose između postojećih popisa I., II. i III. iz Priloga IV.”

15.Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U pogledu vođenja ljekarni koje nisu podložne teritorijalnim ograničenjima, država članica može putem odstupanja odlučiti da neće provesti odredbe o dokazu o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2. za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

To se odstupanje ne može primijeniti u slučaju farmaceuta čiju su formalnu osposobljenost nadležna tijela države članice domaćina već priznala u druge

<p>svrhe i koji su učinkovito i zakonito obavljali ljekarničku djelatnost najmanje tri godine zaredom u toj državi članici.”;</p> <p>(b)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Svaka država članica za obavljanje i pristup stručnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinarara, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2., kojim se potvrđuje da je stručnjak tijekom svojeg osposobljavanja stekao, prema potrebi, znanje, vještine i kompetencije iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 31. stavka 7., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.</p> <p>Kako bi se uzeo u obzir opće prihvaćen znanstveni i tehnološki napredak, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi prilagodila znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3., članka 44. stavka 3. i članka 46. stavka 4. tako da odražavaju razvoj prava Unije koje</p>			
--	--	--	--

izravno utječe na dotične stručnjake.

Takvo ažuriranje nema za posljedicu izmjenu postojećih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvom se ažuriranju poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1.

Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).”;

(c) stavak 7. briše se.

16. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Postupak obavješćivanja

1. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonima i drugim propisima koje donosi u vezi s izdavanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama u profesijama obuhvaćenima ovim poglavljem.

U slučaju dokaza o formalnim kvalifikacijama navedenima u odjeljku 8., ta se obavijest u skladu s prvim podstavkom upućuje i ostalim državama članicama.

2. Obavijest iz stavka 1. sadrži informacije o trajanju i sadržaju

programa osposobljavanja.

3. Obavijest iz stavka 1. prosljeđuje se putem sustava IMI.

4. Kako bi se propisno uzelo u obzir zakonodavne i administrativne promjene u državama članicama i pod uvjetom da su zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu sa stavkom 1. ovog članka usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi izmjene Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. koje se tiču ažuriranja naziva koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, po potrebi, tijela koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, svjedodžbi koje se prilažu tom dokazu i odgovarajućih profesionalnih naziva.

5. Ako zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu sa stavkom 1. nisu usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja, Komisija donosi provedbeni akt radi odbacivanja zatraženih izmjena Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1.”

17.Članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a)u prvom stavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b)Države članice u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, poticanjem kontinuiranog profesionalnog razvoja osiguravaju da stručnjaci čija je stručna kvalifikacija obuhvaćena poglavljem III. ove glave mogu obnoviti svoje znanje, vještine i kompetencije kako bi održali sigurnu i učinkovitu praksu i ostali u tijeku s razvojem u struci.”;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima u skladu s prvim stavkom točkom (b) do 18. siječnja 2016.”

18.U članku 24., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.

Za stručnjake koje su započeli studij prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici

na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.”

19.Članak 25. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”;

(b)umeće se sljedeći stavak:

„3.a Države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu predvidjeti djelomična izuzeća od dijelova specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3., koja se trebaju primjenjivati za svaki slučaj posebno, ako je navedeni dio osposobljavanja već pohađan u okviru drugog specijalističkog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. i ako je stručnjak već stekao profesionalnu kvalifikaciju u jednoj od država članica. Države članice osiguravaju da odobreno izuzeće vrijedi za najviše polovicu minimalnog trajanja specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja o kojem je riječ.

<p>Svaka država članica obavješćuje Komisiju i druge države članice o relevantnom nacionalnom zakonodavstvu za bilo koja takva djelomična izuzeća.”;</p> <p>(c)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. znanstvenom i tehnološkom napretku.”</p> <p>20.U članku 26. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Kako bi se propisno uzele u obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.1.3. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke najmanje dvjema petinama država članica.”</p> <p>21.U članku 27. umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„2.a Države članice priznaju kvalifikaciju liječnika specijalista navedenu u Prilogu V. točkama 5.1.2. i 5.1.3. koja je u Italiji dodijeljena liječnicima koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje nakon 31. prosinca 1983. i prije 1. siječnja 1991., usprkos tome što to usavršavanje ne</p>			
--	--	--	--

zadovoljava sve uvjete usavršavanja predviđene u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba koju su izdale nadležne talijanske vlasti i koja potvrđuje da je taj liječnik u Italiji učinkovito i zakonito obavljao djelatnost liječnika specijalista u istom specijalističkom području o kojem je riječ najmanje sedam godina za redom u razdoblju od deset godina prije njezinog izdavanja.”

22. U članku 28. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”

23. Članak 31. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se ili:

(a) završeno dvanaestogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje

<p>uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja omogućuje pristup sveučilištu ili ustanovama višeg obrazovanja priznatima kao istovjetnima; ili</p> <p>(b)završeno najmanje desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja omogućuje pristup strukovnoj školi ili programu strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege.”;</p> <p>(b)u stavku 2. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.2.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Izmjene iz drugog podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;</p>			
--	--	--	--

(c) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća ukupno najmanje tri godine studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, s time da trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća stručnjacima koji su dio svojeg osposobljavanja stekli na programima studija koji su najmanje istovjetnog stupnja.”;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Teoretsko obrazovanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske sestre tijekom kojeg polaznice osposobljavanja stječu stručno znanje, vještine i kompetencije potrebne u skladu sa stavicima 6. i 7. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz

<p>zdravstvene njege.”;</p> <p>(e)u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske sestre u kojem polaznice osposobljavanja za medicinske sestre uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja, vještina i kompetencija koje su stekle. Polaznice ne uče samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.”;</p> <p>(f)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu osigurava da je stručna osoba u pitanju stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)sveobuhvatno poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja</p>			
---	--	--	--

<p>čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(b)poznavanje naravi i etike struke te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c)odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje bi trebalo odabrati zbog njegove obrazovne vrijednosti, trebalo bi se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d)sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;</p> <p>(e)iskustvo u zajedničkom radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.”;</p> <p>(g)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„7. Formalna osposobljenost za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dokaz je da je dotična stručna osoba u stanju primijeniti barem sljedeće kompetencije bez obzira na to je li se osposobljavanje provodilo na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) sposobnost samostalnog uspostavljanja dijagnoze potrebne zdravstvene njege koristeći trenutačno teoretsko i kliničko znanje te planiranja, organiziranja i pružanja zdravstvene njege prilikom liječenja pacijenata na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a), (b) i (c) radi poboljšanja stručne prakse;</p> <p>(b) sposobnost zajedničkog rada s drugim dionicima u zdravstvenom sektoru, uključujući sudjelovanje na praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (d) i (e);</p> <p>(c) sposobnost usmjeravanja pojedinaca, obitelji i skupina prema zdravom načinu života i skrbi o sebi na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a) i (b);</p> <p>(d) sposobnost samostalnog pokretanja trenutačnih mjera za spašavanje života te provođenja mjera u kriznim i opasnim situacijama;</p> <p>(e) sposobnost samostalnog davanja savjeta, uputa i podrške osobama kojima je potrebna njega i njihovim bližnjima;</p> <p>(f) sposobnost samostalnog osiguravanja kvalitete i</p>			
--	--	--	--

- procjenjivanja zdravstvene njege;
- (g) sposobnost sveobuhvatne stručne komunikacije i suradnje s pripadnicima drugih profesija u zdravstvenom sektoru;
 - (h) sposobnost analize kvalitete njege radi poboljšanja vlastite stručne prakse medicinske sestre odgovorne za opću njegu.”

24. Članak 33. mijenja se kako se slijedi:

- (a) stavak 2. briše se;
- (b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege koji su:

- (a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31.; i

- (b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja sadržanog u:

i. članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list

<p>Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili</p> <p>ii.članku 52.3 točki 2. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o detaljnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),</p>			
---	--	--	--

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične medicinske sestre usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

25.Članak 33.a zamjenjuje se sljedećim:

„U pogledu rumunjskih kvalifikacija medicinskih sestara opće njege primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima:

Državljanima država članica koji su osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu stekli u Rumunjskoj i čije osposobljavanje ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, pod uvjetom da je tom dokazu priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Rumunjskoj, uključujući preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege pacijenata tijekom razdoblja od najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma

izdavanja potvrde:

- (a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist uz obrazovanje nakon srednje škole u școală postliceală, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. siječnja 2007.;
- (b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz skraćeni studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.;
- (c) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz redovan studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.”;

26. U članku 34. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 000 sati redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje obuhvaća najmanje program opisan u Prilogu V. točki 5.3.1. i koje se održava na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.3.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

27.Članak 35. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristup specijalističkom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završeno i potvrđeno osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.”;

(b)stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i.drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom

<p>nadležnih službi ili tijela. Uključuju osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.”;</p> <p>ii. treći podstavak briše se;</p> <p>(c) dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja osposobljavanja iz stavka 2. znanstvenom i tehnološkom napretku.</p> <p>5. Kako bi se propisno uzele u obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.3.3. novih dentalnih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica.”</p> <p>28. U članku 37. dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„3. U pogledu dokaza o formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine države članice priznaju takve dokaze u skladu s člankom 21. u slučajevima u kojima su podnositelji zahtjeva započeli svoje osposobljavanje 18. siječnja 2016. ili prije tog datuma.</p> <p>4. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika</p>			
---	--	--	--

izdan u Španjolskoj stručnim osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 1. siječnja 1986. i prije 31. prosinca 1997. ako im je priložena potvrda koju su izdala španjolska nadležna tijela.

Tom potvrdom potvrđuje se da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dotična stručna osoba uspješno je završila najmanje trogodišnji studij, a španjolska nadležna tijela su potvrdila njegovu istovjetnost s osposobljavanjem iz članka 34.;
- (b) dotična stručna osoba u Španjolskoj je stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljala djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;
- (c) dotična stručna osoba je ovlaštena obavljati ili stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavlja djelatnosti iz članka 36. pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenih za Španjolsku u Prilogu V. točki 5.3.2.”

29.Članak 38. mijenja se kako se slijedi:

(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog

studija, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu koje pruža osposobljavanje za koje je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta, a koje obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.4.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a)primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti

<p>veterinara i prava Unije koje se odnose na te djelatnosti;</p> <p>(b) primjereno poznavanje strukture, ponašanja i fizioloških potreba životinja te vještine i kompetencije potrebne za njihov uzgoj, prehranu, dobrobit, reprodukciju i higijenu općenito;</p> <p>(c) kliničke, epidemiološke i analitičke vještine i kompetencije potrebne za prevenciju, dijagnostiku i liječenje bolesti životinja, uključujući anesteziju, aseptične operacije i bezbolnu smrt, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;</p> <p>(d) primjereno znanje, vještine i kompetencije za preventivnu medicinu, uključujući kompetencije koje se odnose na upite i izdavanje potvrda;</p> <p>(e) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene prehrani ljudi, uključujući vještine i kompetencije potrebne za razumijevanje i objašnjavanje dobre prakse u tom području;</p> <p>(f) znanje, vještine i kompetencije potrebne za odgovornu i razumnu upotrebu veterinarskih lijekova radi</p>			
---	--	--	--

liječenja životinja te osiguravanja sigurnosti prehrambenog lanca i zaštite okoliša.”

30.Članak 40. mijenja se kako se slijedi:

(a)u stavku 1. treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.5.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz trećeg podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za primanje u osposobljavanje za primanje zahtijeva se da je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a)završeno najmanje dvanaestogodišnje opće obrazovanje ili posjedovanje

<p>potvrde kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja za pristup školi za primalje za smjer I.;</p> <p>(b)posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu navedenih za smjer II. u Prilogu V. točki 5.2.2.”;</p> <p>(c)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Osposobljavanje primalja osigurava da je ta dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a)detaljno poznavanje znanosti na kojima se temelje djelatnosti primalja, posebno primaljstva, porodništva i ginekologije;</p> <p>(b)odgovarajuće poznavanje etike struke i zakonodavstva relevantnog za obavljanje te profesije;</p> <p>(c)odgovarajuće poznavanje općeg medicinskog znanja (bioloških funkcija, anatomije i fiziologije) te farmakologije u području porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;</p> <p>(d)odgovarajuće kliničko iskustvo stečeno u odobrenim ustanovama zahvaljujući kojem primalja može samostalno i na svoju odgovornost, do mjere u kojoj je potrebno i</p>			
---	--	--	--

<p>izuzevši patološke situacije, voditi prenatalnu skrb, voditi porod i njegove posljedice u odobrenim ustanovama, te nadzirati porod i rođenje, postnatalnu skrb i neonatalno oživljavanje čekajući liječnika;</p> <p>(e)odgovarajuće razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.”</p> <p>31.U članku 41. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz Priloga V. točke 5.5.2. automatski se priznaju u skladu s člankom 21. ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a)osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje tri godine, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 4 600 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja, pri čemu trajanje kliničkog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu;</p> <p>(b)osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 600 sati, pod uvjetom da</p>			
--	--	--	--

osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2.;

(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2., nakon čega je uslijedila jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.”

32.Članak 43. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a U vezi s dokazima o formalnoj osposobljenosti za primalje, države članice priznaju te kvalifikacije u slučajevima u kojima je podnositelj zahtjeva započeo svoje osposobljavanje prije 18. siječnja 2016., a uvjet za pristup takvom osposobljavanju je bio deset godina općeg školskog obrazovanja ili istovjetni stupanj za smjer I., ili završeno osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu potvrđeno dokazom o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke

<p>5.2.2. prije započinjanja smjera II. osposobljavanja za primalje.”;</p> <p>(b) stavak 3. briše se;</p> <p>(c)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje koji su:</p> <p>(a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim primaljama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 40.; i</p> <p>(b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja sadržanog u:</p> <p>i. članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili</p>			
--	--	--	--

strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili ii.članku 53.3 točki 3. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o podrobnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične primalje usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

33.U članku 44. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Dokazom o formalnoj

osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje se osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje:

- (a) četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojem se priznaje istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta;
- (b) tijekom ili na kraju teoretskog i praktičnog osposobljavanja, šestomjesečni pripravnički staž u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.

Osposobljavanje iz ovog stavka uključuje najmanje program opisan u Prilogu V. točki 5.6.1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.6.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku, uključujući razvoj farmakološke prakse.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za

ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

34. U članku 45. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji je priznat kao istovjetan ispunjavaju uvjete iz članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti pod uvjetom da zadovoljavaju, gdje je to prikladno, zahtjeve za dodatnim stručnim iskustvom:

- (a) priprema farmaceutskog oblika lijekova;
- (b) izrada i testiranje lijekova;
- (c) testiranje medicinskih proizvoda u laboratorijima za testiranje lijekova;
- (d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;
- (e) nabava, priprema, testiranje, skladištenje, distribucija i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u javnim ljekarnama;
- (f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u bolnicama;
- (g) informiranje i savjetovanje o samim lijekovima, uključujući i o njihovoj primjerenoj upotrebi;
- (h) izvještavanje nadležnih tijela o

<p>neželjenim učincima farmaceutskih proizvoda;</p> <p>(i) podrška na individualnoj osnovi za pacijente koji si sami daju lijek;</p> <p>(j) doprinos lokalnim i nacionalnim kampanjama javnog zdravlja.”</p> <p>35.Članak 46. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 46.</p> <p>Osposobljavanje arhitekata</p> <p>1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća:</p> <p>(a) ukupno najmanje pet godina redovnog studija na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa; ili</p> <p>(b) najmanje četiri godine redovnog studija na sveučilištu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa, uz priloženu potvrdu o završetku dvogodišnjeg stručnog pripravničkog staža u skladu sa stavkom 4.</p> <p>2. Arhitektura mora biti glavni element studija iz stavka 1. Studij uravnoteženo pokriva teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurava stjecanje najmanje sljedećeg znanja, vještina i kompetencija:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;</p> <p>(b) odgovarajuće poznavanje povijesti arhitekture i teorija te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;</p> <p>(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;</p> <p>(d) odgovarajuće poznavanje urbanizma, planiranja i vještina uključenih u proces planiranja;</p> <p>(e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;</p> <p>(f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;</p> <p>(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;</p> <p>(h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;</p> <p>(i) odgovarajuće poznavanje fizikalnih problema i tehnologija te funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od</p>			
--	--	--	--

<p>klimatskih utjecaja u okviru održivog razvoja;</p> <p>(j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;</p> <p>(k) odgovarajuće poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.</p> <p>3. Broj godina akademskog studija iz stavaka 1. i 2. može osim toga biti izražen istovjetnim bodovima ECTS.</p> <p>4. Stručni pripravnički staž iz stavka 1. točke (b) odvija se tek nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana stručnog pripravničkog staža je nadogradnja znanja, vještina i kompetencija stečenih tijekom studija iz stavka 2. Stoga se stručni pripravnički staž odvija pod nadzorom osobe ili tijela koja su nadležna tijela države članice domaćina za to ovlastila. Takav nadzirani pripravnički staž može se odvijati u bilo kojoj zemlji. Stručni pripravnički staž ocjenjuje nadležno tijelo u državi članici domaćinu.”</p> <p>36.Članak 47. zamjenjuje se sljedećim:</p>			
--	--	--	--

„Članak 47.

Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata

Odstupajući od članka 46. sljedeće se također priznaje kao sukladno članku 21.: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koji ispunjava zahtjeve iz članka 46. stavka 2., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi stručnjak koji je sedam ili više godina radio u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog ureda. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. točke (b).”

37.Članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a)umeće se sljedeći stavak:

„1.a Stavak 1. također se primjenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekta naveden u Prilogu V. ako je osposobljavanje započelo prije 18. siječnja 2016.”;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„3. Svaka država članica sljedećim dokazima priznaje isti učinak na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima arhitekta

i njihova obavljanja: dokaz završenog osposobljavanja koje je postojalo 5. kolovoza 1985. i započeto je najkasnije 17. siječnja 2014., a pružali su ga ‚Fachhochschulen‘ u Saveznoj Republici Njemačkoj u trajanju od tri godine te koje ispunjava uvjete iz članka 46. stavka 2. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom ‚arhitekt‘, ako je nakon tog osposobljavanja uslijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom koju izdaje nadležno tijelo kod koje je registriran arhitekt koji želi imati koristi od odredaba ove Direktive.”

38.U glavi III. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje III.A

Automatsko priznavanje na temelju zajedničkih načela osposobljavanja

Članak 49.a

Zajednički okvir osposobljavanja

1. Za potrebe ovog članka ‚zajednički okvir osposobljavanja‘ znači zajednički skup minimalnog znanja, vještina i kompetencija potrebnih za obavljanje određene profesije. Zajednički okvir osposobljavanja ne zamjenjuje

nacionalne programe osposobljavanja osim ako država članica odluči drugačije prema nacionalnom pravu. Za potrebe pristupa profesiji i njezinog obavljanja u državama članicama koje reguliraju tu profesiju, država članica priznaje dokazima o stručnim kvalifikacijama stečenima na temelju takvog okvira jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje, pod uvjetom da takav okvir ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2.

2. Zajednički okvir osposobljavanja u skladu je sa sljedećim uvjetima:

- (a) zajednički okvir osposobljavanja omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;
- (b) profesija na koju se primjenjuje zajednički okvir osposobljavanja, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država članica;
- (c) zajednički skup znanja, vještina i kompetencija spaja znanja, vještine i kompetencije potrebne u sustavima obrazovanja i osposobljavanja primjenjivima u najmanje jednoj trećini država članica; nevažno je jesu li znanja, vještine ili kompetencije stečene kao dio općeg osposobljavanja na sveučilištu ili instituciji višeg obrazovanja ili kao dio strukovnog

<p>osposobljavanja;</p> <p>(d) zajednički okvir osposobljavanja temelji se na razinama EQF-a, kako je definiran u Prilogu II. Preporuci Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi europskog okvira kvalifikacija za cjeloživotno učenje (18);</p> <p>(e) dotična profesija nije niti obuhvaćena drugim zajedničkim okvirom osposobljavanja niti se automatski priznaje u okviru poglavlja III. glave III.;</p> <p>(f) zajednički okvir osposobljavanja pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;</p> <p>(g) zajednički okvir osposobljavanja omogućava državljanima bilo koje države članice da ispune uvjete za stjecanje stručnih kvalifikacija u tom okviru bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.</p> <p>3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja koji</p>			
---	--	--	--

ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi uspostavila zajednički okvir osposobljavanja za određenu profesiju na temelju uvjeta utvrđenih u stavku 2. ovog članka.

5. Država članica oslobođena je obveze uvođenja zajedničkog okvira osposobljavanja iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih unutar tog zajedničkog okvira osposobljavanja ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) na njezinom državnom području ne postoje institucije obrazovanja ili osposobljavanja koje nude takvo osposobljavanje za dotičnu profesiju;
- (b) uvođenje zajedničkog okvira osposobljavanja nepovoljno bi utjecalo na organizaciju sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja;
- (c) postoje znatne razlike između zajedničkog okvira osposobljavanja i osposobljavanja koje se zahtijeva na njezinom državnom području, što uključuje ozbiljan rizik za javnu politiku, javnu sigurnost, javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga ili za zaštitu okoliša.

6. Države članice u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i ostale države članice o:

- (a) nacionalnim kvalifikacijama, te prema potrebi nacionalnim profesionalnim nazivima, koji su u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja; ili
- (b) svakom korištenju oslobođenja navedenom u stavku 5., zajedno s obrazloženjem o tome koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt za izradu popisa nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih profesionalnih naziva koji imaju korist od automatskog priznavanja unutar zajedničkog okvira osposobljavanja donesenog u skladu sa stavkom 4.

7. Ovaj se članak također primjenjuje na specijalizacije profesije, pod uvjetom da se takve specijalizacije tiču profesionalnih djelatnosti pristup kojima

je, kao i obavljanje istih, regulirano u državama članicama, ako profesija već podliježe automatskom priznavanju u okviru poglavlja III. glave III., ali ne i dotična specijalizacija.

Članak 49.b

Zajednički testovi osposobljenosti

1. Za potrebe ovog članka, „zajednički test osposobljenosti” znači standardizirana provjera osposobljenosti koja je dostupna u državama članicama sudionicama i rezervirana za nositelje određenih stručnih kvalifikacija.

Uspješno polaganje takvog ispita u državi članici omogućava nositelju određenih stručnih kvalifikacija da obavljaju profesiju u svakoj dotičnoj državi članici domaćinu pod istim uvjetima kao nositelji stručnih kvalifikacija stečenih u toj državi članici.

2. Zajednički test osposobljenosti u skladu je sa sljedećim uvjetima:

- (a) zajednički test osposobljenosti omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;
- (b) profesija na koju se zajednički test osposobljenosti primjenjuje, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do dotične profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država

<p>članica;</p> <p>(c) zajednički test osposobljenosti pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;</p> <p>(d) zajednički test osposobljenosti omogućava državljanima bilo koje države članice da sudjeluju u takvom testiranju i praktičnoj organizaciji takvih testova u državama članicama bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.</p> <p>3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke testove osposobljenosti koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.</p> <p>4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi odredila sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti i uvjeta potrebnih za sudjelovanje u testiranju i uspješno polaganje testa.</p> <p>5. Država članica oslobođena je obveze organiziranja zajedničkog testa osposobljenosti iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog</p>			
---	--	--	--

priznavanja kvalificiranih stručnjaka koji su položili zajednički test osposobljenosti ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) dotična profesija nije regulirana na njezinom državnom području;
- (b) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti neće dovoljno ublažiti ozbiljan rizik za javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga, koji su relevantni na njezinom državnom području;
- (c) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti učinio bi pristup profesiji znatno manje privlačnim u usporedbi s nacionalnim zahtjevima.

6. Države članice u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i druge države članice o:

- (a) kapacitetu dostupnom za organiziranje takvih testova; ili
- (b) svakom korištenju oslobođenja iz stavka 5, zajedno sa obrazloženjem koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt u kojem bi se navele države članice u kojima će se organizirati zajednički testovi osposobljenosti usvojeni u skladu sa stavkom 4., učestalosti testova tijekom kalendarske godine i druge mjere potrebne za organizaciju zajedničkih testova osposobljenosti u državama članicama.

39. U članku 50. umeću se sljedeći stavci:

„3.a U slučaju opravdanje sumnje država članica domaćin može zahtijevati od nadležnog tijela države članice potvrdu činjenice da podnositelju zahtjeva nije prekinuto ili zabranjeno obavljanje profesije zbog teže povrede pravila struke ili osude za kazneno djelo povezano s obavljanjem njegovih profesionalnih djelatnosti.

3.b Razmjena informacija između nadležnih tijela različitih država članica u okviru ovog članka odvija se putem sustava IMI.”

40. U članku 52. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Država članica ne može rezervirati korištenje profesionalnog naziva za nositelje stručnih kvalifikacija ako nije o udruzi ili organizaciji obavijestila Komisiju i druge države članice u skladu s člankom 3. stavkom 2.”

41.Članak 53. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 53.

Znanje jezika

1. Stručnjaci kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su potrebni za obavljanje profesije u zemlji članici domaćinu.

2. Država članica osigurava da su sve kontrole koje provodi nadležno tijelo ili koje se provode pod njegovim nadzorom, za kontrolu usklađenosti s obvezom iz stavka 1., ograničene na znanje jednog službenog jezika države članice domaćina ili jednog administrativnog jezika države članice domaćina, pod uvjetom da je on također službeni jezik Unije.

3. Kontrole koje se provode u skladu sa stavkom 2. mogu se nametnuti ako profesija koja će se obavljati utječe na sigurnost pacijenata. Kontrole se mogu nametnuti za druge profesije u slučajevima u kojima postoji ozbiljna i konkretna sumnja o dostatnosti stručnjakova znanja jezika u odnosu na profesionalne djelatnosti koje taj stručnjak namjerava obavljati.

Kontrole se mogu provoditi samo nakon izdavanja europske strukovne iskaznice u

skladu s člankom 4.d ili nakon prepoznavanja stručnih kvalifikacija, ovisno o slučaju.

4. Sve kontrole znanja jezika razmjerno su djelatnosti koja će se obavljati. Dotični stručnjak ima pravo žalbe na takve kontrole prema nacionalnom pravu.”

42.U glavi IV. umeće se sljedeći članak:

„Članak 55.a

Priznavanje stručnog pripravničkog staža

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji u matičnoj državi članici zahtijeva da je završen stručni pripravnički staž, nadležno tijelo matične države članice, prilikom razmatranja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije, priznaje stručni pripravnički staž obavljen u drugoj državi članici pod uvjetom da je pripravnički staž u skladu s objavljenim smjernicama iz stavka 2. te uzima u obzir stručni pripravnički staž obavljen u trećoj zemlji. Međutim, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu odrediti razumno ograničenje trajanja dijela stručnog pripravničkog staža koji se može obaviti u inozemstvu.

2. Priznavanje stručnog pripravničkog staža ne zamjenjuje postojeće zahtjeve da se položi ispit kako bi se ostvario pristup

dotičnoj profesiji. Nadležno tijelo objavljuje smjernice za organizaciju i priznavanje stručnog pripravničkog staža obavljenog u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, posebno u vezi s ulogom nadzornika stručnog pripravničkog staža.”

43. Naslov glave V. zamjenjuje se sljedećim:

44. Članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive. Pri tome poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka predviđena u Direktivi 95/46/EZ i Direktivi 2002/58/EZ.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Za potrebe stavaka 1. i 2. nadležna tijela koriste sustav IMI.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti nadležnih tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sljedeće:

- (a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;
- (b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama;
- (c) razmatrati prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja i zajedničke testove osposobljenosti;
- (d) razmjenjivati informacije i najbolje prakse u svrhu optimiziranja kontinuiranog profesionalnog razvoja u državama članicama;
- (e) razmjenjivati informacije i najbolje prakse o primjeni kompenzacijskih mjera iz članka 14.

Za potrebe izvršavanja dužnosti iz točke (b) ovog stavka koordinatori mogu tražiti pomoć centara za pomoć iz članka 57.b.”

45. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 56.a

Mehanizam upozoravanja

1. Nadležna tijela države članice obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o stručnjaku kojemu su nacionalna nadležna tijela ili sudovi u cijelosti ili djelomično ograničili ili

zabranili, čak i privremeno, obavljanje sljedećih profesionalnih djelatnosti na državnom području te države članice:

- (a) doktor medicine i opće prakse koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1. i 5.1.4.;
- (b) doktor medicine specijalist koji posjeduje naziv iz Priloga V. točke 5.1.3.;
- (c) medicinska sestra za opću zdravstvenu njegu koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.2.2.;
- (d) doktor dentalne medicine koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.2.;
- (e) zubar specijalist koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.3.;
- (f) veterinar koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.4.2.;
- (g) primalja koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.5.2.;
- (h) farmaceut koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2.;
- (i) nositelji svjedodžbi iz Priloga VII. točke 2. kojima se potvrđuje da je nositelj završio osposobljavanje koje

ispunjava odgovarajuće minimalne uvjete iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. odnosno 44., ali koje je započelo prije referentnih datuma kvalifikacija navedenih u Prilogu V. točkama 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2.;

(j) nositelji svjedodžbi o stečenim pravima iz članaka 23., 27., 29., 33., 33.a, 37., 43. i 43.a;

(k) drugi stručnjaci koji obavljaju djelatnosti koje utječu na sigurnost pacijenta ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici;

(l) stručnjaci koji obavljaju djelatnosti povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici.

2. Nadležna tijela šalju informacije iz stavka 1. upozorenjem putem sustava IMI najkasnije tri dana nakon dana donošenja odluke o ograničenju ili potpunoj ili djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti dotičnog stručnjaka. Informacija je ograničena na sljedeće:

(a) identitet stručnjaka;

(b) dotičnu profesiju;

(c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju

<p>ili zabrani;</p> <p>(d) opseg ograničenja ili zabrane; i</p> <p>(e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.</p> <p>3. Nadležna tijela dotične države članice najkasnije tri dana nakon dana donošenja sudske odluke upozorenjem putem sustava IMI obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o identitetu stručnjaka koji je podnio zahtjev za priznavanje kvalifikacija na temelju ove Direktive i za kojeg su potom sudovi utvrdili da je koristio krivotvorene dokaze o stručnim kvalifikacijama u ovom kontekstu.</p> <p>4. Obrada osobnih podataka za potrebe razmjene informacija iz stavaka 1. i 3. izvršava se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ. Obrada osobnih podataka od strane Komisije izvršava se u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.</p> <p>5. Nadležna tijela država članica obavješćuju se bez odgode kada zabrana ili ograničenje iz stavka 1. istekne. U tu svrhu od nadležnog tijela države članice koje šalje informacije u skladu sa stavkom 1. također se zahtijeva da obavijesti o datumu isteka i svakoj sljedećoj promjeni tog datuma.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da</p>			
---	--	--	--

stručnjaci, u pogledu kojih se šalju upozorenja drugim državama članicama, budu pisanim putem obaviješteni o odlukama o upozorenju u isto vrijeme kad se o upozorenju odluči, da mogu u okviru nacionalnog prava podnijeti žalbu na odluku ili podnijeti zahtjev za ispravljanje takvih odluka i imaju pristup pravnim lijekovima u vezi sa bilo kakvom štetom koju su prouzročila lažna upozorenja poslana drugim državama članicama. U takvim se slučajevima navodi da odluka o upozorenju podliježe postupku koji je pokrenuo stručnjak.

7. Podaci o upozorenjima mogu se obrađivati u sustavu IMI sve dok su valjani. Upozorenja se brišu u roku od tri dana od dana donošenja odluke o poništenju ili od isteka zabrane ili ograničenja iz stavka 1.

8. Komisija donosi provedbene akte za primjenu mehanizma upozorenja. Ti provedbeni akti sadrže odredbe o tijelima koja imaju pravo slati i primati upozorenja te o povlačenju i okončanju upozorenja te o mjerama za osiguravanje sigurnosti obrade. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”

46.Članak 57. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 57.

Središnji internetski pristup
informacijama

1. Države članice osiguravaju da su sljedeće informacije dostupne na internetu putem jedinstvenih kontaktnih točaka iz članka 6. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (19) te da se redovito ažuriraju:

- (a) popis svih reguliranih profesija u državi članici uključujući i kontakt podatke nadležnih tijela za svaku reguliranu profesiju i centre za pomoć iz članka 57.b;
- (b) popis profesija za koje je dostupna europska strukovna iskaznica, funkcioniranje te iskaznice, uključujući sve povezane naknade koje stručnjaci trebaju platiti te nadležna tijela koja izdaju tu iskaznicu;
- (c) popis svih profesija za koje država članica primjenjuje članak 7. stavak 4. na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa;
- (d) popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja te osposobljavanja s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii.;
- (e) zahtjeve i postupke iz članaka 7., 50., 51. i 53. za profesije regulirane u državi članici, uključujući sve

<p>povezane naknade koje plaćaju građani i dokumente koje građani podnose nadležnim tijelima;</p> <p>(f) pojedinci o tome kako se u okviru nacionalnih zakona i drugih propisa može žaliti na odluke nadležnih tijela donesene na temelju ove Direktive.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. pružaju korisnicima na jasan i sveobuhvatan način, da su lako dostupne na daljinu i elektroničkim putem te da se redovito ažuriraju.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se na svaki zahtjev za informaciju upućen jedinstvenoj kontaktnoj točki odgovori što je prije moguće.</p> <p>4. Države članice i Komisija poduzimaju popratne mjere kako bi potaknule jedinstvene kontaktne točke da se informacije iz stavka 1. omoguće i na drugim službenim jezicima Unije. To ne utječe na zakonodavstvo država članica o upotrebi jezika na njihovom državnom području.</p> <p>5. Države članice surađuju međusobno i s Komisijom za potrebe provedbe stavaka 1., 2. i 4.</p> <p>47. Umeću se sljedeći članci:</p>			
---	--	--	--

„Članak 57.a

Postupci elektroničkim putem

1. Države članice osiguravaju da se svi zahtjevi, postupci i formalnosti vezani za pitanja obuhvaćena ovom Direktivom mogu jednostavno ispuniti, na daljinu i elektroničkim putem, pomoću odgovarajućih jedinstvenih kontaktnih točaka ili odgovarajućih nadležnih tijela. To ne sprečava nadležna tijela država članica da zatraže ovjerene preslike u kasnijoj fazi u slučaju opravdanih sumnji i kada je to strogo neophodno.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na izvršavanje razdoblja prilagodbe ili provjere osposobljenosti.

3. Ako je opravdano da država članica traži napredne elektroničke potpise, kako su definirani u članku 2. točki 2. Direktive 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (20), za ispunjavanje postupaka iz stavka 1. ovog članka, države članice prihvaćaju elektroničke potpise u skladu s Odlukom Komisije 2009/767/EZ od 16. listopada 2009. o utvrđivanju mjera za olakšavanje upotrebe postupaka elektroničkim putem pomoću jedinstvenih kontaktnih točaka u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog

parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (21) i omogućavaju tehnička sredstva za obradu dokumenata naprednim elektroničkim potpisom u formatima koji su definirani u Odluci Komisije 2011/130/EU od 25. veljače 2011. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za prekograničnu obradu dokumenata koje su elektronički potpisala nadležna tijela u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (22).

4. Svi se postupci provode u skladu s člankom 8. Direktive 2006/123/EZ u vezi s jedinstvenim kontaktnim točkama. Postupovna vremenska ograničenja određena u članku 7. stavku 4. i članku 51. ove Direktive započinju od trenutka kada građanin podnese zahtjev ili bilo koji dokument koji nedostaje jedinstvenoj kontaktnoj točki ili izravno odgovarajućem nadležnom tijelu. Bilo koji zahtjev za ovjerene preslike iz stavka 1. ovog članka ne smatra se zahtjevom za dokumente koji nedostaju.

Članak 57.b

Centri za pomoć

1. Svaka država članica najkasnije do 18. siječnja 2016. određuje centar za pomoć u čijoj je nadležnosti pružanje pomoći građanima, kao i centrima za

pomoć drugih država članica, u vezi s priznavanjem stručnih kvalifikacija predviđenih u ovoj Direktivi, uključujući i davanje informacija o nacionalnom zakonodavstvu kojim su uređene profesije i njihovo obavljanje, socijalnom zakonodavstvu i, po potrebi, etičkim pravilima.

2. Centri za pomoć u državama članicama domaćinima pomažu građanima u korištenju prava koja su im dodijeljena ovom Direktivom u suradnji, po potrebi, s centrom za pomoć u matičnoj državi članici i nadležnim tijelima i jedinstvenim kontaktnim točkama u državi članici domaćinu.

3. Od svakog nadležnog tijela u matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu zahtijeva se da u potpunosti surađuje s centrom za pomoć u državi članici domaćinu i po potrebi u matičnoj državi članici te da pruža sve relevantne informacije o pojedinačnim slučajevima takvim centrima za pomoć na njihov zahtjev i pod uvjetom da se poštuju pravila o zaštiti podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ.

4. Na zahtjev Komisije centri za pomoć obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje razmatraju u roku od dva mjeseca od

primanja takvog zahtjeva.

Članak 57.c

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5, članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 17. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka,

članka 20, članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5, članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a

stavka 4. i članka 49.b stavka 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

48.Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”

49.Članak 59. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.

Transparentnost

1. Države članice dostavljaju Komisiji popis postojećih reguliranih profesija, posebno navodeći djelatnosti obuhvaćene svakom profesijom, te popis

reguliranih obrazovanja i osposobljavanja, te osposobljavanja s posebnom strukturom, iz članka 11. točke (c) podtočke ii., na njihovu državnom području do 18. siječnja 2016. Moguće promjene na tim popisima također se dostavljaju Komisiji bez nepotrebnog odlaganja. Komisija uspostavlja i održava javno dostupnu bazu podataka reguliranih profesija, uključujući opći opis djelatnosti obuhvaćenih svakom profesijom.

2. Do 18. siječnja 2016., države članice dostavljaju Komisiji popis profesija za koje je potrebna prethodna provjera kvalifikacija u skladu s člankom 7. stavkom 4. Države članice Komisiji daju posebno obrazloženje za unos svake pojedine profesije na taj popis.

3. Države članice provjeravaju jesu li zahtjevi na temelju njihovog pravnog sustava koji ograničavaju pristup profesiji ili obavljanje profesije nositeljima određene stručne kvalifikacije, uključujući korištenje profesionalnih naziva i profesionalne djelatnosti dopuštene u okviru takvog naziva, koji se u ovom članku nazivaju 'zahtjevima', u skladu sa sljedećim načelima:

(a) zahtjevi ne smiju biti ni neposredno niti posredno diskriminacijski na temelju nacionalnosti ili boravišta;

(b) zahtjevi moraju biti opravdani

<p>prevladavajućim razlozima općeg interesa;</p> <p>(c) zahtjevi moraju biti prikladni za osiguravanje postizanja zadanog cilja i ne smiju prelaziti ono što je potrebno za postizanje tog cilja.</p> <p>4. Stavak 1. također se primjenjuje na profesije koje u državi članici reguliraju udruženja ili organizacije u smislu članka 3. stavka 2. te na sve zahtjeve za članstvo u tim udruženjima ili organizacijama.</p> <p>5. Do 18. siječnja 2016., države članice Komisiji daju informacije o zahtjevima koje namjeravaju zadržati i razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3. Države članice, u roku od šest mjeseci nakon usvajanja mjere, osiguravaju informacije o zahtjevima koje su naknadno uvele te razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3.</p> <p>6. Do 18. siječnja 2016., i potom svake dvije godine, države članice također podnose izvješće Komisiji o zahtjevima koji su povučeni ili ublaženi.</p> <p>7. Komisija prosljeđuje izvješća iz stavka 6. drugim državama članicama koje podnose svoje primjedbe u roku od šest mjeseci. U tom razdoblju od šest mjeseci Komisija se savjetuje sa zainteresiranim stranama, uključujući</p>			
--	--	--	--

dotičnim profesijama.

8. Komisija na temelju informacija koje je dobila od država članica podnosi sažetak izvješća skupini koordinatora ustanovljenoj Odlukom Komisije 2007/172/EZ od 19. ožujka 2007. o osnivanju skupine koordinatora za priznavanje stručnih kvalifikacija (23), koja može podnijeti primjedbe.

9. U svjetlu primjedbi iz stavaka 7. i 8. Komisija do 18. siječnja 2017. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi svoje konačne zaključke kojima po potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative.

50. Članak 60. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Od 18. siječnja 2016. statistički sažetak donesenih odluka iz prvog podstavka sadržava detaljne informacije o broju i vrsti odluka koje su donesene u skladu s ovom Direktivom, uključujući vrste odluka o djelomičnom pristupu koje donose nadležna tijela u skladu s člankom 4.f te opis glavnih problema do kojih dolazi prilikom primjene ove Direktive”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija do 18. siječnja 2019. i potom svakih pet godina objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive.

U prvom takvom izvješću posebno se usredotočuje na nove elemente koji su uvedeni ovom Direktivom te posebno na sljedeće teme:

- (a) funkcioniranje europske strukovne iskaznice;
- (b) moderniziranje znanja, vještina i sposobnosti za profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III., uključujući popis sposobnosti iz članka 31. stavka 7.;
- (c) funkcioniranje zajedničkih okvira za osposobljavanje i zajedničkih testova osposobljenosti;
- (d) rezultate posebnih programa usavršavanja iz rumunjskih zakona i drugih propisa za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz članka 33.a, kao i za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti na razini nakon srednje škole, s ciljem ocjene potreba revizije trenutnih odredbi o uređenju stečenih prava primjenjivom na rumunjski dokaz o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu.

Države članice osiguravaju sve potrebne informacije za pripremu tog

<p>izvješća.”</p> <p>51.U članku 61. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Po potrebi Komisija donosi provedbeni akt kako bi dotičnoj državi članici dopustila odstupanje od relevantnih odredbi tijekom ograničenog razdoblja.”.</p> <p>52. Prilozi II. i III. brišu se.</p> <p>53.U Prilogu VII. točki 1. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(g)ako država članica to zahtijeva za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenih ili konačnih oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekažnjavanju.”</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012</p> <p>Točka 2. iz Priloga Uredbi (EU) br. 1024/2012 zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2.Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24): članci od 4.a do 4.e, članak 8., članak 21.a, članak 50., članak 56. i članak 56.a.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmjena Direktive je nomotehničke naravi te se ne prenosi u nacionalno zakonodavstvo.</p>

<p>Članak 3.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 18. siječnja 2016..</p> <p>2. Sve države članice koje 17. siječnja 2014. osiguravaju pristup osposobljavanju za primalje za smjer I. u skladu s člankom 40. stavkom 2. Direktive 2005/36/EZ po završetku najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja, donose zakone i druge propise potrebne za ispunjavanje uvjeta za pristup osposobljavanju za primalje u skladu s člankom 40. stavkom 2. točkom (a) te direktive do 18. siječnja 2020.</p> <p>3. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mjera iz stavaka 1. i 2.</p> <p>4. Kada države članice donose mjere iz stavaka 1. i 2., te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Preneseno Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN, broj. 82/15).</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>Članak 4.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje na snagu stupanje Direktive.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ne prenosi se u nacionalno zakonodavstvo</p>
<p>Izjava Komisije</p> <p>Komisija će pri pripremi delegiranih akata iz članka 57.c stavka 2. osigurati istodoban, pravovremen i primjeren prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću te će dovoljno unaprijed provoditi odgovarajuća i transparentna savjetovanja, posebno sa stručnjacima iz nadležnih vlasti i tijela, strukovnih udruženja i obrazovnih ustanova u svim državama članicama i po potrebi sa stručnjacima među socijalnim partnerima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ne prenosi se u nacionalno zakonodavstvo.</p>